HAMMER HORROR

HAMMER LIBRARY

ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി

അനുകൽപനം

മരിയ റോസ്

HAMMER **HORROR**

ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി

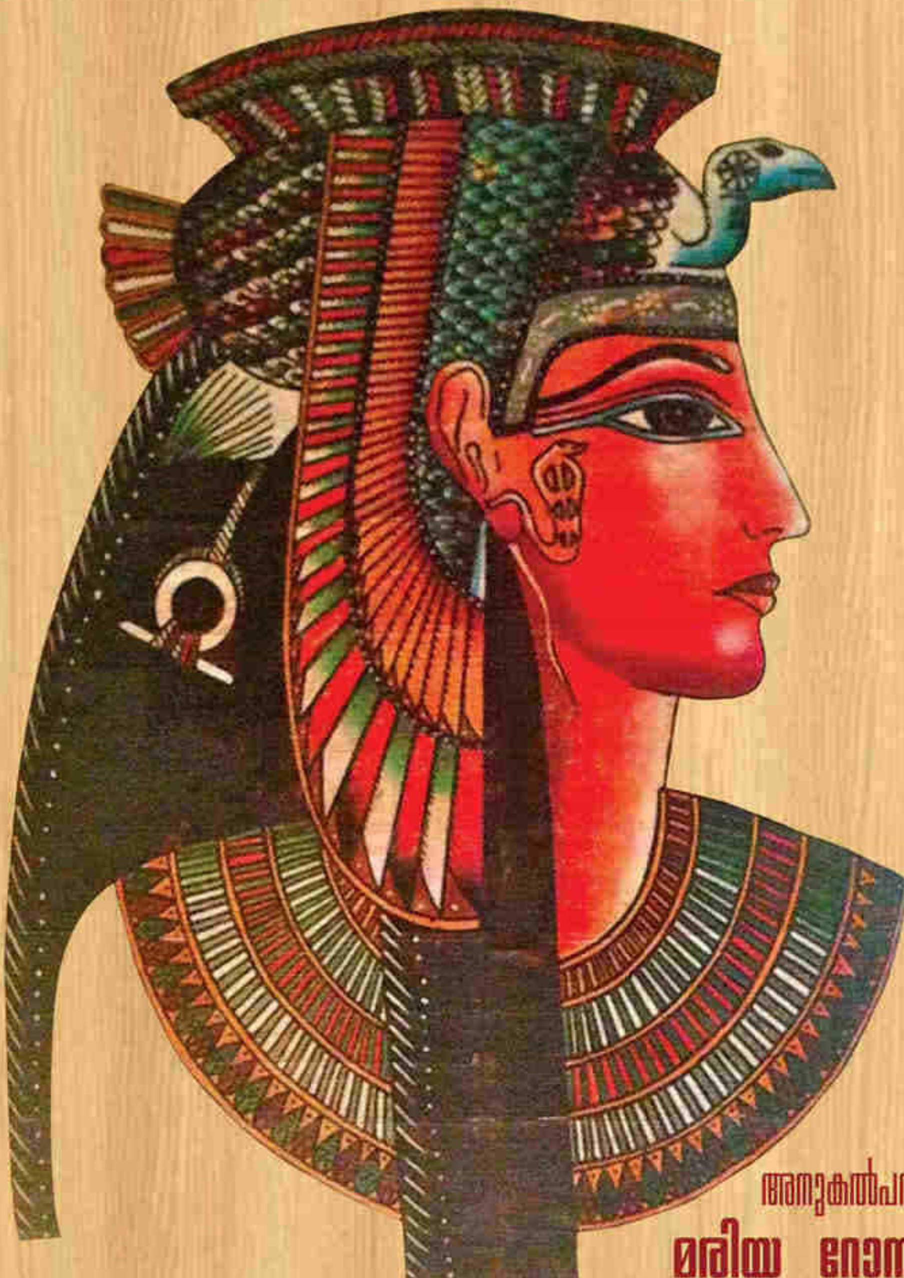

അനുകല്പനം

മരിയ റോസ്

About the Author

ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി

ബ്രാം (അബ്രഹാം) സ്റ്റോക്കർ (1847 -1912) ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മകനായി ഡബ്ലിനിൽ ജനിച്ചു. ഏഴാം വയസുവരെ ശരീരം തളർത്തിയ ഒരു അജ്ഞാതരോഗത്തെ അതിജീവിച്ച സ്റ്റോക്കർ പിന്നീട് ഡബ്ലിനിലെ ട്രിനിറ്റി കോളേജിൽ ഒരു അത്‌ലെറ്റ് എന്ന നിലയിൽ കീർത്തി നേടുകയും കോളേജിലെ ഫിലോസഫിക്കൽ സൊസൈറ്റിയുടെയും ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ സൊസൈറ്റിയുടെയും അധ്യക്ഷപദവി വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടിയ അദ്ദേഹം 1870 മുതൽ 1877 വരെ ഡബ്ലിൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു സിവിൽ സർവീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായി ജോലി ചെയ്തു. Duties of Clerks of Petty Sessions of Ireland (1879) എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് ഈ കാലത്തെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ്. നിരവധി നാടകനിരൂപണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക വഴി സുപ്രസിദ്ധ ഷേക്സ്പീരിയൻ നടനായ ഹെന്റി ഇർവിംഗിനെ പരിചയപ്പെട്ടു. ആ പരിചയത്തിൽ ഇർവിംഗ് സ്റ്റോക്കറെ ലണ്ടനിലെ ലൈസിയം തീയറ്ററിന്റെ മാനേജർ തസ്തികയിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചു. പിന്നീട് ഇർവിംഗുമായുള്ള സൗഹൃദത്തെക്കുറിച്ച് Personal Reminiscences of Henry Irving (1906) എന്ന ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് അദ്ദേഹം രചിക്കുകയുണ്ടായി. ജോലിയുടെ ഇടവേളകളിൽ ചെറുകഥകളും നോവലുകളും സ്റ്റോക്കർ എഴുതി. അവയിൽ The Mystery of the Sea (1902), The Jewel of Seven Stars (1903) , The Lady of the Shroud (1909), The Lair of White Worm(1911) എന്നീ രചനകൾ ഇപ്പോൾ ഏറെയും വായിക്കപ്പെടുന്നത് തന്റെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ രചന, Draculaയുടെ രചയിതാവിന്റെ കൃതികൾ എന്ന നിലയിലാണ്. ഡയറിക്കുറിപ്പുകളുടെയും കത്തുകളുടെയും പത്രറിപ്പോർട്ടുകളുടെയും രൂപത്തിൽ എഴുതിയ 'ഡ്രാക്കുള' (1897) രക്തപാനാസക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിനോവലാണ്. ആദ്യപ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ തന്നെ ബെസ്റ്റ് സെല്ലർ ആയ നോവൽ ഇപ്പോഴും വ്യാപകമായി വായിക്കപ്പെടുന്നു. 1912 ൽ സ്റ്റോക്കർ അന്തരിച്ചു. ചെറുകഥാ സമാഹാരമായ Dracula's Guest and Other Weird Stories (1914) സ്റ്റോക്കറുടെ മരണശേഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

മരിയ റോസ്

മമ്പാട് എം ഇ എസ് കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. അകിര കുറോസാവ, ഫ്രാൻസിസ് ഫോർഡ് കപ്പോള എന്നിവരുടെ ചലച്ചിത്രങ്ങളിലെ അനുകൽപ്പനങ്ങൾ എന്ന വിഷയത്തിൽ കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേറ്റ്. താൽപര്യമുള്ള മേഖലകൾ: അനുകൽപനപഠനം, ക്രൈം/ഗോഥിക് ഫിക്ഷൻ. മറ്റ് കൃതികൾ: *ഹക്ക്ൾബെറി ഫിൻ* (പുനരാഖ്യാനം,1996) ആൽഫ്രഡ് ഹിച്ച്കോക്ക് അവതരിപ്പിക്കുന്നു (പഠനം, 2010), സൌണ്ട് ഓഫ് മ്യൂസിക് (പഠനം, 2013), *13 ഹൊറർ കഥകൾ* (വിവർത്തനം, 2018). മേൽവിലാസം : പള്ളിക്കശേരിൽ ഹൌസ്, പാലപറമ്പ്, വടപുരം പി.ഒ, മമ്പാട്, 676542, മലപ്പുറം. ഫോൺ: 9447464491. Email: deadmansfolly@gmail.com

To

Mufi & Darius

ഹാമർ ലൈബ്രറി

ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി

അനുകൽപനം

മരിയ റോസ്

അവലംബം

The Jewel of Seven Stars
By
Bram Stoker

ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി നോവൽ
അനുകൽപനം : മരിയ റോസ്
അവലംബം :
ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ ദി ജ്യുവൽ ഓഫ് സെവൻ സ്റ്റാഴ്സ്
ഒന്നാം പതിപ്പ് : ഓഗസ്റ്റ് 2018
© ഹാമർ ലൈബ്രറി ട്രസ്റ്റ്
Bram Stokerude Mummy
Novel
Adaptation: Maria Rose
Based on The Jewel of Seven Stars by Bram Stoker
First Edition: August 2018
© Hammer Library TrustCover Design: Alifshaah
Cover Concept: Maria Rose
Lay Out: Rajesh Monji

ISBN: 978-81-935049-2-5
Price : 125
All Rights Reserved.

No Part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying or recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher.

Published by Hammer Library Trust
Pallickasseril House
Palaparambu, Vadapuram PO, Mampad 676542

Contents

About the Author
Contents
1.ദുസ്വപ്നങ്ങളുടെ പരമ്പര
2. സ്വപ്നം ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു
3.ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ ചരിത്രം
4.വേട്ടയാരംഭിക്കുന്നു
5.ടേറാ രാജ്ഞിയും മാർഗരറ്റും
6.കോർബെക്കും മാർഗരറ്റും
7.പെൺമയുടെ പ്രതികാരം
8.പ്രതികാരത്തിന്റെ തുടർച്ച
9.ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്
പഠനക്കുറിപ്പുകൾ

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

ഹാമർ ലൈബ്രറിയുടെ പ്രഥമപുസ്തകം ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. വിഖ്യാതമായ ഡ്രാക്കുളയിലൂടെ ലോകപ്രസിദ്ധനായ ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ ദി ജ്യുവൽ ഓഫ് സെവൻ സ്റ്റാഴ്സ് എന്ന നോവലിനെ ആസ്പദമാക്കി രചിച്ച ലഘു നോവലാണ് *ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി*.

ക്ലാസിക് ഭീതി ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ലോക സിനിമാപ്രേക്ഷകരെ ഉദ്വേഗപ്പെടുത്തിയ ബ്രിട്ടീഷ് ചലച്ചിത്രക്കമ്പനി, ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയിൽ നിന്നാണ് ഹാമർ ലൈബ്രറി ആ പേര് സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയുടെ ചലച്ചിത്രങ്ങളെന്ന പോലെ ഭീതിയുടെയും ഉദ്വേഗത്തിന്റെയും ജനപ്രിയരചനകളാണ് ഹാമർ ലൈബ്രറി പ്രധാനമായും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.

ഏറ്റവുമധികം വായിക്കപ്പെടുകയും എന്നാൽ ഒരിക്കലും സാഹിത്യമൂല്യം ലഭിക്കാതെ പോവുകയാണ് പൾപ്പ് ഫിക്ഷൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ജനപ്രിയസാഹിത്യത്തിന്റെ വിധി. ഉത്തരഘടനാവാദസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ (Post-Structuralism) അധിഷ്ഠിതമായ വായനാരീതികളുടെ വരവോടെ ശ്രേഷ്ഠസാഹിത്യമെന്നും അധമസാഹിത്യമെന്നുമൊക്കെയുള്ള ദ്വന്ദങ്ങൾ തകർന്നു വീണിട്ട് പതിറ്റാണ്ടുകളായി. എങ്കിലും എല്ലാറ്റിലും ‘അപ്പ്-ടു-ഡേറ്റ്’ ആണെന്ന് ഭാവിക്കുന്ന നമ്മൾ മാത്രം ഇപ്പോഴും പഴയ ദ്വന്ദങ്ങളിൽ—ലജ്ജയില്ലാതെ എന്നല്ല, അഭിമാനത്തോടെ—തങ്ങി നിൽക്കുകയാണ്. നിലവിലുള്ള മുൻവിധികളെ തിരുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു സാംസ്കാരികരേഖയെന്ന നിലയിൽ ജനപ്രിയസാഹിത്യത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഹാമർ ലൈബ്രറി കടന്ന് വരുന്നത്. വിവർത്തനങ്ങളായും മൗലികരചനകളായും ക്രൈം/ ഹൊറർ/ സസ്പെൻസ് വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്ന കൃതികളായിരിക്കും ഹാമർ ലൈബ്രറി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.

പ്രസിദ്ധമായ രചനകളാണ് എക്കാലത്തും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പല കാരണങ്ങളാൽ കാലം വിസ്മരിച്ച കൃതികളെ കണ്ടെടുക്കുകയും അവയെ അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഡ്രാക്കുളയ്ക്ക് ശേഷം സ്റ്റോക്കർ രചിച്ച *ജ്യുവൽ*

അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പിൽക്കാലത്ത് ചലച്ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ജനപ്രിയ സംസ്കാരത്തിൽ ഇടം നേടിയ മമ്മി പരമ്പരയ്ക്ക് വഴി തെളിച്ച രചനകളിൽ പ്രമുഖമാണ് ഈ നോവൽ. ഒപ്പം നോവലിനെ ആസ്പദമാക്കി ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോ പുറത്തിറക്കിയ Blood From Mummy's Tomb എന്ന സിനിമയെയും ഇവിടെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ്. വായനക്കാരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനും വിശകലനത്തിനുമായി സമർപ്പിക്കുന്നു

ഹാമർ ലൈബ്രറി
ആഗസ്റ്റ് 2018

ആമുഖം

1837 ലെ ഒരു സന്ധ്യാസമയത്ത് ബ്രിട്ടീഷ് എഴുത്തുകാരനും പുരാവസ്തുഗവേഷകനുമായ സർ വില്യം വൈൽഡ് ഈജിപ്തിലെ സക്കാറയിലായിരുന്നു. പുരാതന ഈജിപ്തിലെ ശേഷിപ്പുകളിൽ യൂറോപ്പുകാരുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. പര്യവേഷണത്തിനും വിലപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ സ്വന്തമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി യൂറോപ്യന്മാർ ഈജിപ്ഷ്യൻ ജനത വിശുദ്ധമായി കരുതിയിരുന്ന പലയിടങ്ങളിലും ധാർഷ്ഠ്യത്തോടെ കടന്ന് ചെന്ന് അവ കയ്യടക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാചീനമായ വിശ്വാസങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയാണ് തങ്ങൾ എന്നത് അവരുടെ അബോധത്തെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരുന്നോ എന്നറിയില്ല. എങ്കിലും ഇത്തരം യത്നങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ അകാരണമായ ഒരു ഭീതി അവരിൽ പലരെയും ഗ്രസിച്ചിരുന്നു. അത്തരമൊരു പര്യവേഷണത്തിന്റെ ആവേശത്തിലായിരുന്നു സർ വില്യം വൈൽഡും.

സക്കാറയിൽ പുരാതനമായ ഒരു ശവക്കല്ലറയും അതിനുള്ളിൽ മമ്മിഫൈ ചെയ്ത ഒരു മൃതദേഹവും കണ്ടെത്തുമ്പോൾ സമയം ഇരുണ്ടു തുടങ്ങിയിരുന്നു. താൻ കൂലിയ്ക്ക് വിളിച്ച ജോലിക്കാരെ പിരിച്ചയച്ച ശേഷം സർ വില്യം

അവിടെ അസ്തമയസൂര്യന്റെ പ്രഭയിൽ കണ്ണ് നട്ട് ചിന്താകുലനായി നിന്നു. താൽകാലികതാമസത്തിനായി നിർമിച്ച ഒരു കൂടാരം കല്ലറയ്ക്ക് പുറത്തായി കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ വിലപ്പെട്ട കണ്ടെത്തൽ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല, അവ അവിടെ നിന്ന് മാറ്റാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ തയ്യാറാകും വരെ . അത് കൊണ്ട് ആ രാത്രി കൂടാരത്തിൽ കഴിയാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാടി.

റാന്തൽ വിളക്കിൽ വായിച്ചും പര്യവേഷണത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയും സർ വില്യം സമയം കഴിച്ചു. അത്തരം യാത്രാനുഭവങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിറയെ വായനക്കാരുള്ള കാലമായിരുന്നു. രാത്രി വൈകിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ കാലാവസ്ഥ വഷളായിത്തുടങ്ങുന്നത് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കനത്ത കാറ്റും അതിലുയരുന്ന പൊടിയും. കൂടാരത്തിൽ കഴിയുന്നത് അസഹ്യമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുതപ്പും ബാഗുമെടുത്ത് ശവക്കല്ലറയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കയറി. ഉയരം കുറഞ്ഞ വാതിലാണ് എങ്കിലും അകത്തേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചാൽ വിശാലമായ ഉൾവശമാണ് കല്ലറയുടേത്. ആദ്യത്തെ മുറി ചുവർ ചിത്രങ്ങളും പ്രതിമകളും കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിനടുത്ത മുറിയിലാണ് മൃതദേഹം അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശവകുടീരം. റാന്തലിന്റെ മഞ്ഞവെളിച്ചം സൃഷ്ടിക്കുന്ന നിഴലും വെളിച്ചവും ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭീതി പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. രാത്രി. അപരിചിതമായ ഇടം. പ്രാചീനമായ സ്വച്ഛത നിലനിന്നിരുന്ന ആ സ്ഥലത്ത് താൻ ഒരു കടന്ന് കയറ്റക്കാരനാണ് എന്ന് ഒരു നിമിഷം അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയോ? മരണാനന്തരലോകത്തേയ്ക്കുള്ള യാത്രയുടെ തയ്യാറെടുപ്പോടെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപ് വിശ്വാസപൂർവം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശവകുടീരമല്ലേ താൻ ധിക്കാരപൂർവ്വം, തുറന്നതും കയ്യടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ?

റാന്തലിന്റെ തിരി താഴ്ത്തി നിലത്ത് പുതപ്പ് വിരിച്ച് സർ വില്യം ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. എത്ര നേരം പിന്നിട്ടുവെന്നറിയില്ല, രാത്രിയെപ്പോഴോ അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. എന്തോ ശബ്ദം കേട്ടത് പോലെ തോന്നി. റാന്തൽ തെളിച്ച് കല്ലറയുടെ വാതിലിന് പുറത്തിറങ്ങി നോക്കി. “ആരാണവിടെ?” അവിടെ

ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?" കാറ്റിന്റെ മൂളക്കം മാത്രം. തിരികെ വന്ന് ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചപ്പോൾ വീണ്ടും അത് കേട്ടു : അവ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ മന്ത്രണം പോലെ എന്തോ ശബ്ദം. അത് ഇടവിട്ട് ഇടവിട്ട് തുടരുന്നു. എഴുന്നു നിൽക്കുന്ന രോമങ്ങളോടെ സർ വില്യം ശവകുടീരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മുറിയുടെ അലംകൃതമായ വാതിലിലേയ്ക്ക് നോക്കി: വീണ്ടും. അപരിചിതമായ ഒരു ഭാഷയിൽ വിചിത്രമായ മന്ത്രോച്ചാരണം പോലെ എന്തോ ഒന്ന്. ഒരു നിമിഷം, അന്ന് സന്ധ്യയ്ക്ക് തുറന്ന ശവപേടകത്തിനുള്ളിൽ വെളുത്ത നാടകളാൽ അടിമുടി ചുറ്റിക്കെട്ടിയ രൂപത്തിൽ കണ്ട ആ മൃതദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ മനസ്സിലേയ്ക്ക് പാളി വീണു ! ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് നേടിയ യുക്തിബോധത്തെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ അബോധത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ഭീതി കീഴടക്കി. ധൃതിയിൽ റാന്തലും പുതപ്പും വാരിയെടുത്ത് സർ വില്യം കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്ന് പുറത്ത് കടന്ന് നടന്നകന്നു .

പിന്നീട് അയർലൻഡിലെ തന്റെ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം ഉദ്വേഗഭരിതരായി കേൾക്കാൻ കാത്തിരുന്ന നിരവധി സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് മുന്നിൽ സർ വില്യം തന്റെ ഭയാനുഭവം പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച് വിവരിച്ചു. സർ വില്യമിന്റെ ഈജിപ്ഷ്യൻ സാഹസികതകളോട് വളരെയേറെ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലെ ഒരു പതിവ് സന്ദർശകനായിരുന്നു. ഭീതിയനുഭവങ്ങളിൽ അസാധാരണമാം വിധം അഭിരമിച്ചിരുന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ സർ വില്യം പറഞ്ഞ കഥ വളരെയേറെ ആകർഷിച്ചു. അത് കണ്ടറിഞ്ഞ വില്യം ഒരു സന്ദർശനവേളയിൽ അയാളെ തന്റെ വീട്ടിന്റെ നിലവറയിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയി. റാന്തൽ വിളക്കും കൊണ്ട് നിലവറയുടെ പടവുകൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ അയാൾക്ക് താൻ എഴുതാനും പറയാനും ആഗ്രഹിച്ച കഥകളിലൊന്നിലെ കഥാപാത്രമായി മാറുകയാണ് എന്ന് തോന്നി. നിലവറയുടെ ഭിത്തിയിലുറപ്പിച്ച മെഴുതിരികൾക്ക് തീ പകർന്നപ്പോൾ തനിക്ക് ചുറ്റും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുരാതന ഈജിപ്തിന്റെ ശേഷിപ്പുകൾ കണ്ട് ആ യുവാവ് അമ്പരന്ന് പോയി. "ഓ, ഇതിലൊക്കെ എന്തിരിക്കുന്നു!" എന്ന മട്ടിൽ സർ വില്യം ചിരിച്ചു . "ഇതൊന്നുമല്ല കാഴ്ച . വരൂ" ഇതും പറഞ്ഞ് സർ വില്യം അയാളെ നിലവറയുടെ ഒരു കോണിൽ സ്ഥാപിച്ച

ദീർഘ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ഒരു പെട്ടിയുടെ നേർക്ക് കൊണ്ട് പോയി. വിളക്ക് ഭിത്തിയിൽ ഉയരെ ഒരിടത്ത് തൂക്കിയിട്ട ശേഷം സർ വില്യം സ്വർണ വർണത്താൽ അലംകൃതമായ ആ പെട്ടിയുടെ മൂടി മലർക്കെ തുറന്നു. അതിനുള്ളിൽ കണ്ട കാഴ്ചയിൽ ഒരു നിമിഷം ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ രോമങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു. മുഷിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ വെളുത്ത നാടകളിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടിയ ഒരു മൃതദേഹം : ഒരു മമ്മി !

ആ നിമിഷം അയാൾ ഒരിക്കലും മറന്ന് പോയില്ല എന്ന് വേണം കരുതാൻ . ഒരിക്കലും അയാൾ തന്റെ ഭീതി സങ്കൽപങ്ങളും മറന്നില്ല . 1897 ൽ അബ്രഹാം അഥവാ ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ എന്ന് പേരുള്ള അയാൾ പിൽക്കാലത്ത് എക്കാലത്തെയും ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ ഭീതിരചനകളിൽ ഒന്നായ ഡ്രാക്കുള പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സർ വില്യം മനസ്സിൽ പതിപ്പിച്ച രൂപങ്ങൾ ഒരു ഭീതിരചനയായി പുറത്ത് വന്നത് 1902 ലാണ്. The Jewel of Seven Stars എന്നാണ് സ്റ്റോക്കർ ആ നോവലിന് പേരിട്ടത് . പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തി ന്റെ തന്നെ പൂർവകൃതിയായ ഡ്രാക്കുളയുടെ നിഴലിൽ മങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് ചലച്ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ഈജിപ്ഷ്യൻ മമ്മിക്കഥകൾ ജനശ്രദ്ധ നേടിയപ്പോൾ ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ രചിച്ച മമ്മി നോവലും കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടു . ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ നാല് തവണ ഈ നോവൽ സിനിമയാക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ന് മമ്മികളുടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന മമ്മിക്കഥകൾ ഹൊറർ സിനിമയുടെ ഒരു ഉപവിഭാഗമായി മാറിയിട്ടുണ്ട് . ഈജിപ്ഷ്യൻ ഗോഥിക് എന്ന് ചില നിരൂപകർ വിളിക്കുന്ന ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ആദ്യകാല പ്രയോക്താക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്നു ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ .

മരണത്തോടും മരണാനന്തരജീവിതത്തത്തോടുമുള്ള ഈജിപ്ഷ്യൻ ജനതയുടെ സമീപനം സ്റ്റോക്കറെയെന്നല്ല, പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൻറെ ഇംഗ്ളീഷ് ഭാവനയെത്തന്നെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. വില്യം വൈൽഡ് തുറന്നിട്ട കൗതുകത്തിന്റെ പിന്നാലെ സ്റ്റോക്കർ ഈജിപ്ഷ്യൻ സംസ്കാരത്തേക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തി. ഭീതി സാഹിത്യത്തിൽ തൽ പര നായ ഒരെഴുത്തുകാരനെ വേണ്ടതിലേറെ ആകർഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു അത്.

മരണാനന്തരജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയുടെ തയ്യാറെടുപ്പാണ് ഇഹലോകജീവിതം എന്ന് പുരാതന ഈജിപ്ഷ്യൻ ജനത വിശ്വസിച്ചു.. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ശവകുടീരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും അവയ്ക്കുള്ളിൽ പരലോകജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഭൌതിക വസ്തുക്കളെല്ലാം അവർ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ധനികരായ രാജാക്കന്മാരുടെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും മൃതദേഹങ്ങൾ മമ്മികളാക്കി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

കഠിനവും ദൈർഘ്യമേറിയതുമായ ഒരു പ്രക്രിയായിരുന്നു മമ്മീകരണം. രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായാണ് മമ്മീകരണം ചെയ്തിരുന്നത്. ആദ്യം രാസവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് മൃതദേഹം തയ്യാറാക്കുകയും പിന്നീട് ലിനൻ തുണി കൊണ്ട് അത് പൊതിഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യപ്രക്രിയ സങ്കീർണമായിരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ പാർശ്വഭാഗത്തായി നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു മുറിവിലൂടെ ആന്തരാവയവങ്ങളായ കുടലുകൾ , ആമാശയം, കരൾ, ശ്വാസകോശം എന്നിവ പുറത്തെടുക്കുന്നു. മസ്തിഷ്കം പുറത്തെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയ ഭീതിദമായിരുന്നു എന്ന് പറയാതെ വയ്യ. അറ്റം വളഞ്ഞ ഒരു ലോഹക്കമ്പി മൂക്കിനുള്ളിലൂടെ കടത്തി മസ്തിഷ്കഭാഗങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കുകയാണ് രീതി. ഒന്നാം ഘട്ടത്തിന് ശേഷം ശരീരത്തിൽ നാട്രോൺ അഥവാ സോഡാക്കാരം നിറച്ച് ലിനൻ നാടകൾ കൊണ്ട് ചുറ്റിയെടുക്കുന്നു. തുടർന്ന് ശരീരത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ശവപ്പെട്ടിയിൽ മൃതദേഹം വച്ച് ശവകുടീരത്തിൽ അടക്കം ചെയ്യുന്നു. പരലോകത്തേയ്ക്കുള്ള മടക്കമില്ലാത്ത യാത്രയ്ക്ക് പരേതൻ ഇപ്പോൾ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു.

ജീവിതം വിട്ടു മരണത്തിന്റെ ദുരൂഹലോകത്തേയ്ക്ക് പോകുന്ന പ്രകിയ മനുഷ്യനെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് പോലെ തന്നെ മരണലോകത്ത് നിന്ന് പരേതർ മടങ്ങി വന്നേയ്ക്കുമോ എന്ന ഭീതി ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ തന്നെ മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. മരണത്തേച്ചുറ്റി നിരവധി സങ്കീർണമായ പ്രക്രിയകളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന പുരാതന ഈജിപ്തുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം ഭീതി സങ്കൽപങ്ങൾ മറ്റേത് സംസ്കാരത്തെക്കാളും ദുരൂഹവും ഭീതിദവുമായിരുന്നു. മറ്റൊരു സംസ്കാരത്തിനും അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്ത ‘ഗോഥിക്’ബിംബങ്ങൾ ഈജിപ്ഷ്യൻ പശ്ചാത്തലമുള്ള ഭീതി

കഥകളെ കൂടുതൽ വർണ്ണാഭമാക്കിത്തീർത്തു. ഒപ്പം കിഴക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള പതിവ് പടിഞ്ഞാറൻ മുൻവിധികൾ കൂടിയായപ്പോൾ സ്ഥിരം ഘടകങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു ഉപവിഭാഗമായി ഈജിപ്ഷ്യൻ ഗോഥിക് കഥകൾ മാറി.

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒന്നാം പാതിയിൽ തന്നെ ഈജിപ്ഷ്യൻ ശേഷിപ്പുകളോടുള്ള യൂറോപ്യൻ വിശേഷിച്ചും ബ്രിട്ടീഷ് താൽപര്യം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് തന്നെ മമ്മിയിൽ നിന്ന് പ്രസരിക്കുന്ന ഭീതി പ്രമേയമാക്കി ചില ചെറുകഥകൾ ആ കാലത്ത് രചിക്കപ്പെട്ടു . സാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ മമ്മി രചനയായി കരുതപ്പെടുന്നത് 1827 ൽ ജെയിൻ വെബ്ബ് എന്ന വനിത രചിച്ച The Mummy!: Or a Tale of the Twenty-Second Century എന്ന നോവലാണ്. മമ്മി പര്യവേഷണങ്ങളിലും മേരി ഷെല്ലിയുടെ ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈനിൽ നിന്നും പ്രചോദനംമുൾക്കൊണ്ട് രചിച്ച ഈ കഥ ആദ്യ കാല സയൻസ് ഫിക്ഷൻ രചനകളിൽ ഒന്നായി കരുതപ്പെടുന്നു . നോവലിന്റെ പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ വർഷം 2126 ലാണ് കഥ നടക്കുന്നത്. ഇരുപത്തിരണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ടെലിവിഷൻ, വലിയ ബലൂണുകൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള വ്യോമഗതാഗതം , കാലാവസ്ഥാനിയന്ത്രണോപാധികൾ തുടങ്ങിയ സംവിധാനങ്ങൾ മനുഷ്യൻ സ്വന്തമാക്കിയതായി നോവലിസ്റ്റ് സങ്കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഒരു ഡോക്ടറും അയാളുടെ സഹായിയും കൂടി വൈദ്യുതിയുടെ സഹായത്തോടെ ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ ഫാരോവയുടെ മമ്മിയെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് കഥാതന്തു.

സുപ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരനായ എഡ്ഗർ അലൻ പോ എഴുതിയ Some Words with a Mummy (1845) ഒരു ഹൊറർ കഥ എന്നതിനേക്കാൾ ഒരു ആക്ഷേപഹാസ്യ കഥയാണ്. സിനിമയിൽ മമ്മി പരമ്പരയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാൻ കാരണമായ രചനകൾ എഴുതിയത് പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ റൈഡർ ഹഗ്ഗാർഡ് , ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ , സർ ആർതർ കോനൻ ഡോയൽ തുടങ്ങിയവരാണ് . ഹഗ്ഗാർഡ് രചിച്ച She (1885), ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ Jewel of

Seven Stars (1903) കോനൻ ഡോയലിന്റെ The Ring of Thoth (1890), Lot 240 (1894) എന്നീ രചനകളാണ് ഇന്ന് ഈജിപ്ഷ്യൻ ഗോഥിക് എന്ന് വിളിക്കുന്ന വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഉപവിഭാഗത്തിന് അടിത്തറ പാകിയത്.

ജംഗിൾ ബുക്കിന്റെ കഥാകാരനായ റഡ്യാർഡ് കിപ്ലിംഗ് തനിക്ക് ദുസ്വപ്നമുണ്ടാക്കിയ ഒരു കഥയെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ ഓർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി . കഥാപരിസരം ഇങ്ങനെ: ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഈജിപ്തോളജി പഠിക്കുന്ന ബെലിംഗ്ഹാം എന്ന വിദ്യാർഥി തന്റെ ഹോസ്റ്റൽ മുറിയിൽ ദുരൂഹമായ എന്തോ ഒന്ന് സൂക്ഷിക്കുന്നു. അയൽമുറിയിൽ താമസിക്കുന്ന സ്മിത്ത് എന്ന മെഡിക്കൽ വിദ്യാർഥിയ്ക്ക് രാത്രി അയാളുടെ മുറിയിൽ നിന്ന് അസ്വാഭാവികമായ ചില ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാം . ഒരു പൊതുസുഹൃത്തിൽ നിന്നാണ് സ്മിത്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നത് ബെലിംഗ്ഹാം തന്റെ മുറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു മമ്മിയാണ് എന്ന് . അക്കാദമിക് നഗരത്തിന്റെ നിരത്തുകളിൽ രാത്രി ഭീകരമായ ഒരാൾ രൂപം കണ്ട് തുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്റെ ഭീതിജനകമായ സംശയം സത്യമാണ് എന്ന് സ്മിത്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നു : ബെലിംഗ്ഹാം മമ്മിയെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്ന്. ഷെർലക് ഹോംസ് കഥകളിലൂടെ ലോകം കീഴടക്കിയ സർ ആർതർ കോനൻ ഡോയൽ എഴുതിയ Lot No. 249 എന്ന ഈ കഥ വായിച്ച രാത്രിയാണ് കിപ്ലിംഗിന് ദുസ്വപ്നമുണ്ടായത്. അനശ്വരതയും അതിന്റെ ദുരിതവും പ്രമേയമാക്കിയ മറ്റൊരു മമ്മിക്കഥയാണ് ഡോയലിന്റെ *ഥോത്തിന്റെ മോതിരം.* അനശ്വരത ലഭിച്ചതിനാൽ മരണത്തിലൂടെ തന്റെ പ്രേയസിയെ സന്ധിക്കാനാവാനാതെ ഉഴലുന്നൊരു പ്രാചീന ഈജിപ്ഷ്യന്റെ കഥയാണത്. ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ മമ്മിയെ ഒരു ഭീതിരൂപമായി അവതരിപ്പിച്ചതും നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിൽ നിന്ന് പുതുകാലത്തേയ്ക്ക് വന്നെത്തുന്ന പ്രണയവും ഹോളിവുഡ് സിനിമ കണ്ടെടുത്തത് കോനൻ ഡോയലിന്റെ ഈ രണ്ട് കഥകളിൽ നിന്നാണ് എന്ന് കരുതാൻ ന്യായമുണ്ട് .

തുടർന്നാണ് 1903 ൽ ഒരു മുഴുനീള മമ്മി നോവലുമായി ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ വരുന്നത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബ്രിട്ടനിൽ ഉടനീളം ഈജിപ്ഷ്യൻ സംസ്കാരത്തിലും അവയുടെ ശേഷിപ്പുകളിലുമുള്ള താൽപര്യം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. സർ

വില്യമിനെ പോലുള്ളവർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി പര്യവേഷണ യാത്രകളുടെ വിവരണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മമ്മികളെ ക്കുറിച്ചും അവയിൽ നിന്ന് പ്രസരിക്കുന്ന ശാപത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള പുരാവൃത്തങ്ങൾ ധാരാളം സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു . ഗവേഷകനായ റോജർ ലക്കസ്റ്റ് ഈ ട്രെൻഡിനെ "ഈജിപ്ഷ്യൻ ഗോഥിക്കി"ന്റെ തുടക്കം എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഈജിപ്തോളജിയിൽ വിശദമായ ഗവേഷണം നടത്തിയിരുന്നു സ്റ്റോക്കർ. നോവലിലെ നായികയായ ടേറാ രാജ്ഞി സാങ്കൽപിക കഥാപാത്രമായിരുന്നെങ്കിലും സമാനയായ ഒരു രാജ്ഞി ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്ര ത്തിലുള്ളതായി കാണാം. ബിസി 1479 മുതൽ 1458 വരെ ഈജിപ്ത് ഭരിച്ചിരുന്ന

ഹാഷേപ്സൂത് എന്ന രാജ്ഞിയാണത്. ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ വളരെ അപൂർവമായ വനിതാ ഫാരോവമാരിൽ ഒരാളാണ് ഹാഷേപ്സൂത്. ഈജിപ്ത് കണ്ട ഏറ്റവും മികച്ച ഭരണാധികാരികളിൽ ഒരാളായി ചരിത്രം അവരെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ ഭരണകാലത്തിന് ശേഷം വന്ന പുരുഷന്മാരായ ഭരണാധികാരികൾ രാജ്ഞിയുടെ ഭരണത്തി ന്റെ അടയാളങ്ങൾ നിശേഷം ഇല്ലാതാക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത് . ചുവരുകളിൽ കൊത്തിയ അവരുടെ പ്രതിമകളും ചിത്രങ്ങളും പോലും മായ്ച്ചു കളയപ്പെട്ടു. പുരുഷന്മാരുടെ കഴിവുകളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ബുദ്ധിശക്തിയും ഭരണ നൈപുണ്യവുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അന്നത്തെ പുരുഷലോകത്തെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ ഭാവന കലർന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം സ്റ്റോക്കറുടെ നോവലിലും കാണാം. നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 1903 ൽ തന്നെയാണ് ഹോവേർഡ് കാർട്ടർ എന്ന ഗവേഷകൻ ഹാഷേപ്സൂത് രാജ്ഞിയുടെ മമ്മി കണ്ടെടുക്കുന്നതും.

വാസ്തവത്തിൽ ഹാഷേപ്സൂത് രാജ്ഞിയുടെ ചരിത്രത്തിന് ഒരു ഭീതികഥയുടെ ആവരണമണിയിക്കുകയായിരുന്നു ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ. ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് തന്റെ ബുദ്ധി കൊണ്ടും നേതൃപാടവം കൊണ്ടും പുരുഷാധിപത്യത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു ടേറാ രാജ്ഞി. അതേ കാരണം കൊണ്ട് തന്നെയാണ് അവർ നിശബ്ദയാക്കപ്പെട്ടതും. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം പുതുയുഗത്തിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് തന്നെ ഇല്ലാതാക്കിയ വ്യവസ്ഥയോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ തുനിയുകയാണ് ടേറ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ശ്രദ്ധേയമായി സാമൂഹികമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. പുരുഷാധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് വിടുതി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന "നവസ്ത്രീ" (New Woman) എന്ന സങ്കൽപത്തിന് പ്രചാരം ലഭിച്ച കാലം. സ്ത്രീയുടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെ ഭീതിയോടെയും അസഹിഷ്ണുതയോടെയും ആ കാലഘട്ടം വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. സ്റ്റോക്കറുടെ ഡ്രാക്കുളയെന്ന പോലെ ഈ നോവലും സ്ത്രീയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുള്ള കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഭീതി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. എങ്കിൽ പോലും വിക്ടോറിയൻ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ത്രീവിരുദ്ധരാഷ്ട്രീയം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ സ്റ്റോക്കർ നോവലുകളിൽ വെളിപ്പെട്ടത് പോലെ മറ്റെവിടെയും പ്രകാശിതമായിട്ടില്ല.

സ്റ്റോക്കർ എഴുതിയ കഥകൾ പോലെ തന്നെ ദുരൂഹത നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. 1847 ൽ അയർലൻഡിലെ ഡബ്ലിനിലാണ് അബ്രഹാം സ്റ്റോക്കർ എന്ന ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ ജനിക്കുന്നത്. തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രോഗാവസ്ഥ നിമിത്തം ഏഴു വയസുവരെ കൊച്ചു സ്റ്റോക്കർ കിടക്കയിൽ തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞത്. ഏഴാം വയസ്സിൽ തികച്ചും സാധാരണ നിലയിലായ ആ ബാലൻ പിന്നീട് ഡബ്ലിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഒരു അത് ലെറ്റ് വരെയായിത്തീർന്നു എന്നത് കുട്ടിക്കാലത്ത് അവനെ കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഡബ്ലിൻ ഈവ് നിംഗ് മെയിൽ എന്ന പത്രത്തിൽ നാടകനിരൂപകനായത് വഴിയാണ് സ്റ്റോക്കർ അക്കാലത്തെ പ്രശസ്ത ഷേക്സ് പീരിയൻ നടനായ ഹെൻ റി ഇർവിംഗിനെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. തുടർന്നങ്ങോട്ടുള്ള സ്റ്റോക്കറുടെ ജീവിതത്തെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ച സൌഹൃദമായിരുന്നു അത്. തന്റെ വിഖ്യാത കഥാപാത്രമായ ഡ്രാക്കുള പ്രഭുവിന്റെ രൂപഭാവങ്ങൾ ഹെന്റി ഇർവിംഗിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടെടുത്തത്. ഇരുപത്തിയേഴ് വർഷം അദ്ദേഹം ഇർവിംഗിന്റെ മാനേജരായി ജോലി ചെയ്തു. കിടക്കയിൽ ചിലവഴിച്ച കുട്ടിക്കാലത്ത് അമ്മ പറഞ്ഞു കൊടുത്ത ഐറിഷ് ഭ്രമാത്മക കഥകളുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടാവണം ഭീതികഥകളോട് സ്റ്റോക്കർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ആകർഷണമുണ്ടായിരുന്നു. 1890 ൽ വിറ്റ്ബി എന്ന കടലോരപട്ടണം സന്ദർശിച്ചതും ഐറിഷ് എഴുത്തുകാരൻ ലെ

ഫാനുവിന്റെ കാർമ്മില എന്ന ഭീകരകഥയും റൊമാനിയൻ ചരിത്രപുരുഷനായ വ്ലാദ് ഡ്രാക്കുള രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കെട്ടുകഥകളും തന്റെ മാസ്റ്റർപീസ് രചനയായ ഡ്രാക്കുളയിലേയ്ക്ക് സ്റ്റോക്കറെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. 1897 ൽ ഡ്രാക്കുള പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിന് ശേഷം The Jewel of Seven Stars (1902) Lady of the Shroud (1909), The Lair of White Worm (1911) തുടങ്ങിയ ഭീതി നോവലുകളും കൂടി സ്റ്റോക്കർ രചിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് ശ്രദ്ധ നേടിയെങ്കിലും പിന്നീട് എഴുതിയ ഒരു നോവലിനും ഡ്രാക്കുളയുടെ രചനാഗുണമോ വിജയമോ നേടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . 1912 ൽ സ്റ്റോക്കർ അന്തരിച്ചു.

സ്റ്റോക്കറുടെ രചനാശൈലിയ്ക്ക് ഒരു പോലെ ഗുണവും ദോഷവുമുണ്ട്. ഭീതികഥകൾക്ക് വളരെ അനുയോജ്യമായ തരത്തിലുള്ള അന്തരീക്ഷസൃഷ്ടിയും കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയും വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ആഴമുള്ള ഗവേഷണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അതിവൈകാരികമായ വാചാലതയും ദുർബലമായ ആഖ്യാനസങ്കേതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാധ്യതയുമാണ് . ഈ ഗുണങ്ങൾ ഏറ്റവും മികച്ചു നിന്നതും പിഴവുകളെ ഫലപ്രദമായി മറികടന്നതുമായ ഏക സ്റ്റോക്കർ നോവൽ ഡ്രാക്കുള മാത്രമാണ് . മറ്റ് നോവലുകളിൽ മികച്ച പ്രമേയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചവ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ദുർബലമായ ആഖ്യാന തന്ത്രങ്ങൾ അവയെ കലാപരമായി പരാജയമാക്കി മാറ്റി . വിഖ്യാത അമേരിക്കൻ ഭീതിസാഹിത്യകാരൻ എച്ച് പി ലവ്ക്രാഫ്റ്റ് തന്റെ ഭീതിസാഹിത്യപഠനമായ Supernatural Horror in Literature എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇതേക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. “പ്രതിഭാശാലിയായ ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ തന്റെ ഒരു നിര നോവലുകളിലൂടെ അനേകം ഭീതിദമായ സങ്കൽപങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച ഒരാളാണ്" ലവ്ക്രാഫ്റ്റ് എഴുതുന്നു, “എന്നാൽ ദുർബലമായ രചനാസങ്കേതങ്ങൾ ആ നോവലുകളുടെ സമഗ്രതയെ ബാധിക്കുന്നതായാണ് കണ്ട് വരുന്നത്”. ഡ്രാക്കുളയിൽ ആകൃഷ്ടരായ വായനക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റ് നോവലുകൾ വായിക്കാനെടുക്കുമ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളിൽ തട്ടി നിൽക്കുന്നത് കാണാം.

സ്റ്റോക്കറുടെ നോവലുകളെക്കുറിച്ചും ചെറുകഥകളെക്കുറിച്ചും ഒരു സുഹൃത്ത് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് ഇങ്ങനെയാണ് : “സ്റ്റോക്കർ എഴുതിയ ഒരു കഥയുടെ / നോവലിന്റെ സംഗ്രഹം ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞു കേൾക്കാനിട

വന്നാൽ കേൾവിക്കാരൻ ഉദ്വേഗത്തിന്റെയും ഭീതിയുടെയും മുൾമുനയിലെത്തും. എന്നാൽ അതിൽ പ്രചോദനം കൊണ്ട് അയാൾ ആ കഥയോ നോവലോ എടുത്ത് വായിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ദീർഘവും വിരസവുമായ വിവരണങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് ഉദ്വേഗജനകമായ ആ സംഭവങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടും". ഈ നിരീക്ഷണം വളരെ കൃത്യമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമില്ല . (തീർച്ചയായും, ഈ നിരീക്ഷണം ഡ്രാക്കുളയെക്കുറിച്ചല്ല. കേൾവിയിലും വായനയിലും ഡ്രാക്കുള അന്നുമിന്നും ഉദ്വേഗജനകമാണ്). അങ്ങനെയിരിക്കെ സ്റ്റോക്കർ കൃതികളുടെ മികച്ച ഘടകങ്ങളെ നില നിർത്തി ക്കൊണ്ട് അവയെ പുനരാഖ്യാനം നടത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതൊരു നേട്ടമായിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു . അതിന്റെ ഫലമാണ് ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി എന്ന ഈ ലഘു ഗ്രന്ഥം.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രചനാസമീപനം എന്താണ് എന്ന് വായനക്കാരോട് വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് കരുതുന്നു. ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ The Jewel of Seven Stars എന്ന നോവലിന്റെ ഘടനയെ പൂർണമായും അഴിച്ചു ചുരുക്കി പുനർസൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വളരെ സ്വതന്ത്രമായാണ് നോവലിനെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നത്. മൂലകൃതിയിലുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം ആഖ്യാനവേഗതയുടെയും ഉദ്വേഗത്തിന്റെയും ആവശ്യാനുസരണം മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട് . ദീർഘവിവരണങ്ങളുള്ള നോവലിനെ അതിന്റെ സുപ്രധാനസംഭവങ്ങളിലേയ്ക്ക് ചുരുക്കാൻ വേണ്ടി 1971 ൽ ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോ നിർമ്മിച്ച The Blood From Mummy's 's Tomb എന്ന സിനിമയുടെ തിരക്കഥയെയും ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ നിർവഹിക്കുന്ന ആഖ്യാനമാണ് സിനിമ എന്നത് കൊണ്ട് തിരക്കഥ നോവലിന്റെ ഏറ്റവും ഒതുക്കമുള്ള (Compact) രൂപമായിരിക്കും. നോവലിൽ നിന്നും അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയ തിരക്കഥയിൽ നിന്നും രൂപം കൊള്ളുന്നതിനാൽ പുനരാഖ്യാനം എന്നതിലുപരി ഈ പുസ്തകത്തെ അനുകൽപനം (Adaptation) എന്നാണ് വിളിക്കാനാവുക. പുതിയ ആഖ്യാനത്തിന് അനുകൽപ്പനസിദ്ധാന്തമാണ് (Adaptation Theory) പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ

പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന രൂപത്തിൽ ഈ പാഠം (Text) മുൻപ് ഒരു ഭാഷയിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോ നിർമ്മിച്ച ഹൊററർ ക്ലാസിക് സിനിമകൾ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പരമ്പരയിലാണ് ഈ പുസ്തകം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയുടെ ചിത്രങ്ങൾ സംവിധായകന്റെ വ്യക്തിഗതമായ ശൈലിയ്ക്കുപരി സ്റ്റുഡിയോ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പൊതു സമീപനത്തെയാണ് പിൻതുടർന്നിരുന്നത്. കടും വർണങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ടെക്നിക്കളർ, പഴയ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ഗോഥിക്ക്-ഹൊററർ പ്രമേയങ്ങൾ, സെൻസേഷണൽ ആയ അവതരണം ഇവയൊക്കെ ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോ സിനിമകളുടെ സവിശേഷതകളായിരുന്നു. ക്ലാസിക് ഹൊററർ രചനകളുടെ അനുകൽപനത്തിൽ ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയുടെ സമീപനത്തിലും വ്യത്യസ്തത കാണാം. മൂലകൃതിയോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുക എന്ന പഴയ നിർബന്ധബുദ്ധി അവർ പിന്തുടരുന്നില്ല. മറിച്ച് തികച്ചും സ്വതന്ത്രമായി കഥാവസ്തുവിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ്. പഴയ കാലഘട്ടത്തിന്റെ കഥകൾ പറയുമ്പോഴും സമകാലിക സമൂഹത്തിന്റെ ആകുലതകളായിരുന്നു അവ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. 1860 കളിൽ നടക്കുന്ന ഹാമറിന്റെ ഡ്രാക്കുളച്ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് 1960 കളിൽ സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം പുരുഷാധിപത്യക്രമത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ച ഭീതി വായിച്ചെടുക്കാം.

1902 ൽ The Jewel of Seven Stars പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ "നവസ്ത്രീ" സങ്കൽപം അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ നിൽക്കുകയാണ്. പുരുഷ കേന്ദ്രിത സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീ സങ്കൽപത്തിൽ നിന്ന് വിടുതി നേടി, സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുന്ന സ്വതന്ത്രസ്ത്രീ എന്ന ആശയമായിരുന്നു അത്. ഇത് പുരുഷവ്യവസ്ഥയിൽ സൃഷ്ടിച്ച അസ്വസ്ഥത സ്റ്റോക്കറുടെ എല്ലാ നോവലുകളിലും കാണാം. നവസ്ത്രീയുടെ പ്രതീകമായ ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ മമ്മിയെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കാനുള്ള പരീക്ഷണം വിജയിക്കുന്നതായാണ് ആദ്യം സ്റ്റോക്കർ നോവൽ അവസാനിപ്പിച്ചത് . എന്നാൽ പിന്നീട് വാണിജ്യവിജയം മുൻനിർത്തി പ്രസാധകരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കഥാന്ത്യം മാറ്റിയെഴുതാൻ സ്റ്റോക്കർ നിർബന്ധിതനായി. എന്നാൽ ആശയം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ശാരീരികവും സാമ്പത്തികവുമായ

സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയ സ്ത്രീ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായ കാലത്താണ് 1971 ൽ Blood from Mummy's Tomb എന്ന സിനിമ വരുന്നത്. നോവൽ ഇറങ്ങിയ കാലത്ത് സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം പുരുഷലോകത്തിന്റെ ഭീതി മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നേരിടുന്ന സമൂഹമായിരുന്നു ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പാതി. കീഴടക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളെയും അതിജീവിച്ച് ' നവസ്ത്രീ' വിജയം നേടുന്നതാണ് സിനിമ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്രവ്യക്തിത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീയോട് അസഹിഷ്ണുത കാണിക്കുന്ന ഏത് സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും തികച്ചും സമകാലികമാണ് ഈ പ്രമേയം.

എല്ലാ കൃതികളും ഓരോ പത്ത് വർഷങ്ങളിലും വീണ്ടും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ഓരോ ക്ലാസിക് രചനയും സമകാലിക ലോകത്തോടാണ് സംവദിക്കുന്നത്. പുതുകാലത്തെ വായനയ്ക്ക് യോജിച്ച വിധം ക്ലാസിക് കൃതികളെയും അവയുടെ ചലച്ചിത്രാഖ്യാനങ്ങളെയും പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ പുസ്തകപരമ്പരയിലൂടെ. ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി അങ്ങനെയൊരു ശ്രമമാണ്. വിസ്മൃതമായ കൃതികൾ കണ്ടെടുക്കുകയും പുനരവതരിപ്പിക്കുകയും വഴി സമകാലിക ലോകം നിരന്തരം ചർച്ച ചെയ്ത് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളോട് സംവദിക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം.

മരിയ റോസ്

ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ മമ്മി

Chapter 1.

ദുസ്വപ്നങ്ങളുടെ പരമ്പര

മാർഗരറ്റ് ട്രിലോണി ഈജിപ്ത് സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ തന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം ജൻമദിനത്തിന് ഒരാഴ്ച്ചയ്ക്ക് മുൻപ് മുതൽ അവൾ പുരാതന ഈജിപ്തിനെക്കുറിച്ച് സ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങി. സത്യത്തിൽ ഈജിപ്തുമായി അവൾക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു കൂടാ. അവളുടെ പിതാവ് എബ്രഹാം ട്രിലോണി അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പുരാവസ്തുഗവേഷകനായിരുന്നു. ഈജിപ്തിലെ പുരാതന ശവകുടീരങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണം. പക്ഷെ ഒരു തരത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പര്യവേഷണങ്ങളുമായി മാർഗരറ്റ് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ജനനത്തോടെ അമ്മ മരിച്ചതിനാൽ അമ്മാവിയാണ് അവളെ വളർത്തിയത്. സത്യത്തിൽ തന്റെ അച്ഛനോടൊപ്പം അവൾ താമസിക്കാനാരംഭിച്ചിട്ടു തന്നെ വെറും രണ്ട് വർഷങ്ങളേ ആയിരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും മാർഗരറ്റ് സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു, പുരാതന ഈജിപ്തിനെക്കുറിച്ച്, പിരമിഡുകളെക്കുറിച്ച്, മമ്മികളെക്കുറിച്ച്...

അതിനെക്കുറിച്ചോർത്ത് അവൾ അസ്വസ്ഥപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. എത്രയോ സ്വപ്നങ്ങൾ നാം കണ്ട് മറക്കുന്നു. ഉറക്കത്തെത്തന്നെ ഭയക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും വിധം ഭീതിയിലാഴ്ത്തിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അവളത് ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഒരേ സ്വപ്നം ആവർത്തിച്ചു കാണുന്നത് സാധാരണമല്ലെന്ന് ഏതൊരു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനും ആണയിടും. ഇപ്പോൾ ദിവസങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോൾ മാർഗരറ്റിന് പറയാനാകും സ്വപ്നത്തിലെ ഓരോ സംഭവങ്ങളും ഒരു മാറ്റവുമില്ലാതെ. ഉറക്കത്തിലേയ്ക്ക് വീഴുന്നതിന്റെ തൊട്ടുമുൻപുള്ള ചിന്തകളാണ് സ്വപ്നത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയെന്ന് ചിലർ പറയാറുണ്ട്. പക്ഷെ ഉറങ്ങും മുൻപെന്നല്ല, കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പോലും ഈജിപ്തിനെക്കുറിച്ചവൾ ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏഴ് ദിവസങ്ങളായി വേട്ടയാടിയിരുന്ന സ്വപ്നം അന്ന് രാത്രിയിലും അവൾ കണ്ടു.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശത്ത് പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ് സ്വപ്നം ആരംഭിച്ചത്. പിന്നീട് ഭിത്തികളിൽ തീപ്പന്തങ്ങളെരിയുന്ന പ്രാചീനമായൊരു ശവകുടീരത്തിനുള്ളിലേയ്ക്ക് അവളുടെ കാഴ്ച്ചകൾ ചലിച്ചു. അവിടെ ചിത്രാക്ഷരങ്ങളാൽ അലംകൃത മായൊരു തുറന്ന ശവക്കല്ലറയിൽ, രാജകീയമായ ആടയാഭരണങ്ങളോടെ ഒരു യുവതിയുടെ മൃതദേഹം കിടന്നിരുന്നു. ആ മുഖം കണ്ടപ്പോഴാണ് അവൾക്ക് ഞെട്ടലുണ്ടായത്. അത് അവൾ തന്നെയായിരുന്നു! കല്ലറയ്ക്ക് ചുറ്റും വിചിത്രമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച പുരോഹിതൻമാർ! ഒരു ചടങ്ങിനുള്ള പുറപ്പാടിലായിരുന്നു അവർ. വിവിധ തരം ശിൽപങ്ങൾ കല്ലറ സ്ഥിതി ചെയ്തി രുന്ന പീഠത്തിൻമേൽ വച്ചിരുന്നു. പത്തി വിടർത്തി നിൽക്കുന്നൊരു സർപ്പരൂപം; ഒരു കരിമ്പൂച്ച; ഒരു കാട്ടാടിന്റെ തലയോട് തുടങ്ങിയവ. പുരോഹിതരിൽ പ്രധാനിയെന്ന് തോന്നിയ ഒരാൾ കൊമ്പുരൂപത്തിലുള്ള ഒരു ചോർപ്പെടുത്ത് മൃതദേഹത്തിന്റെ മൂക്കിനോട് ചേർത്ത് വച്ച് അതിലൂടെ ഒരു ദ്രാവകം തുള്ളികളായി ഇറ്റിച്ചു. തുടർന്ന് അയാളുടെ സഹായി ഒരു ചെറിയ പീഠം എടുത്ത് മൃതദേഹത്തിന്റെ കൈപ്പടം അതിലേയ്ക്ക് വച്ചു. മറ്റൊരാൾ ഒരു മഴു പ്രധാന പുരോഹിതന് കൈമാറി. അയാൾ മഴു മുകളിലേയ്ക്കുയർത്തി ഒറ്റവെട്ടിന് കൈപ്പടം മണികണ്ഠ ത്തിനോട് ചേർത്ത് ഛേദിച്ചു. രക്തമിറ്റുന്ന കൈപ്പടം ഒരു താലത്തിലെടുത്ത് പുരോഹിതരിൽ ഒരുവൻ കല്ലറയ്ക്ക് പുറത്തേയ്ക്ക് നടന്നു. രണ്ട് പേർ അയാളെ അനുഗമിച്ചു. കല്ലറയ്ക്ക് പുറത്ത് നിലാവിൽ കുളിച്ച് നിൽക്കുന്ന മരുഭൂമിയിലേ യ്ക്കിറങ്ങിയ അയാൾ ആ കൈപ്പടം മണ്ണിലേയ്ക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. നൊടിയിടയിൽ എങ്ങു നിന്നോ കുറേയേറെ നായ്ക്കൾ പാഞ്ഞെത്തി ആ കൈപ്പടത്തിന് ചുറ്റും കൂടി.

ആ ഭീകരമായ കാഴ്ച്ച വരെയെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും മാർഗരറ്റ് ഉച്ചത്തിൽ കിതയ്ക്കാനും വിറയ്ക്കാനും തുടങ്ങിയിരുന്നു. എങ്കിലും ഉണർച്ച അവളോട് കനിഞ്ഞില്ല. കാഴ്ച്ചകൾ വീണ്ടും അവളെ ശവകുടീരത്തിന്റെയുള്ളിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. പുരോഹിതർ അപ്പോൾ അലംകൃതമായ, സ്ത്രീരൂപത്തിലുള്ള ഒരു മൂടി കൊണ്ട് കല്ലറ അടയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പതിയെ കുടീരത്തിനുള്ളിലെ പന്തങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി കെട്ടു. അനുചരർ ഒരു കൊമ്പുവാദ്യം മുഴക്കിയതോടെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിപ്പിച്ച് പുരോഹിതർ ശവകുടീരത്തിന്റെ പുറത്തേയ്ക്ക് ഗമിച്ചു. പുറത്ത് മരുഭൂമിയുടെ

തുറസ്സിലേയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ അതിശക്തമായൊരു കാറ്റ് വീശിയടിക്കാൻ തുടങ്ങി. കാറ്റിൽ നില കിട്ടാൻ പണിപ്പെട്ട അവരെ വീശിയടിച്ച പൊടിമണൽ വലയം ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് അതി ഭയങ്കരമായ ഒരലർച്ച മുഴങ്ങിയത്. നിലവിളികളോടൊപ്പം കാറ്റും പൊടിയും പതിയെ അടങ്ങിയപ്പോൾ ചിതറിയ ആട്ടിൻപറ്റം പോലെ പലയിടങ്ങളിലായി പുരോഹിതരുടെ സംഘം നിലംപൊത്തിയിരിക്കുന്നത് കാണാറായി. അവർക്ക് ചലനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴുത്തുകൾ അതിഭയങ്കരമാം വിധം വലിച്ചു കീറപ്പെട്ടിരുന്നു. മുറിവുകളിൽ അഞ്ച് കൂർത്ത വിരൽപ്പാടുകൾ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. അടങ്ങിയ പൊടിമണലിന് മുകളിലൂടെ ഒരു ഞണ്ടിനെപ്പോലെ, ഒരു വലിയ ചിലന്തിയെപ്പോലെ ചോര യിറ്റുന്ന ആ കൈപ്പടം ശവകുടീരത്തിന്റെ കവാടം ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു...

ആരോ പടവുകൾ കയറി മുകളിലേയ്ക്ക് വരുന്നത് ഉണരുന്നതിനിടയിൽ മാർഗരറ്റ് കേട്ടു. അത് അവളുടെ പപ്പയാണ്. അവൾ വിവരങ്ങളെല്ലാം പപ്പയെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉണർന്നപ്പോഴേയ്ക്കും അദ്ദേഹം കിടക്കയിൽ വന്നിരുന്ന് അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

"മാർഗരറ്റ്, ഇനിയും ഇത് തുടർന്നാൽ നമുക്ക് ഒരു ഡോക്ടറെ കാണാം. എന്റെ പരിചയത്തിലുള്ള ഒരു ഡോക്ടറുണ്ട്. ഞാനദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഡോക്ടർ പറയുന്നത് നിന്റെ അബോധമനസ്സിൽ എന്റെ ഗവേഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്തെങ്കിലും അന്ധവിശ്വാസം പിടികൂടിയിട്ടുണ്ടാകാം എന്നാണ്".

മാർഗരറ്റ് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു അത് സത്യമല്ലെന്ന്. ഇത് ഭയാനകമായ മറ്റെന്തിന്റെയോ നാന്ദിയാണെന്നാണ് അവൾക്ക് തോന്നിയത്. തന്നിലൂടെ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദൗത്യത്തിന്റെ നാന്ദി. പപ്പ പോയതിന് ശേഷം ഉറങ്ങാനായി അവൾ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ അറ്റു വീണ കൈപ്പടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത വീണ്ടും വീണ്ടും മനസ്സിലേയ്ക്ക് വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. കണ്ണാടിയിലുള്ള സ്വന്തം പ്രതിരൂപത്തെ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ അവിടെ തന്റെ മുഖമുള്ള ഈജിപ്ഷ്യൻ മമ്മി അവൾ കണ്ടു. ഭയം കൊണ്ട് വിറച്ച് ശിരസ്സ് കൈകൊണ്ട് താങ്ങി അവൾ കിടക്കയിൽ വന്നു വീണു. പതിയെ, എപ്പോഴോ അവൾ ഉറക്കത്തിലേയ്ക്ക് പതിച്ചു

Chapter 2 .

സ്വപ്നം ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

പ്രകാശമാനമായൊരു പ്രഭാതം എല്ലാ ഇരുണ്ട ഭീതികളെയും ഇല്ലാതാക്കും. പ്രഭാതം പ്രസന്നവതിയായൊരു മാർഗരറ്റിനെയാണ് കണ്ടത്. അതിനെല്ലാമപ്പുറം അന്ന് അവളുടെ ഇരുപത്തി മൂന്നാം പിറന്നാളുമായിരുന്നു. പപ്പ അവൾക്ക് സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന, ചെങ്കല്ലു പതിച്ചൊരു മോതിരവും സമ്മാനിച്ചു. അന്ന് ഒരു പാട് നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടക്കാനുണ്ട്. കൂട്ടുകാരുടെ വീട്ടിൽ ഒരു സ്വകാര്യ പിറന്നാൾ വിരുന്ന്. പിന്നെ അവളുടെ കാമുകൻ ടോണിയോടൊപ്പം കഫെ റോയലിൽ ഭക്ഷണം. അങ്ങനെ ചിലത്. ലണ്ടൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഒരു ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥിയാണ് ടോണി. അവരുടെ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഇരുവീടുകളിലും അറിവുമുണ്ട്. ടോണി ഒരു ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചാലുടൻ വിവാഹം എന്നാണ് അവർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതും.

ഉച്ച വരെ കാര്യങ്ങൾ പിറന്നാളിന്റെ ഉൽസാഹത്തിൽ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ടോണിയും മാർഗരറ്റും ടോണിയുടെ വീട്ടിലിരിക്കെ ദുസ്വപ്നത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ വീണ്ടും ആ പകലിലേയ്ക്ക് കടന്നു വന്നു. കിടക്കയിൽ മാർഗരറ്റിന്റെ മടിയിൽ തലവച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു ടോണി. അവൾ അവന്റെ ചെമ്പിച്ച മുടിയിലൂടെ വിരലോടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ടോണി അവളുടെ വിരലിൽ പിടിച്ചു:

"മാർഗരറ്റ്, ഇത് നിനക്കെവിടെ നിന്ന് കിട്ടി?"

പപ്പ സമ്മാനിച്ച മോതിരത്തെക്കുറിച്ചാണവൻ ചോദിച്ചത്.

"ഇത് പപ്പ പിറന്നാളിന് സമ്മാനിച്ചതാണ്, ടോണി."

ഉദ്വേഗം കലർന്ന മുഖഭാവത്തോടെ ടോണി എഴുന്നേറ്റ് മോതിരം കൈകളിലെടുത്ത് പരിശോധിച്ചു.

"ഇതെവിടെ നിന്ന് വാങ്ങിയെന്ന് പപ്പ പറഞ്ഞില്ലേ?"

"ഇല്ല. ഞാൻ ചോദിച്ചുമില്ല."

"ഇതൊരു സാധാരണ മോതിരമല്ല. സമീപകാലത്തെങ്ങും വാങ്ങിയതുമല്ല" ഒരു ലെൻസു കൊണ്ട് മോതിരം പരിശോധിച്ചു കൊണ്ട് ടോണി പറഞ്ഞു, "ഇതിന് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് ഏതെങ്കിലും പര്യവേഷണത്തിനിടെ ലഭിച്ചതായിരിക്കണം. സംഗതി ഈജിപ്ഷ്യനാണ്."

അത് കേട്ടതും മാർഗരറ്റിന്റെ മുഖം വിളറി വെളുത്തു. സ്വപ്നത്തിലെ രംഗങ്ങൾ അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ നൊടിയിടയിൽ കടന്നു പോയി.

ടോണിയുടെ ശ്രദ്ധ മോതിരത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

"നിനക്കറിയാമല്ലൊ, മാർഗരറ്റ്, ഞാനും കുറച്ചു കാലം ഈജിപ്ഷ്യൻ പുരാവസ്തുഗവേഷണത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെന്ന്. ഇത് അപൂർവ്വമായൊരു മോതിരമാണ്. എന്നു വച്ചാൽ ഒരു പിറന്നാൾ സമ്മാനമായി ആരും കൈമാറാൻ സാധ്യത യില്ലാത്ത ഒന്ന്. നിന്റെ പപ്പ അതിന്റെ പ്രാധാന്യമറിയാവുന്ന ഒരാളായ സ്ഥിതിയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും. എന്റെ പ്രൊഫസർ, സർ ജെഫ്രിയോട് ഇതേക്കുറിച്ചൊന്നന്വേഷിക്കാം. നീയും വരൂ".

അവൻ ആ വിഷയം വിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിക്കുകയായിരുന്നു അവൾ.

"ടോണി, വേണമെങ്കിൽ അത് പപ്പയോട് തന്നെ ചോദിച്ചാൽ പോരേ?"

"അത് പിന്നീടാകാം. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് പ്രൊഫസർ ജെഫ്രിയെ ഒന്നു കാണാം. എന്ത് പറയുന്നു?" ടോണി ആ ചുവന്ന കല്ല് അവളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് നേർക്കുയർത്തിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

വെയിലിൽ ആ ചുവന്ന കല്ല് പ്രകാശിച്ചു.

മോതിരക്കല്ലിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ പിൻവലിച്ച ശേഷം പ്രൊഫസർ ഒരു നിമിഷം ആലോചനയിലാണ്ടു. പിന്നെ ലെൻസെടുത്ത് വിശദമായി പരിശോധന തുടർന്നു.

ഏതാണ്ട് അറുപത് വയസ്സുണ്ട് പ്രൊഫസർ ജെഫ്രി കോളിൻസിന്. അക്കാദമിക് രംഗത്തെ അറിയപ്പെടുന്ന പേരുകളിലൊന്ന്. ഇപ്പോൾ അധ്യാപനമില്ല. ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മാർഗനിർദേശം നൽകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യൻമാരിലൊരാളാണ് ടോണി.

മോതിരം താഴെ വച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം ഗൗരവപൂർണമായിരുന്നു. അടക്കിയ ശബ്ദത്തിൽ അദ്ദേഹം

ചോദിച്ചു.

"ടോണി, ഇതെവിടെ നിന്ന് കിട്ടിയെന്നാണ്, നീ പറഞ്ഞത്?

"ഇത്, എന്റെ കാമുകി മാർഗരറ്റിന് അവളുടെ പപ്പ പിറന്നാളിന് സമ്മാനിച്ചതാണ്. അവളും എന്നോടൊപ്പം വന്നിട്ടുണ്ട്."

"ആരാണ് അവളുടെ പപ്പ?

"പ്രൊഫസർ എബ്രഹാം ട്രിലോണി"

"എന്റെ ദൈവമേ.. ഞാനയാളെ അറിയും. ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷം മുൻപ് ഈജിപ്തിലേയ്ക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ പര്യവേഷണസംഘത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്നു ട്രിലോണി. ഇത് അന്ന് ആ കല്ലറയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മോതിരമാണ്."

"ആരുടെ കല്ലറയായിരുന്നു അത്, പ്രൊഫസർ?

പ്രൊഫസർ ഉമിനീരിറക്കി. "ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ...'

'ടേറാ രാജ്ഞി! ആരാണത്?"

"ശപിക്കപ്പെട്ടൊരു കഥയാണത്. എന്തിനാണ് അതെല്ലാം വീണ്ടും പറയുന്നത്? ഈജിപ്ഷ്യൻ മമ്മികളിൽ നിന്നുയർന്നിട്ടുള്ള ശാപത്തിന്റെയും നാശനഷ്ടങ്ങളുടെയും കഥകൾ വേണ്ടുവോളം നമ്മൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ...പക്ഷെ ഇന്നത്തെ ഈ ദിവസം നീ ഇതുമായി ഇവിടെയെത്തിയത് യാദൃശ്ചികമല്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. എവിടെ നിന്റെ മാർഗരറ്റ്?"

ടോണി മാർഗരറ്റിനെ അകത്തേയ്ക്ക് വിളിച്ചു.

"ഗുഡ് ആഫ്റ്റർ നൂൺ, പ്രൊഫസർ ജെഫ്രി"- അഭിവാദ്യമർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മാർഗരറ്റ് അകത്തേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു.

പക്ഷെ പ്രൊഫസർ പ്രത്യഭിവാദ്യം ചെയ്തില്ല. മാർഗരറ്റിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്ക് നോക്കി പ്രതിമ പോലെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആ മുഖം കടലാസു പോലെ വിളറിപ്പോയിരുന്നു. കിതച്ചു കൊണ്ട് പ്രൊഫസർ കസേരയിലിരുന്നു. ഒന്നും മനസ്സിലാവാതെ അന്ധാളിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു മാർഗരറ്റും ടോണിയും.

"എന്തു പറ്റി, പ്രൊഫസർ?" ടോണി ഒരു ഗ്ലാസിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വിസ്കി പകർന്നു. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അത് കഴിച്ചു കൊണ്ട് പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞു.

"സംഭവിക്കാനുള്ളത് എപ്പോഴാണെങ്കിലും സംഭവിക്കും. പക്ഷെ അവിശ്വസിനീയം എന്നേ പറയേണ്ടു. ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ, ഇന്ന് നീ ഈ മോതിരവുമായിവിടെയെത്തിയത് യാദൃശ്ചികമാവില്ലെന്ന്..

സത്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ അന്ന് ടേറാരാജ്ഞിയുടെ കല്ലറയിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ ഇരുത്തിമൂന്നാം വാർഷികമാണിന്ന്.."

മാർഗരറ്റ് ഞെട്ടി."എന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം പിറന്നാളും."

പ്രൊഫസർ അത് കേട്ടു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം മാർഗരറ്റിന്റെ നേർക്ക് മുഖമുയർത്തിയില്ല. അദ്ദേഹം അകത്തേയ്ക്ക് പോകാനെന്ന മട്ടിൽ എഴുന്നേറ്റു.

"ടോണി, നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കോളൂ. ഞാനൊന്നു വിശ്രമിക്കട്ടെ."

വാതിൽക്കലെത്തിയ അദ്ദേഹം ഒന്നു നിന്നു. പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ പറഞ്ഞു: "മാർഗരറ്റ്, നിന്റെ പപ്പയോട് പറയണം ഇന്ന് നീ പ്രൊഫസർ ജെഫ്രി കോളിൻസിനെ കണ്ടുവെന്ന്.. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ മനസ്സിലാകും."

പ്രൊഫസർ അകത്തേയ്ക്ക് പോയി. അൽപസമയം കൊണ്ട് വാർദ്ധക്യം അദ്ദേഹത്തെ കീഴടക്കിയെന്ന് തോന്നി. അധ്യാപനരംഗത്ത് സജീവമായിരുന്ന അദ്ദേഹം എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങി വീട്ടിലൊതുങ്ങാൻ തുടങ്ങിയത് ഈ അടുത്തകാലത്താണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ വന്ന മാറ്റം സഹപ്രവർത്തകരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ആവേശിച്ചിരുന്നത് തനിക്ക് മാത്രം കാരണമറിയാവുന്നൊരു ഭീതിയാണെന്ന് ആരോടും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ താൻ ആ ഭീതിയുമായി മുഖാമുഖം നിൽക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി.

തന്റെ ബെഡ്റൂമിലെത്തിയ അദ്ദേഹം ഫോണിനടുത്ത് ചെന്ന് ഒരു നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

"ഹലോ, കൊർബെക്ക്, അല്ലേ? ഇത് ജെഫ്രിയാണ്." പ്രൊഫസർ ചെറുതായി കിതയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു "കോർബെക്ക്, നാം ഭയന്നിരുന്ന ആ വിധി നമ്മെ തേടിയെത്തിയിരിക്കുന്നു"

"എന്താണത്?" മറുവശത്തെ ശബ്ദം ആരാഞ്ഞു.

"ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഈജിപ്തിലെ കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ നാം കണ്ട ആ മുഖം ഞാനിന്ന് കണ്ടു..! ജീവനോടെ!"

"ആര്? ആരുടെ?"

"ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ!!"

Chapter 3.

ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ ചരിത്രം

വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അന്ന് പ്രൊഫസർ ജെഫ്രി തന്റെ പഴയ സഹപ്രവർത്തകനെ സന്ദർശിച്ചു. ഒരു കാലത്ത് എല്ലാ സായാഹ്നങ്ങളിലും പരസ്പരം കണ്ടിരുന്നവർ. എന്നാൽ ഒരു സംഭവം ആ സൌഹൃദത്തെ ചിതറിച്ചു കളഞ്ഞു. നീചമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യം പങ്ക് വച്ചവരെപ്പോലെ അവർ പിന്നീട് കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അങ്ങനെ ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾ !

ഗ്ലാസിലേയ്ക്ക് വിസ്കി പകർന്നു കൊണ്ട് കോർബെക്ക് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"എന്നിട്ട്, പറയൂ, ജെഫ്രി, ടേറാ രാജ്ഞിയെ നിങ്ങൾ കണ്ടു, അവളുടെ കല്ലറ തുറന്നതിന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാർഷികത്തിൽ..പിന്നെയെന്ത് സംഭവിച്ചു?"

"പരിഹസിക്കേണ്ട, കോർബെക്ക്. അന്നും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ പര്യവേഷണത്തെ നിസ്സാരമായേ കണ്ടിരുന്നുള്ളു."

കോർബെക്ക് ഒരു ചുരുട്ടു കത്തിച്ചു "ഓ, പിന്നെ ഞാനെന്ത് ചെയ്യണം?" തന്നെയും ബാക്കിയുള്ളവരെയും പോലെ ഭയന്ന് വിറച്ചു കഴിയണമായിരുന്നോ? അതിനും മാത്രം ഇവിടെ എന്ത് സംഭവിച്ചെന്നാണ്?"

"കോർബെക്ക്, നമ്മുടെ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രൊഫസർ ബെൻഗൺ ഇപ്പോൾ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലാണ്. മാഡം എലിസബത്ത് ഗ്രാന്റ് ഗവേഷണമൊക്കെ അവസാനിപ്പിച്ച് ഇപ്പോൾ പരേതാത്മാക്കളുമായി സംസാരിക്കുന്ന മീഡിയം ആയി ജോലി ചെയ്യുന്നു. പിന്നെയും ഗവേഷണം തുടർന്നത് ട്രിലോണി മാത്രമാണ്"

"ഞാനും", കോർബെക്ക് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. "ഇവിടെ നോക്കൂ, ജെഫ്രി, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതൊന്നും ഞാൻ അവിശ്വസിക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിൽ ടേറാരാജ്ഞിയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്ര മറ്റാരും ശ്രമിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇക്കാലമത്രയും നിങ്ങളെല്ലാവരും അത് മറന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു, ഞാനൊ ഴികെ. ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഞാനിപ്പോൾ

ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിയത് തന്നെ ഈ ഗവേഷണം പൂർത്തി കരിക്കാനാണ്."

"എന്താണ് നിങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തൽ?" പ്രൊഫസർ ചോദിച്ചു.

പുകയൂതി ചാരുകസേരയിൽ ചാഞ്ഞു കൊണ്ട് കോർബെക്ക് പറഞ്ഞു :

"ടേറ ഒരു രാജ്ഞിയൊന്നുമായിരുന്നില്ല. അത് അവരുടെ സമകാലികർ അവർക്ക് നൽകിയിരുന്ന ഒരു വിശേഷണ മായിരുന്നു. ഇരുട്ടിന്റെ രാജ്ഞി! പ്രാചീന ഈജിപ്തിലെ സകലകലകളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ആഭിചാരങ്ങളിലും നിപുണയായ, സ്വതന്ത്രയായ ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു ടേറ. പക്ഷെ പുരുഷമേധാവിത്വം കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന ആ യുഗം അവളെപ്പോലെയൊരു സ്ത്രീയെ വച്ചു പൊറുപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഫാരോവയും മതമേലദ്ധ്യക്ഷരും അവൾക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞു. തന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം ജൻമദിനത്തിൽ അവർ അവളെ ജീവനോടെ ശവക്കല്ലറയിലടച്ചു. ആഭിചാരത്തിൽ അഗ്രഗണ്യയായ ടേറ തന്റെ ശരീരം തേടിയെത്തുമെന്നറിയാമായിരുന്ന പുരോഹിതർ അവളുടെ കൈപ്പടം ഛേദിച്ച് ആ ശരീരം വിരൂപമാക്കിയിട്ടാണ് കല്ലറ വിട്ടത്.

"എന്നാൽ ടേറയുടെ പ്രതികാരം അവിടെ നിന്ന് തന്നെ ആരംഭിച്ചു. കല്ലറ വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങിയ പുരോഹിതർ അജ്ഞാതമായ കൈകളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കാണപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് ടേറയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിജനകമായ കഥകൾ ഈജിപ്തിൽ പ്രചരിച്ചു. അവൾ ഇരുട്ടിന്റെ രാജ്ഞിയെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. അവളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാൻ കരുക്കൾ നീക്കിയ ഫാരോവയുടെയും പുരോഹിതരുടെയും വംശപരമ്പര പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു. പിൽക്കാലത്ത് ഈജിപ്തിലുണ്ടായ ഒരു ഭൂചലനത്തിൽ ടേറയെ അടക്കിയ കല്ലറ മണ്ണിൽ മൂടപ്പെട്ടു പോയി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് അത് പിന്നീട് കണ്ടെടുക്ക പ്പെടുന്നത്. അത് ചെയ്തത് ട്രിലോണിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള നമ്മുടെ അഞ്ചംഗസംഘമായിരുന്നു..

"ട്രിലോണിയും ഞാനുമാണ് ആദ്യം കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചത്. നിങ്ങളും ബെൻഗണും മാഡം ഗ്രാന്റും പുറത്ത് കാത്ത് നിന്നു. ശവപേടകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മുറിയ്ക്ക് മുന്നിൽ ചിത്രാക്ഷരങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു:

ഇവിടെ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നവൾക്ക് ഇനി മുതൽ പേരുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അവളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ പോലും മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞു പോകും, അവൾ തന്നെയും ഭൂമിയിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞു പോയത് പോലെ.

"കനത്ത ഇരുട്ടായിരുന്നു ശവമുറിയ്ക്കുളളിൽ. റാന്തലുകൾ കത്തിച്ച് ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. പെട്ടെന്ന് റാന്തൽ വെളിച്ചത്തിൽ തങ്കത്താൽ നിർമ്മിച്ച സ്ത്രീരൂപത്തിലുളള ശവപേടകം കണ്ട് ഞങ്ങൾ തരിച്ചു നിന്നു. റാന്തൽ നിലത്ത് വച്ച് ഞാനും ട്രിലോണിയും കൂടി ശവപേടകത്തിന്റെ മൂടി നീക്കി. അതിനുളളിലെ കാഴ്ച്ച കണ്ട് വൈദ്യുതാഘാതമേറ്റത് പോലെ ഞങ്ങൾ നിന്നു പോയി. സാധാരണ കണ്ട് വരാറുളളത് പോലെ നാട കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ ഒരു മമ്മിയായിരുന്നില്ല അത്. മറിച്ച് ആടയാഭരണങ്ങളാൽ അലംകൃതമായ ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ ജീവൻ സ്ഫുരിക്കുന്ന മൃതദേഹമാണ് ഞങ്ങൾ കണ്ടത്. മരിച്ചിട്ട് നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം കഴിഞ്ഞത് പോലെ! കത്തിജ്വലിക്കുന്ന സൗന്ദര്യത്തോടെ. ജഡത്തിന് ചുറ്റും പത്തി വിടർത്തി നിൽക്കുന്ന പാമ്പിന്റെയും കരിമ്പൂച്ചയുടെയും പ്രതിമകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കാട്ടാടിന്റെ തലയോടും അവയ്ക്കൊപ്പം കാണപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്നാണ് ഒരു കാഴ്ച്ച ഞാൻ കണ്ടത്. നിലത്ത് വീണു കിടക്കുന്ന, രക്തമുറഞ്ഞു പോയ ഒരു കൈപ്പടം! അതിന്റെ വിരലുകളിലാണ് നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ച ചെങ്കല്ലു പതിച്ച മോതിരം ഞാനാദ്യം കണ്ടത്. ട്രിലോണി അത് അഴിച്ചെടുത്ത് പരിശോധിച്ചു. അതിൽ സൂക്ഷ്മാക്ഷരങ്ങളിൽ "ടേറ" എന്ന പേര് കൊത്തിയിരുന്നു.

"അപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ ശവമുറിയിലേയ്ക്ക് വന്നത്. അപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച്ചയുടെ ആഘാതത്തിൽ ബെൻഗൺ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു. ടേറയുടെ മുറിഞ്ഞ കൈത്തണ്ടയിൽ നിന്ന് രക്തമൊഴുകിയിറങ്ങുന്ന കാഴ്ച്ച. തികച്ചും അസാധാരണമായിരുന്നു അത്. ഇന്നേവരെ ഒരു പര്യവേഷകർക്കും കാണേ ണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്തൊരു കാഴ്ച്ച. ഈ സംഭവത്തിൽ പ്രകൃത്യാതീതമായി എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോയെന്ന് സംശയം തോന്നിപ്പിച്ച ആദ്യത്തെ അനുഭവം അതായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി മോതിരത്തിൽ കൊത്തിയ ടേറയുടെ പേരുച്ചരിച്ച നിമിഷം ഇംഗ്ളണ്ടിൽ ട്രിലോണിയുടെ ഭാര്യ മാർഗരറ്റിനെ പ്രസവിച്ചുവെന്ന്. പ്രസവത്തോടെ അവർ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ

ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം നിങ്ങൾ കണ്ടു മാർഗരറ്റിന് ടേറാരാജ്ഞിയുടെ അതേ മുഖഛായയാണെന്ന്. പക്ഷെ നിങ്ങൾ ഭയക്കുന്നത് പോലെ അവൾ ടേറയല്ല. അവളിലൂടെ ടേറ തന്റെ ഇംഗിതം നേടുക യാണ്.

"എന്താണ്... എന്താണ് ടേറയുടെ ഇംഗിതം?"

"ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചെത്തുക. ഇക്കാലമത്രയും അവളുടെ ആത്മാവ് സപ്ത-നക്ഷത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ജാഗ്രതയോടെ അലയുകയായിരുന്നു. അവളുടെ ശരീരം കേടു കൂടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അതിനാണ്. അതിനുള്ള ആഭിചാരവിദ്യകൾ അവൾക്കറിയാമായിരുന്നിരിക്കണം. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ട്രിലോണിയ്ക്കറിയാം. അയാളും ടേറയുടെ വരവ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം."

"അതെങ്ങനെ?

"അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നല്ലോ തന്റെ മകൾ മാർഗരറ്റ് ടേറ രാജ്ഞിയുടെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നെന്ന്."

"ആ മൃതദേഹം നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്തു? അതിപ്പോൾ എവിടെയാണുള്ളത്?"

ചാരം ആഷ്ട്രെയിലേയ്ക്ക് തട്ടിക്കൊണ്ട് കോർബെക്ക് എഴുന്നേറ്റു.

"അത് ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ട്. പ്രൊഫ. എബ്രഹാം ട്രിലോണിയുടെ നിലവറയ്ക്കുള്ളിൽ. സപ്തനക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് മടങ്ങിയെത്തുന്ന ടേറയുടെ ആത്മാവിനെ കാത്ത്..."

പ്രൊഫ. ജെഫ്രി അത് കേട്ട് നടുങ്ങി.

Chapter 4.

വേട്ടയാരംഭിക്കുന്നു

രാത്രി വളരെയായിട്ടും പ്രൊഫസർ എബ്രഹാം ട്രിലോണി ഉറങ്ങിയിരുന്നില്ല. ഇനി വളരെ നാളത്തേയ്ക്ക് തന്റെ ഉറക്കം അപഹരിക്കാൻ പോകുന്ന സംഭവ വികാസങ്ങൾ അന്നാരംഭിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ടേറാരാജ്ഞിയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ തേടിയുള്ള പര്യവേഷണ യാത്രയുടെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാർഷികവും മാർഗരറ്റിന്റെ ജൻമദിനവും അദ്ദേഹം ഉദ്വേഗത്തോടെയാണ് കാത്തിരുന്നത്. മാർഗരറ്റ് തുടർച്ചയായി ദുസ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നുവെന്നതും വരാൻ പോകുന്ന ഭീതിജനകമായ സംഭവങ്ങളുടെ ആരംഭ മായിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാണെങ്കിൽ പോലും ഉപബോധമനസ്സ് നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ ദീർഘകാലത്തെ അനുഭവം അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ടേറയുടെ പുറപ്പാട് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മപ്രകാശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഒരാത്മാവിന്റെ പ്രതികാരബുദ്ധിയോടെയുള്ള തിരിച്ചു വരവാണത്. അതാർക്കും തടയാനാവില്ല. ടേറയുടെ കല്ലറ താൻ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് ടേറ തന്നെ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. അവളുടെ തിരിച്ചുവരവിന് വഴിയൊരുക്കുന്നതിന്. കല്ലറ തുറക്കുന്ന സമയവും തന്റെ ഭാര്യയുടെ മരണവും മാർഗരറ്റിന്റെ ജനനവുമെല്ലാം അവളുടെ ദുരൂഹമായ പദ്ധതികളായിരുന്നു.

ഇനി ഉറങ്ങാനാവില്ലെന്ന് ബോധ്യമായ ട്രിലോണി റാന്തലുമെടുത്ത് ബംഗ്ലാവിന്റെ നിലവറയിലേയ്ക്ക് നടന്നു. വളരെക്കാലമായി ആ നിലവറ തുറന്നിട്ട്. പര്യവേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെല്ലാം ആ നിലവറയിലാണ് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏറ്റവും വിലപിടിച്ച നിധിയും അവിടെയുണ്ട്. പിന്നിൽ വാതിൽ ഭദ്രമായടച്ച് ട്രിലോണി ഇരുളും മാറാലയും വീണു കിടക്കുന്ന നിലവറയുടെ പടവുകളിറങ്ങി. അടച്ചിട്ട മുറികളുടെ ഗന്ധം അയാളുടെ ചേതനകളെ ഉണർത്തി. അയാൾക്കത് വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ട്രിലോണിയുടെ ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂടി. താൻ വീണ്ടും അത് കാണാൻ പോവുകയാണ്.

വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം. തന്റെ വികാരത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്തെന്ന് അയാൾക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വീണ്ടും കാണാനുള്ള അടക്കാനാകാത്ത ആഗ്രഹവും ഭീതിയും കലർന്നൊരു വികാരം. ഒപ്പം തന്റെ പുരുഷശരീരവും ആ വികാരത്തോട് പ്രതികരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

റാന്തൽ ഒരു കൊളുത്തിൽ തൂക്കിയിട്ട് ഉദ്വേഗത്തോടെ ട്രിലോണി അലംകൃതമായ ആ ശവമഞ്ചത്തിന്റെ മൂടി തുറന്നു. ഒരു നിമിഷം ട്രിലോണി ശ്വാസം കഴിക്കാൻ പോലും മറന്ന് നിന്നു പോയി. ടേറ! ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് കണ്ടത് പോലെ തന്നെ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ ജ്വലിക്കുന്ന സൗന്ദര്യത്തോടെ! മുഖത്തിനും കവിളുകൾക്കും അസാധാരണമായൊരു ശോണിമ! അയാൾ ആ മുഖത്ത് സ്പർശിച്ചു നോക്കി. അവിശ്വസിനീയമാണത്. അതിന് നേരിയ ചൂട് പോലുമുണ്ട്. ചുണ്ടുകൾ ചുവന്ന് തുടുത്തിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ കൈകൾ പതിയെ മുഖത്ത് നിന്നും താഴേയ്ക്ക് ചലിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അയാൾ ഞെട്ടലോടെ കൈ പിൻവലിച്ചു. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? മനസ്സിൽ ഒരു സംഘട്ടനം നടക്കുന്നത് അയാളറിഞ്ഞു. നിയന്ത്രിച്ചാലുമില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ ഇംഗിതങ്ങൾ എക്കാലവും അവനെ നടുക്കുന്നതായിരുന്നു. ട്രിലോണി അത് സ്വയം സമ്മതിച്ചു. ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ മുതൽ ഈ രൂപം തന്റെ വിലക്കപ്പെട്ട വികാരങ്ങളെ തുറന്നു വിട്ടിരുന്നു. തന്റെ ഭാര്യയുടെ മരണവും മാർഗരറ്റിനെ ദീർഘകാലം അകറ്റി നിർത്തിയതുമെല്ലാം അതിന്റെ അനുരണനങ്ങളാണെന്ന് അയാൾ സ്വയം സമ്മതിച്ചു.

പക്ഷെ, ടേറയുടെ ഈ തിരിച്ചുവരവ് തടയേണ്ടത് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായി രുന്നു. അത് പോലെ തന്റെ തിരിച്ചുവരവിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ദേശം ഇംഗ്ലണ്ടാണ് എന്ന് ടേറയ്ക്കും അറിയാമായിരുന്നിരിക്കണം. അതിനാലാണ് തന്റെ മൃതദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കെത്തിക്കേണ്ടതിനായി അവൾ തന്നെ കണ്ടെത്തിയത്. സർവകലകളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ആഭിചാരങ്ങളിലും വിദഗ്ധയായ അവൾക്ക് ഈ പുതുയുഗത്തിൽ സർവ്വസ്വതന്ത്രമായൊരു ജീവിതം ജീവിക്കാനാകും. സ്വതന്ത്രയായ സ്ത്രീ എന്നും പുരുഷന്റെ ഭയം തന്നെ. അത് നൂറ്റാണ്ടുകളായി പുരുഷൻ കാത്ത് സൂക്ഷിച്ച വ്യവസ്ഥയുടെ നാശമായിരിക്കും. വ്യക്തിപര മായും തന്റെ

നാടിനും ടേറയുടെ തിരിച്ചുവരവുണ്ടാക്കുന്ന നാശം അതിഭീകരമായിരിക്കുമെന്ന് ട്രിലോണിക്ക് തോന്നി. ആവശ്യം നിവർത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പര്യവേഷണസംഘത്തിലുള്ള എല്ലാവരെയും അവൾ വധിക്കും. പിന്നെ അവൾ വിശാലമായ പുറം ലോകത്തേയ്ക്ക് പോകും. വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഭീഷണിയായി ഉയർന്ന് വരുന്ന നവസ്ത്രീകളുടെ ലോകത്തേയ്ക്ക്. പക്ഷെ തിരിച്ചുവരവിന് അവൾക്ക് ചിലരുടെയും ചില വസ്തുക്കളുടെയും സഹായം കൂടിയേ തീരൂ.

തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ടേറ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മന്ത്രവാദവസ്തുക്കൾ സംഘടിപ്പിക്കാനും അവയൊരുക്കിക്കൊടുക്കാനും അവൾക്ക് മനുഷ്യസഹായ മാവശ്യമുണ്ട്. അന്ന് കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന സർപ്പരൂപവും മാർജ്ജാരരൂപവും കാട്ടാടിന്റെ തലയോടും ഗവേഷണസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പലരുടെയും കൈവശമാണ്. സപ്തർഷികളുടെ പ്രതീകമായി കൊളുത്തേണ്ട ഏഴ് ദീപങ്ങൾ കോർബെക്കിന്റെ കൈവശമാണുള്ളത്. സർപ്പരൂപം ബെൻഗണിന്റെ കൈയിലും തലയോട് സർ ജെഫ്രിയുടെ കൈയിലും മാർജ്ജാരപ്രതിമ മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെ കൈയിലുമാണ്. പിന്നെ ടേറയുടെ ശവശരീരവും "ജീവന്റെ ചുരുൾ" എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആഭിചാരമന്ത്രങ്ങളും തന്റെ കൈവശവും. ഇവയിലേതെങ്കിലുമൊന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അവളുടെ പദ്ധതി നടക്കില്ല. ഈ ശരീരത്തിന് നാശം വരുത്താൻ തനിക്ക് സാധിക്കില്ല. ഇത് എക്കാലവും ഇതേ സൗന്ദര്യത്തോടെ തനിക്ക് വേണം. പക്ഷെ അവൾ ജീവനോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാനും പാടില്ല. പക്ഷെ ഒന്നുറപ്പ് : ജീവന്റെ ചുരുൾ നശിപ്പിക്കാൻ തനിക്ക് സാധിക്കും.

ട്രിലോണി റാന്തൽ വിളക്ക് കൈയിലെടുത്ത് ശവമഞ്ചത്തിന്റെ ഇടത് വശത്തിരുന്ന ഒരു ചെറിയ പെട്ടി തുറന്ന് ഒരു ചുരുൾ പുറത്തെടുത്തു. ഒരു പര്യവേഷകനും ഇത് ചെയ്യില്ല. പക്ഷെ ലോകത്തിന് തന്നെ ആപത്കരമായ കറുത്ത ആഭിചാരമന്ത്രങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടണം. നിലനിൽക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ തുടരാൻ അതാവശ്യമാണ്. ഇത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മരണത്തിന്റെ ലോകത്ത് നിന്ന് ക്ഷുദ്രശക്തികളെ ക്ഷണിക്കാൻ മനുഷ്യർ ഇതുപയോഗപ്പെടുത്തും. അതിനാൽ തനിക്കിത് ചെയ്തേ മതിയാവൂ.

ട്രിലോണി തീപ്പെട്ടിയുരച്ചു. തീ കൊളുത്താൻ തുനിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഒരു കാഴ്ച്ച അയാളെ ഞെട്ടിച്ചത്. ടേറയുടെ

കൈത്തണ്ടയിൽ നിന്ന് രക്തമൊഴുകുന്നു. ആ കാഴ്ച്ച കണ്ട ഞെട്ടലിൽ നിന്ന് ഉണരുന്നതിന് മുൻപ് നിലവറയിലെ മഞ്ഞപ്രകാശത്തിൽ ശവക്കച്ച ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീരൂപം നിശ്ചല മായി നിലകൊള്ളുന്നത് ട്രിലോണി വിറയലോടെ കണ്ടു. വെപ്രാളത്തിൽ റാന്തൽ അയാളുടെ കൈയിൽ നിന്ന് നിലത്ത് വീണുടഞ്ഞു. ഇത്രയും സമയം അവിടെ തന്നോടൊപ്പം മറ്റൊരാളുണ്ടായിരുന്നെന്ന് കരുതാൻ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കരുതലോടെയുള്ള ഒരു കാൽപെരുമാറ്റം അടുത്ത് വരുന്നതായി ട്രിലോണിയ്ക്ക് തോന്നി. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കും മുൻപ് കൂർത്ത നഖങ്ങളുള്ള ഒരു കൈപ്പടം അയാളുടെ കഴുത്തിലാണ്ടു. രക്തം കൊണ്ട് തന്റെ നിശാവസ്ത്രം നനയുന്നത് അയാളറിഞ്ഞു.

ടേറാ രാജ്ഞിയും മാർഗരറ്റും

അന്ന് പകൽ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ മാർഗരറ്റ് അസ്വസ്ഥയായിരുന്നു. പര്യവേഷണത്തെക്കുറിച്ചും ടേറാ രാജ്ഞിയെക്കുറിച്ചും കോർബെക്ക് പറഞ്ഞ കഥകൾ അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ടോണിയുടെ സഹായത്തോടെ ടേറയുടെ ജീവിതത്തെയും കാലത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചില രേഖകൾ അവൾ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടുതലറിഞ്ഞപ്പോൾ അത് വരെ മനസ്സിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്ന ഭയം വിട്ടു മാറിയതായി അവൾക്ക് തോന്നി.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ മേരി വിൽകോക്സ് എന്ന വനിത പോൾ ലൂവറ്റ് എന്ന തൂലികാ നാമത്തിൽ രചിച്ച *പുരാതന ഈജിപ്തിലെ ആഭിചാരകലകൾ* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ടേറയെക്കുറിച്ച് രണ്ട് അധ്യായങ്ങളിലായി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. അത്ഭുതത്തിന്റെയും ഭയത്തിന്റെയും പരിവേഷത്തിന് പുറത്ത് ടേറ എന്ന വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ മാർഗരറ്റിന്റെ കൗതുകം വർദ്ധിച്ചു. ജ്ഞാനം കൊണ്ട് ടേറ നേടിയെടുത്ത ആത്മവിശ്വാസവും സ്വാതന്ത്ര്യ ബോധവും അക്കാലത്തെ പൗരോഹിത്യത്തോടുള്ള നിലപാടുകളുമാണ് ആ കാലഘട്ടത്തെ ചൊടിപ്പിച്ചത്. യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലും പൗരസ്ത്യഭാഷകളിലും പ്രാവീണ്യം നേടിയിരുന്ന ടേറയ്ക്ക് ഇരുദേശങ്ങളിലുമുള്ള പണ്ഡിതൻമാരുമായി അടുത്ത സൗഹൃദബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെല്ലാമപ്പുറം ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുരുഷൻമാരെ യഥേഷ്ടം തിരഞ്ഞെടുക്കാനും അവരോടൊത്ത് ശയിക്കാനുമുള്ള അവളുടെ ധൈര്യമാണ് മറ്റെന്തിനെക്കാളും അവരെ കുപിതരാക്കിയത്. ഒരു മന്ത്രവാദിനി യെന്ന് മുദ്രകുത്തി അവളുടെ ഭവനം അഗ്നിക്കിരയാക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം ടേറ തന്റെ വിശ്വസ്തരായ അനുചരരുടെ സഹായത്തോടെ ചെറുത്തു. അതേത്തുടർന്ന് യൂറോപ്പിലേയ്ക്ക് രക്ഷപെടാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിനിടയിലാണ് ചതിപ്രയോഗത്തിലൂടെ ടേറ കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്.

ടേറയുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടാനിടയായ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ചോർത്ത് ഇപ്പോൾ മാർഗരറ്റിന് അഭിമാനം തോന്നി. പുരാതന ഈജിപ്തിലേതിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല യൂറോപ്പിലെയും അവസ്ഥ. പുരുഷ ലോകത്തിന്റെ അനിഷ്ടം സമ്പാദിച്ച പല സ്ത്രീകളെയും യൂറോപ്പിൽ ജീവനോടെ ചുട്ടെരിച്ച ചരിത്രമുണ്ട്. എന്നാൽ താനിപ്പോൾ ജീവിക്കുന്നത് ഒരു നവയുഗത്തിന്റെ പടിവാതിലിലാണെന്ന് മാർഗരറ്റിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. വീടിന്റെ നാലുചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ തുന്നലുമായിരിക്കേണ്ട വിധിയല്ല തന്റേതെന്നും അവൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അന്നവൾ ദുസ്വപ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമില്ലാതെ സുഖമായുറങ്ങി.

തന്റെ കൈവിരലുകളിലുള്ള ചെങ്കല്ലു ധരിച്ച മോതിരം അവൾക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ധൈര്യം നൽകി. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കപ്പുറത്ത് നിന്ന് ടേറ അതിലൂടെ തന്നോട് വിനിമയം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് കരുതാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചു. കോർബെക്ക് പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സമയം അനുകൂലമാകുമ്പോൾ ടേറ ഈ ലോകത്തേയ്ക്ക് മടങ്ങിയെത്തും. അതു കൊണ്ടാണ് അവളുടെ ഭൗതികശരീരം ഇന്ന് വരെയറിയുന്ന എല്ലാ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെയും വെല്ലുവിളിച്ച് അഴുകാതെ നിലകൊള്ളുന്നത്. അവളുടെ വരവിന് വഴിയൊരുക്കുകയാവാം ഒരു പക്ഷെ തന്റെ ദൗത്യം. അതിനെല്ലാം മുൻപ് തനിക്കൊന്നു കാണണം ടേറയെ. താനുമായി ടേറയ്ക്കുള്ള രൂപസാദൃശ്യം കണ്ട് ഭയന്നാണ് പ്രൊഫസർ ജെഫ്രി വിളറിപ്പോയത്. മാർഗരറ്റ് ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ഓർത്തു. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കപ്പുറം ജീവിച്ച തന്റെ സഹോദരി, ടേറ. തനിക്കത് കണ്ട് സ്വയം ബോധ്യ പ്പെടണം.

രാത്രിയാവാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു മാർഗരറ്റ്. ബംഗ്ലാവിന്റെ താഴെയുള്ള നിലവറയെക്കുറിച്ച് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിലും അന്ന് വരെ അവളതിൽ ഒരു താൽപര്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ദുസ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങിയതിന് ശേഷം നിലവറയോട് ഭയമാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാലിന്ന് രാത്രി അവൾ തികച്ചും ആവേശഭരിതയായിരുന്നു. അജ്ഞാതമായ ഒരു ശക്തി, അല്ലെങ്കിൽ ടേറയുടെ ശക്തി തന്നെ നയിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കരുതാൻ അവളിഷ്ടപ്പെട്ടു. പപ്പയുടെ മുറിയിലാണ് നിലവറയുടെ താക്കോൽ. രാത്രി പന്ത്രണ്ടടിച്ചതിന് ശേഷം മാർഗരറ്റ് പടവിറങ്ങി

പപ്പയുടെ മുറിയിലേയ്ക്ക് പോയി. പക്ഷെ അലമാരയിൽ നിലവറയുടെ താക്കോൽ കണ്ടില്ല. അവൾ ചിന്താധീനയായി. പപ്പ ഒന്നും സ്ഥാനം തെറ്റിച്ചു വയ്ക്കുന്നതല്ല. ഇനിയൊരു പക്ഷെ പപ്പ നിലവറയിലാണെങ്കിൽ?? ഇല്ല, രാത്രിയിൽ അത് പതിവില്ല. മാർഗരറ്റ് മെഴുകുതിരിത്തട്ടുമായി നിലവറയിലേയ്ക്ക് നടന്നു.

ഇരുണ്ട ഇടനാഴിയെ മെഴുകുതിരിയുടെ മഞ്ഞവെളിച്ചം കൊണ്ട് പ്രകാശിപ്പിച്ച് മുന്നോട്ട് നടക്കുമ്പോൾ താൻ ഒരു സ്വപ്നത്തിലാണെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. അജ്ഞാതമായ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ ഗന്ധം തന്റെ നാസികയിൽ വന്നടിക്കുന്നുണ്ടോ? പടവുകളിറങ്ങുമ്പോൾ താൻ കാലങ്ങളാണ് പിന്നിടുന്നതെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. താൻ തന്റെ ശരീരം തേടി യാത്ര ചെയ്യുകയാണ്. താൻ ടേറയാണ്. അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു. നിലവറയുടെ വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ അവൾ ജാഗ്രതയോടെ നിന്നു. അകത്ത് നിന്ന് റാന്തലിന്റെ പ്രകാശം കാണാം. എന്തു കൊണ്ടോ അവൾ വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചില്ല. മറിച്ച്, വിടവിലൂടെ ശ്വാസം പിടിച്ച് അകത്തേയ്ക്ക് നോക്കി.

അകത്ത് തുറന്ന് വച്ച ശവപേടകത്തിന് മുന്നിൽ എബ്രഹാം ട്രിലോണി നിൽപ്പുണ്ട്. പപ്പയെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. മറിച്ച് റാന്തലിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ സർവ്വാഭരണവിഭൂഷിതയായ ടേറയുടെ ഭൗതികശരീരം അവൾ കണ്ടു. നിമിഷങ്ങളോളം ഒരു ശില പോലെ അവൾ നില കൊണ്ടു. തന്റെ പ്രതിരൂപം. തന്റെ ഇരട്ട സഹോദരിയെപ്പോലെ. താൻ തന്നെ! ആ മായയിൽ നിന്നുണർന്നപ്പോഴാണ് പപ്പയെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അയാളുടെ കൈകൾ ടേറയുടെ മുഖം തഴുകി കഴുത്തിലൂടെ താഴേയ്ക്ക് ചലിക്കുകയായിരുന്നു. ചുളിഞ്ഞ ആ കൈകൾ ടേറയുടെ സ്തനങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ മാർഗരറ്റിന്റെയുള്ളിൽ പകയും വെറുപ്പും നുരഞ്ഞു പൊന്തി. തന്റെ ശരീര ത്തിലാണ് ആ കൈകൾ എന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. അടക്കിപ്പിടിച്ച ഒരു സീൽക്കാരം അവളിൽ നിന്നുണ്ടായി. പക്ഷെ അവൾ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമറിയിച്ചില്ല.

തുടർന്ന് ട്രിലോണി ശവപേടകത്തിനിടത് വശത്തുള്ള ഒരു പെട്ടി തുറക്കുന്നതും ഒരു ചുരുൾ പുറത്തെടുക്കുന്നതും അവൾ കണ്ടു. അതെന്തെന്ന് അവൾക്കറിയുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അത് കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പും ശ്വാസവും വർദ്ധിച്ചു. ട്രിലോണി തീപ്പെട്ടിയുരയ്ക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഒരു

സീൽക്കാരശബ്ദത്തോടെ അവൾ മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു. പെട്ടെന്ന് റാന്തൽ നിലത്ത് വീണ് മുറി ഇരുട്ടിലായി. താനെന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയും മുൻപ് മാർഗരറ്റ് ട്രിലോണിയുടെ കഴുത്തിൽ അവൾ നഖങ്ങളാഴ്ത്തി. ചൂടുള്ള രക്തം തന്റെ കൈകളിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങുന്നത് അവളറിഞ്ഞു. ട്രിലോണി ശരീരം തളർന്ന് താഴെ വീണപ്പോൾ അവൾ കുനിഞ്ഞ് നിലത്ത് വീണു കിടന്ന ചുരുൾ കൈയിലെടുത്ത് ടേറയുടെ ശവപേടകത്തിനകത്ത് നിക്ഷേപിച്ചു. പിന്നീട് അവൾ ധ്ധടിതിയിൽ പടവുകയറി തന്റെ മുറിയിലേയ്ക്ക് പോയി വാഷ് ബേസിനിൽ കൈകളും മുഖവും കഴുകി. പിന്നീട് അവൾ തന്റെ കിടക്കയിലേയ്ക്ക് വീണ് ക്ഷണനേരത്തിനുള്ളിൽ ഉറക്കത്തിൽ ലയിച്ചു.

Chapter 6.

കോർബെക്കും മാർഗരറ്റും

സ്വപ്നരഹിതമായൊരു സുഖനിദ്രയ്ക്കൊടുവിൽ തെളിച്ച മുള്ളൊരു പ്രഭാതത്തിലേയ്ക്ക് മാർഗരറ്റ് കണ്ണുകൾ തുറന്നു. ചുവന്ന കർട്ടനുകൾക്കിടയിലൂടെ കടന്നു വരുന്ന വെയിലിലേയ്ക്ക് നോക്കി പുഞ്ചിരിയോടെ കോട്ടുവായിട്ട് അവൾ കിടക്കയിലെഴുന്നേറ്റിരുന്നു. സമയം ഒൻപത്. വളരെ നേരം ഉറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉണരണം. ചെയ്ത് തീർക്കാനേറെയുണ്ട്. അവൾ എഴുന്നേറ്റു.

ആരോ പടവ് കയറി വരുന്നു. ബെഡ്കോഫിയുമായി മിസ്സിസ് വെസ്റ്റൺ ആണത്. വാതിലിൽ തട്ടി അനുവാദം ചോദിച്ച് അവർ അകത്തേയ്ക്ക് കടന്നു വന്നു.

"അവിടെ വച്ചേയ്ക്കൂ, മിസ്സിസ് വെസ്റ്റൺ" ജനാലക്കാഴ്ച്ചയിൽ നിന്ന് കണ്ണെടുക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.

"മിസ്. മാർഗരറ്റ്, മോളുടെ പപ്പയെ മുറിയിൽ കാണു ന്നില്ല. സാധാരണ നിർദേശങ്ങൾ തരാതെ ഈ സമയത്ത് പുറത്ത് പോകുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹത്തിനില്ല"

മാർഗരറ്റിന്റെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞു.

"ഇത്ര നേരത്തെ പപ്പയെവിടെ പോകാൻ? എല്ലായിടത്തും നോക്കിയോ, മിസ്സിസ് വെസ്റ്റൺ"

"ഉവ്വ്. എവിടെയുമില്ല. ഇന്ന് ഒരു പരിപാടിയും പറഞ്ഞിരുന്നുമില്ല."

"ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ- മാർഗരറ്റ് മേൽവസ്ത്രം ധരിച്ച് മിസ്സിസ് വെസ്റ്റണിനോടൊപ്പം താഴേയ്ക്കിറങ്ങി. പപ്പയുടെ കിടക്ക രാത്രി വിരിച്ച മട്ടിൽ തന്നെ. അതിനർത്ഥം അദ്ദേഹം അതിൽ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നാണ്. പരിചയക്കാരുടെ വീടു സന്ദർശനം പോലുള്ള പരിപാടികൾ അദ്ദേഹത്തിനില്ലതാനും. മാർഗരറ്റ് ചുണ്ടു കടിച്ചു. ഇന്നലെ രാത്രി പപ്പയെ താൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എപ്പോഴാണ് വന്ന് കിടന്നതെന്ന് പോലും ഓർക്കുന്നില്ല. വായനാമുറിയിൽ കുറിപ്പുകളൊന്നും എഴുതി വച്ചിട്ടുമില്ല. അൽപസമയം ആലോചിച്ചു നിന്ന ശേഷം അവൾ ടോണിയെ ഫോൺ ചെയ്തു.

ടോണിയെത്തുമ്പോൾ അവൾ സ്വീകരണമുറിയിൽ ആകുലയായിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

"വല്ല വിവരവും കിട്ടിയോ?"

"ഒന്നുമില്ല."

ടോണി താടി തടവിക്കൊണ്ട് സെറ്റിയിലിരുന്നു. മിസ്സിസ് വെസ്റ്റൺ ചായയെടുക്കാൻ പോയി.

പെട്ടെന്ന് ഒരാശയം മിന്നിയ മട്ടിൽ ടോണി ചോദിച്ചു.

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണമുറി എവിടെയാണ്?"

"ഇവിടെത്തന്നെ. മുറിയൊന്നുമല്ല, ഞങ്ങളുടെ നിലവറയാണ്."

ടോണിയെഴുന്നേറ്റു.

"അദ്ദേഹം അവിടെയുണ്ടാകുമെന്നെന്റെ മനസ്സു പറയുന്നു. നിന്റെ ജൻമദിനത്തോടെ ടേറയിൽ താൽപര്യം വീണ്ടും ജനിച്ചവർ ഒന്നിലേറെയുണ്ട്. ഒന്നുകിൽ ഭയം കൊണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണകൗതുകം കൊണ്ട്. അദ്ദേഹം ജോലിയിലായിരിക്കും. വരൂ."

ടോണിയും മാർഗരറ്റും നിലവറയിലേയ്ക്ക് നടന്നു. മാർഗരറ്റിന്റെ ഹൃദയം വല്ലാതെ മിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അസുഖകരമായൊരു കാഴ്ച്ച കാണാൻ പോകുന്ന പോലെ. ഒപ്പം പപ്പ നിലവറയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തനിക്കറിയാമായിരുന്നു എന്ന പോലെ. നിലവറയുടെ വാതിൽ തുറന്ന് കിടക്കുകയായിരുന്നു. ശവപേടകത്തിന്റെ മൂടിയും അടച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്റെ മറുവശത്ത് ഒരു ജോഡി കാലുകൾ പുറത്തേയ്ക്ക് തള്ളി നിൽക്കുന്നത് ഞെട്ടലോടെ അവൾ കണ്ടു. അവളിൽ നിന്ന് ഒരു ആർത്തനാദമുയർന്നു.

സുഖകരമായിരുന്നില്ല അക്കാഴ്ച്ച. കഴുത്തിൽ നിന്ന് രക്തമൊഴുകി നിശാവസ്ത്രത്തിൽ പടർന്നിരുന്നു. നഖപ്പാടുകൾ തെളിഞ്ഞു കാണാം. ടോണി കൈകൾ പിടിച്ചു നോക്കി.

"മാർഗരറ്റ്, ഇപ്പോഴും ശരീരത്തിൽ ചൂടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടില്ല. എത്രയും വേഗം ഡോക്ടറെ വിളിക്കൂ."

മാർഗരറ്റ് ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് പടവ് കയറി മുകളിലേയ്ക്ക് കുതിച്ചു. ആ സമയം ടോണി മുറി നിരീക്ഷിച്ചു. എന്താണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം? നഖപ്പാടുകൾ ആരുടേത്? ടോണി നിലത്ത് നിന്നെഴുന്നേറ്റ് ചുറ്റുപാടും കണ്ണയച്ചു. മുറിഞ്ഞു പോയ കൈത്തണ്ടയിൽ നിന്ന് രക്തം കിനിഞ്ഞ കറ! ശവപേടകത്തിനുള്ളിൽ ചുരുളുകൾ! നിലത്ത് വീണുകിടക്കുന്ന

ചോരക്കറയുള്ള കൈപ്പടം! ടോണിയിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഭാവഭേദമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ജെഫ്രിയും കോർബെക്കും പറഞ്ഞ കഥകൾ അയാൾ വിശ്വസിക്കുകയോ അവിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. മുൻവിധിയില്ലാതെ കേൾക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ശാസ്ത്രം പഠിച്ച ഏറിയ പങ്കുകാരെയും പോലെ അയാൾ യുക്തി കൊണ്ട് തലനാരിഴ കീറാനും ശ്രമിച്ചില്ല. മനുഷ്യന് അജ്ഞാതമായത് പലതും ഭൂമിയിലുണ്ടെന്ന് അയാൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഒരു പക്ഷെ പിൽക്കാലത്ത് അവയ്ക്ക് വിശദീകരണം നൽകാൻ മനുഷ്യന് കഴിഞ്ഞേക്കും.

അപ്പോഴേയ്ക്കും മാർഗരറ്റ് താഴേയ്ക്കെത്തി.

"ഡോ. പട്നാമിനെ വിവരമറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്"

തുടർന്ന് ടോണിയും മാർഗരറ്റും ചേർന്ന് ട്രിലോണിയെ മുകളിലേയ്ക്ക് താങ്ങി. മിസ്സിസ് വെസ്റ്റണിനെ അവർ സഹായത്തിന് വിളിച്ചില്ല. അനാവശ്യമായ സംശയങ്ങളും സംസാരങ്ങളും ഒഴിവാക്കാം എന്ന് കരുതി. ഡോ. പട്നാം അവരുടെ കുടുംബ ഡോക്ടറായിരുന്നു. കറുത്ത ഫ്രെയിമുള്ള കണ്ണട ധരിച്ചൊരു മാന്യൻ. ടോണി അദ്ദേഹത്തോട് ഒന്നും ഒളിച്ചു വച്ചില്ല. ടോണിയുടെ വിവരണം ഇടയ്ക്ക് ഡോക്ടറുടെ ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിയിച്ചു. അവിശ്വാസമോ പരിഹാസമോ മറ്റോ ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചിരി. പക്ഷെ ഡോക്ടർ വാദിക്കാനോ എതിർക്കാനോ ഒന്നും നിന്നില്ല. ട്രിലോണിയുടെ
കഴുത്തിലെ മുറിവും അയാളുടെ അബോധാവസ്ഥയും ഒരു ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നല്ലൊ. അത് മാത്രം മുഖവിലയ്ക്കെടുത്ത് ഡോക്ടർ അദ്ദേഹത്തെ വിശദമായി പരിശോധിച്ചു.

അതിന് ശേഷം അദ്ദേഹം കട്ടിലിനടുത്തുള്ള കസേരയിലിരുന്നു. കണ്ണടയഴിച്ച് ചില്ലു തുടച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

"അദ്ദേഹത്തെ ആശുപത്രിയിലെത്തിക്കണം. ഒരു പക്ഷെ വൈകുന്നേരംതന്നെ തിരിച്ചുവരാം. മുറിവ് ആഴമുള്ള തല്ല. ഒരു പക്ഷെ മുറിവിനെക്കാൾ ഭയമായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയത്."

"മുറിവ് കണ്ടിട്ട് എന്ത് തോന്നുന്നു, ഡോക്ടർ?" മാർഗരറ്റ് ചോദിച്ചു.

"നഖങ്ങൾ തന്നെ. അതും മനുഷ്യനഖങ്ങൾ. പ്രകൃത്യാ തീതമല്ല. തികച്ചും മുറിവേൽപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള കടന്നാക്രമണം. ഒരു

പക്ഷെ അപ്രതീക്ഷിതമായി. അദ്ദേഹം നിന്നയിടം അന്ധവിശ്വാസത്തിന് തീ കൊളുത്താൻ പറ്റിയ ഇടമായിരുന്നതിനാലും ചിന്താധാരകൾ അതിനെ സഹായിച്ചതിനാലും സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കേണ്ടത് സംഭവിച്ചു. അത്ര തന്നെ."

അത് ഇരുവരെയും അൽപം ആശ്വസിപ്പിച്ചുവെന്ന് തോന്നി. പക്ഷെ ആര്? എന്ന ചോദ്യം ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ ഉയർന്ന് വന്നു. അത് മനസ്സിലാക്കിയെന്നോണം ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

"ആ ചോദ്യത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. ഇത് ഒരു കൊലപാതകശ്രമമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഇനിയൊരു ആക്രമണം മുന്നിൽ കണ്ടു കൊണ്ട് സുരക്ഷയെക്കരുതിയെങ്കിലും പോലീസിനെ അറിയിക്കേണ്ടതല്ലേ?"

താഴെ ഡോക്ടറുടെ സഹായികൾ ഒരു സ്ട്രെച്ചറുമായി മുറിയിലേയ്ക്ക് വന്നു. അവർ ട്രിലോണിയെ അതിലേയ്ക്ക് മാറ്റി ആശുപത്രിയിലേയ്ക്ക് നീങ്ങി. ഡോക്ടറും മാർഗരറ്റും ടോണിയും മറ്റൊരു വണ്ടിയിൽ അവരെ അനുഗമിച്ചു.

രണ്ട് ദിവസം മാർഗരറ്റ് പപ്പയോടൊപ്പം നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ ക്ഷീണിതനായിരുന്നെന്ന് മാത്രമല്ല, ശബ്ദവും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. മുഴുവൻ സമയവും അദ്ദേഹം കിടക്കയിൽ തന്നെ ചിലവഴിച്ചു. *പുരാതന ഈജിപ്തിലെ ആഭിചാരകലകൾ* വായിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിടക്കയ്ക്കരികിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. അവൾ വായനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പലപ്പോഴും അയാൾ ഭയപ്പാടോടെ അവളുടെ നേർക്ക് കണ്ണയക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടില്ല. ഇടയ്ക്കെല്ലാം അവൾ അർത്ഥശങ്കയുണർത്തുന്നൊരു പുഞ്ചിരിയോടെ അയാളുടെ കഴുത്തിലെ ബാൻഡേജിന് മേൽ തലോടി.

മൂന്നാം ദിവസം മാർഗരറ്റിന് ഒരു അതിഥിയുണ്ടായിരുന്നു. നേരിട്ട് കണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ അവൾക്ക് അയാളെ മനസ്സിലായി: യൂജീൻ കോർബെക്ക്! വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ മായാത്ത പുഞ്ചിരിയുമായി നിൽക്കുന്ന മാർഗരറ്റിനെയാണയാൾ കണ്ടത്. വിസ്മയത്തോടെ അയാൾ ഒരു നിമിഷം അവളെത്തന്നെ നോക്കി നിന്നു. കടും ചുവപ്പ് നിറത്തിലുള്ള, ഞൊറിവുകളുള്ള നിലത്തിഴയുന്നൊരു ഗൗണാണ് അവൾ ധരിച്ചിരുന്നത്. ബ്രൗൺ കലർന്ന ചുവപ്പ് മുടി അവളുടെ

ആകർഷണീയത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. വാതിൽപ്പടിയിൽ വച്ച കൈവിരലുകളിൽ ചുവന്ന കല്ലു പതിച്ച മോതിരം പ്രകാശിച്ചു. അതിനെ വെല്ലും വിധം അവളും. പുഞ്ചിരി നിലനിർ ത്തിക്കൊണ്ട്, മുഖമൊന്ന് ചരിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു:

"സ്വാഗതം യൂജീൻ കോർബെക്ക്, എന്റെ ഭവന ത്തിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം."

കോർബെക്ക് അതിന് യോജിച്ച വിധം തന്നെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

"ഞാൻ തീർച്ചയായും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" അയാൾ മുട്ടു കുത്തി അവളുടെ വിരൽത്തുമ്പുകളിൽ ചുംബിച്ചു.

മാർഗരറ്റ് അയാളെ സ്വീകരണമുറിയിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. മുഖാമുഖം ഇരുന്ന് മുറി തങ്ങളുടേത് മാത്രമായെന്നുറപ്പായ ശേഷം മാർഗരറ്റ് പറഞ്ഞു.

"ഏറെക്കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാനുണ്ട്. മി. കോർബെക്ക്, നിങ്ങൾക്കറിയാം എന്തെല്ലാമാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്. അതെങ്ങ നെയെന്ന് നമുക്ക് തീരുമാനിക്കണം."

"തീർച്ചയായും. ടേറാരാജ്ഞിയുടെ കല്ലറയിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്ത പ്രേതവസ്തുക്കളെല്ലാം ഇന്ന് പലരുടെ കൈവശമാണ്. അന്നത് മനഃപൂർവ്വം ചെയ്തതുമാണ്. ഒരത്യാഹിതമുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം എല്ലാവരും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് വേണ്ടി. സപ്തർഷികളുടെ പ്രതീകമായ ഏഴുദീപങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് ഞാനാണ്. അത് ഉടൻ തന്നെ ഞാനിവിടെ യെത്തിക്കാം. സർപ്പരൂപം ബെൻഗണിന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലെ സെല്ലിനുള്ളിലാണയാൾ അത് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ അത് കൈവശപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചതാണ്. പക്ഷെ അയാൾക്ക് മുഴുഭ്രാന്താണ്. എന്നെ സെല്ലിനകത്ത് വരാൻ പോലും അയാൾ സമ്മതിച്ചില്ല. അത് പോലെ തന്നെ ടേറയുടെ തിരിച്ചുവരവിനെ ഭയന്ന് അവയൊ ന്നും മടക്കിത്തരാൻ ജെഫ്രിയോ മാഡം ഗ്രാന്റോ സമ്മതിക്കില്ല. പിന്നെയുള്ളത് ജീവന്റെ ചുരുളാണ്... അത്.."

മാർഗരറ്റ് സെറ്റിയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് മുറിയിലൂടെ പതിയെ നടന്നു. പിന്നെ പതിയെ തല തിരിച്ച് മുടിച്ചുരുൾക്കിടയിലൂടെ കോർബെക്കിനെ നോക്കി.

"ചുരുൾ...ഇപ്പോൾ എന്റെ കൈവശമുണ്ട്."

കോർബെക്കിന്റെ മുഖം വിടർന്നു.

"അതായിരിക്കും ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജോലിയെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നത്. ഒരിക്കലും ഗവേഷണത്തിനിടയിൽ ഇത്തരമൊരു പരീക്ഷണത്തിന് ട്രിലോണി തയ്യാറാകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല. അയാളത് വിട്ടു തരുമെന്നും ഞാൻ ചിന്തിച്ചില്ല. ടേറയെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ ഒരന്ധവിശ്വാമെന്ന് കരുതാനായിരുന്നു അയാൾക്ക് താൽപര്യം."

മാർഗരറ്റ് ചിരിച്ചു: "പുറമേ കാണുന്നതിൽ നിന്ന് മനസ്സറിയാൻ സാധിക്കില്ല, കോർബെക്ക്. അദ്ദേഹം അത് മനസ്സറിഞ്ഞ് നൽകിയതുമല്ല."

"പിന്നെ?"

"മുകളിലെ മുറിയിലേയ്ക്ക് പോവുക. അദ്ദേഹം അവിടെയുണ്ട്. ഇനി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ടേറയുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് എതിരു നിൽക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹമെന്നല്ല ആരും."

മുടിച്ചുരുൾ കൊണ്ട് മറഞ്ഞതിനാൽ മാർഗരറ്റിന്റെ ചിരി കോർബെക്ക് കണ്ടില്ല. പുറമേ മഴയ്ക്കൊപ്പമുണ്ടായ ഇടിമിന്നലിൽ അവളുടെ ചിരിയും അയാൾ കേട്ടില്ല. കാറ്റിൽ ഇരുട്ടിലായ മുറിയിലെ മിന്നലിൽ മാർഗരറ്റ് ഒരു വെള്ളിരൂപം പൊലെ മിന്നിയത് ഒരു നിമിഷം കോർബെക്ക് ഭയപ്പാടോടെ കണ്ടു.

പെൺമയുടെ പ്രതികാരം

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു വർഷങ്ങളായി നഗരാതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു മാനസികരോഗാശുപത്രിയിലായിരുന്നു പ്രൊഫസർ ബെൻഗൺ. അദ്ദേഹത്തിന് ബന്ധുക്കളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് തന്നെ പ്രൊഫസർ ചിത്തഭ്രമത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സഹപ്രവർത്തകരും വിദ്യാർത്ഥികളും പറയാറുണ്ട്. വിരമിച്ചതിന് ശേഷം ഒറ്റയ്ക്കൊരു വീട്ടിൽ വായനയും പുസ്തകരചനയുമൊക്കെയായി കഴിയുമ്പോഴാണ് രോഗം മൂർച്ഛിച്ചത്. അയൽക്കാരും അവശേഷിക്കുന്ന ചില പഴയ സ്നേഹിതരും ചേർന്നാണ് ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചത്. രോഗം ഇടയ്ക്കിടെ കൂടിയും കുറഞ്ഞുമിരുന്നു. പക്ഷെ പൂർണമായും നോർമലായില്ല. ചില സമയങ്ങളിൽ അപകടകരമാം വിധം അക്രമാസക്തനാകാറുള്ളതിനാൽ അയാളെ ആശുപത്രിയിൽ തന്നെ ഒറ്റയ്ക്കൊരു സെല്ലിൽ പാർപ്പിക്കുക യായിരുന്നു. ഇക്കാലമത്രയും ആരുമയാളെ തിരഞ്ഞു വന്നില്ല. സെല്ലിനുള്ളിൽ തന്റെ പുസ്തകങ്ങളുമായി അയാൾ കഴിഞ്ഞു കൂടി.

ഏതാനും ദിവസങ്ങളായി പ്രൊഫസർ വളരെ അസ്വസ്ഥനാണെന്ന് ഡോക്ടർ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഒരു സന്ദർശകന്റെ വരവിനെത്തുടർന്നായിരുന്നു അത്. യൂജീൻ കോർബെക്ക് എന്നാണ് അയാൾ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. പ്രൊഫസറുമായി തനിക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് സംസാരിക്കണമെന്ന് അയാൾ വാശി പിടിച്ചു. അയാൾ അപകടകാരിയാണെന്നും ഏത് സമയവും അക്രമാസക്തനാകാമെന്നും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയെങ്കിലും അയാൾ പിൻവാങ്ങിയില്ല. സംസാരിക്കാൻ വിട്ട് പത്ത് മിനിറ്റുകൾക്ക് ശേഷം നെറ്റിയിൽ നിന്ന് ചോരയൊഴുകുന്ന മുറിവുമായി കോർബെക്ക് പുറത്തെത്തി. അതിന് ശേഷം പ്രൊഫസർ സാധാരണനിലയിലായിട്ടേയില്ല. അത് കൊണ്ട് തന്നെ ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ മാർഗരറ്റ് ട്രിലോണിയും ടോണിയും കൂടി പ്രൊഫസറെ സന്ദർശിക്കാനെത്തിയപ്പോൾ ഡോക്ടർ അയാളുടെ രോഗചരിത്രം വിശദമായി വിവരിച്ചു. പിന്നീട് രണ്ട്

സഹായികളെയും കൂട്ടി അവരെ പ്രൊഫസറുടെ സെല്ലിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു.

അഴികളുള്ളതൊഴിച്ചാൽ പ്രൊഫസറുടെ മുറി ഒരു പഠനമുറി പോലെ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. മേശ നിറയെ ഭംഗിയായി അടുക്കിവച്ച പുസ്തകങ്ങളും കടലാസുകളും. മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള തടിയിൽ നിർമ്മിച്ചതെന്ന് തോന്നിയ ഒരു സർപ്പപ്രതിമയുണ്ടായിരുന്നു. പത്തി വിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന, ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈത്തണ്ടയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു സർപ്പരൂപം. ടോണിയാണ് ആദ്യം അകത്ത് കടന്നത്. പ്രൊഫസർ അയാൾക്ക് പുറം തിരിഞ്ഞിരുന്ന് എന്തോ എഴുതുകയായിരുന്നു.

"പ്രൊഫസർ, ഞങ്ങൾ താങ്കളെക്കാണാൻ വന്നതാണ്." ടോണി പറഞ്ഞു.

പ്രൊഫസർ എഴുത്തു നിർത്തി.

"എനിക്ക് ആരോടും ഒന്നും പറയാനില്ല. പൊയ്ക്കോളൂ."

മാർഗരറ്റ് പതിയെ മുറിയിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു.

"ഞങ്ങൾക്ക് ചിലതെല്ലാം പ്രൊഫസറോട് പറയാനുണ്ട്" അവൾ പറഞ്ഞു.

പ്രൊഫസർ തല തിരിച്ച് മാർഗരറ്റിനെ നോക്കി. അയാളുടെ പ്രതികരണമെന്തെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ടോണി. പക്ഷെ അയാളുടെ മുഖം ഭാവരഹിതമായിരുന്നു. പിന്നെ കസേരയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് മുറിയുടെ മൂലയിലേയ്ക്ക് പിൻവാങ്ങി. പിന്നെ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:

"നീ വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. നിന്റെ വരവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഓരോ ദിവസവും എനിക്ക് വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതൊന്നും നടക്കുകയില്ല. അത് നടന്നാലുള്ള ഭവിഷ്യത്തുകളെന്തൊക്കെയാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അത് സംഭവിക്കാതിരിക്കാനാണ് ഞാൻ രാവും പകലും ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നത്..

മാർഗരറ്റ് ടോണിയുടെ കൈയിൽ പിടിച്ചു.

"ടോണി, ഞാൻ പ്രൊഫസറോട് ഒറ്റയ്ക്കൊന്ന് സംസാരിക്കട്ടെ."

ടോണി പുറത്തേയ്ക്ക് പോയി.

മാർഗരറ്റ് പ്രൊഫസറുടെയടുത്ത് ചെന്നു.

"പ്രൊഫസർ, എന്റെ മുഖത്തേയ്ക്ക് നോക്കുക. എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചറിയാനാകും. തിരിച്ചറിഞ്ഞെങ്കിൽ ഇനി അതാ, ആ സർപ്പരൂപം. അതെനിക്ക് വേണം. അതിനാണ് ഞാൻ വന്നത്...'

പ്രൊഫസർ ശൂന്യമായ കണ്ണുകളോടെ മാർഗരറ്റിനെ നോക്കി. പിന്നെ കുനിഞ്ഞ് സർപ്പരൂപമെടുത്ത് നെഞ്ചത്തടുക്കി മൂലയിൽ കുത്തിയിരുന്ന് കരയുന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:

"ഇല്ല. ജീവൻ പോയാലും ഞാനിത് തരില്ല. നീ ചെയ്യാനൊരുങ്ങുന്ന കർമ്മത്തിനെതിരെ നിന്റെ പൂർവ്വികർ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് ലംഘിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വൻനാശം വരുത്തി വയ്ക്കും. അത് കൊണ്ട് തിരിച്ച് പൊയ്ക്കോളൂ.."

മാർഗരറ്റ് അയാളുടെയടുത്ത് ചെന്ന് കുനിഞ്ഞിരുന്നു.

"പ്രൊഫസർ, അങ്ങയ്ക്ക് വലിയ ഉറക്കക്ഷീണമുണ്ട്. അങ്ങേയ്ക്ക് ഉറങ്ങാൻ സമയമായി. കാത്തിരിക്കണം. ഇന്ന് രാത്രി ഞാനങ്ങയെ കൂട്ടാൻ വരും. സപ്തനക്ഷത്രങ്ങൾക്കിട യിൽ അങ്ങേയ്ക്ക് ഞാനൊരിടം തരും.."

ഭയം കൊണ്ട് വിളറി വെളുത്ത് പ്രൊഫസർ വിറച്ചു.

കൈ നീട്ടി മാർഗരറ്റ് സർപ്പരൂപത്തിന്റെ പത്തിയിൽ സ്പർശിച്ചു.

"അഹ്മോസ്, നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ മടങ്ങി വരും....!"

മാർഗരറ്റ് പുറത്തേയ്ക്ക് നടന്നു.

അന്ന് രാത്രി ഡോ. ലെവിസ് ആയിരുന്നു ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്നത്. നേരമിരുട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ കാലാവസ്ഥ മോശമായിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. മഴയും കാറ്റും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു അന്ന്. ആശുപത്രി പരിസരത്തെ മരങ്ങൾ ഉലഞ്ഞാടുകയും കരിയിലകൾ കാറ്റിൽ ഉയർന്ന് പറക്കുകയും ചെയ്തു. അവധി ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ അറ്റൻഡർമാർ പലരും അവധിയിലായിരുന്നു. വൈകുന്നേരം ഏഴുമണിയോടെ റൗണ്ട്സ് പൂർത്തിയാക്കി ഡോ. ലെവിസ് തന്റെ മുറിയിലെത്തി. അദ്ദേഹം ഒരു പുസ്തകം വായിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു. പക്ഷെ വീശിയടിക്കുന്ന കാറ്റിന്റെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയ ആശങ്കയിൽ അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്കിടെ ടോർച്ചെടുത്ത് വരാന്തയിലേയ്ക്കിറങ്ങി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗേറ്റിനോടടുത്ത കാവൽപ്പുരയിൽ വെളിച്ചമുണ്ട്. കാവൽക്കാരൻ പ്രഭാതം വരെ അവിടെയുണ്ടാകും.

ഡോക്ടർ ഒരിക്കൽ കൂടി മുറിയിൽ കയറി വായന തുടരാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും മഴ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒപ്പം അതിശക്തമായ കാറ്റും. പുസ്തകം മടക്കി വച്ച് ഡോക്ടർ മഴയടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു വലിയ ശബ്ദം കേട്ടു. തടികൾ പിളരുന്നതിന്റെ ശബ്ദം. ഡോക്ടർ ജനലിലൂടെ നോക്കി. ഗേറ്റിനും ആശുപത്രിക്കുമിടയിലുള്ള വഴിക്ക് കുറുകെ ഒരു വലിയ മരം കടപുഴകി വീണിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെങ്കിൽ നേരം പുലരണം. പോരാത്തതിന് ഇടിമിന്നലുകളും. അദ്ദേഹം വാതിൽ തുറന്ന് നീണ്ട് കിടക്കുന്ന വരാന്തയിലേയ്ക്ക് നോക്കി. ഇരുണ്ട് നനഞ്ഞു കിടന്ന വരാന്തയെ മിന്നൽ ഭീഷണമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ പ്രകൃതിയുടെ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് പുറമെ അത്ര സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു ശബ്ദം ഡോ. ലെവിസ് കേട്ടു. വരാന്തയിലെ ആളില്ലാത്ത തുറന്ന് കിടക്കുന്ന സെല്ലുകളുടെ വാതിൽ അടയുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുറിയുടെ വാതിലിൽ നിന്നാൽ കാണാം. ആരോ വലിച്ചടയ്ക്കുന്ന മട്ടിൽ അവ അടയുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അറ്റൻഡർ മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്തമില്ലായ്മയെ പഴിച്ചു കൊണ്ട് ഡോക്ടർ ടോർച്ചുമെടുത്ത് വരാന്തയിലേയ്ക്കിറങ്ങി. വിജനമായ വരാന്തയിൽ ഡോക്ടറുടെ നീണ്ട നിഴലുകൾ വീണു. അലക്ഷ്യമായി അത് നോക്കി നടക്കെ അതിനോടൊപ്പം മറ്റൊരു നിഴൽ കൂടി ചലിക്കുന്നത് കണ്ട് ഡോക്ടർ ഞെട്ടലോടെ പെട്ടെന്ന് നിന്നു. ഒരു നിമിഷാർദ്ധം കൊണ്ട് ഡോക്ടറുടെ മേൽ അജ്ഞാത മായൊരു ഭീതി ആവേശിച്ചു. സെല്ലിന്റെ വാതിലടയ്ക്കാൻ നിൽക്കാതെ മുറിയിലേയ്ക്കോടാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയത്. എന്നാൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ മുറിയുടെ വാതിലിലേയ്ക്കുള്ള ദൂരവും കണ്ടപ്പോൾ ഡോക്ടർക്ക് ഭയം അധികരിച്ചു. തിരിഞ്ഞോടാൻ തുനിയവെ വരാന്തയുടെ അറ്റത്തെ ചതുരത്തിൽ ഒരു നിഴൽരൂപം നിൽക്കുന്നത് കണ്ട് ഡോക്ടർ ചലനമറ്റു നിന്നു! അതൊരു തോന്നലായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് വളരെ സാവധാനം അത് ആ ചതുരത്തിന്റെ ഒരറ്റത്ത് നിന്ന് മറ്റേ അറ്റത്തേയ്ക്ക് അലസമായി നടന്ന് മറഞ്ഞു.

"ആരാത്?"

നിലവിളി സ്വരത്തിൽ ഡോക്ടർ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. മറുപടിയു ണ്ടായില്ല. കാറ്റിന്റെയും മഴയുടെയും ശബ്ദം മാത്രം. ഡോക്ടറുടെ ടോർച്ചിന്റെ വെളിച്ചവട്ടം വരാന്തയിൽ അങ്ങിങ്ങ് ദുർബലമായ

പ്രകാശം വീഴ്ത്തി. ആ വലിയ കെട്ടിടത്തിൽ താൻ മാത്രമാണെന്നൊരു തോന്നൽ പെട്ടെന്ന് ഡോക്ടറുടെ ഭയം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. വിറയ്ക്കുന്ന കാലുകളോടെ ഡോക്ടർ ഓടി തന്റെ മുറിയി ലേയ്ക്കെത്തി. ഇടയ്ക്ക് വച്ച് കൈയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ടോർച്ച് വഴുതി നിലത്ത് വീണുടഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ അതെടുക്കാനൊന്നും അദ്ദേഹം നിന്നില്ല. അടഞ്ഞ വാതിലിൽ ചാരി കുറച്ച് നേരം അദ്ദേഹം നിന്ന് കിതച്ചു. എന്നാൽ അടുത്ത നിമിഷം കുറച്ച് മുൻപ് താൻ കണ്ട ആൾരൂപം തന്റെ മുറിയുടെ പുറത്തെ ജനാലയ്ക്കപ്പുറം നീങ്ങുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു.

"ആരാത്?..ആരാ..അവിടെ?" ഡോക്ടർ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു . പക്ഷെ അനക്കമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. വിറച്ചു കൊണ്ട് ഡോക്ടർ തന്റെ കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു.

ഡോക്ടർക്ക് പുറമേ ഒരാൾ കൂടി ആ സമയത്ത് ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത് പ്രൊഫ: ബെൻഗണ്ണല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. അന്ന് വൈകുന്നേരം തനിക്ക് കിട്ടിയ മുന്നറിയിപ്പ് ഭയന്ന് കിടക്കുകയായിരുന്നു അയാൾ. സർപ്പരൂപം കയ്യിലെടുത്ത് അയാൾ കട്ടിലിൽ പുതപ്പിനടിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. മുറിയിൽ വെട്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അൽപം മുകളിലായുള്ള വെൻഡിലേറ്ററിലൂടെ മിന്നൽ വെളിച്ചം ഇടയ്ക്കിടെ അകത്ത് പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. തന്റെ അവസാനമെത്തിയെന്ന് അയാൾ പൂർണമായും വിശ്വസിച്ചു. ഇനി ഭീതിയോടെ അത് കാത്തിരിക്കുക മാത്രമാണ് ബാക്കി. പുതപ്പിൽ നിന്ന് തല മാത്രം പുറത്ത് വെച്ച് കട്ടിലിൽ കിടക്കെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മിന്നലിൽ താൻ മുറിയിൽ ഒറ്റയ്ക്കല്ലെന്ന് ബെൻഗൺ നടുക്കത്തോടെ മനസ്സി ലാക്കി. അടുത്ത പ്രകാശക്കീറിൽ കറുത്ത വസ്ത്രത്തിൽ പുരോഹിതയെപ്പോലൊരു സ്ത്രീരൂപം അയാൾ കണ്ടു. പതിയെ അത് അയാളുടെയടുത്തേയ്ക്ക് വന്നു. തുടർന്ന് മുഴക്കവും ഗാംഭീര്യവുമുള്ള ഒരു ശബ്ദം അയാൾ കേട്ടു:

"പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ ഞാൻ വരുമെന്ന്... വരൂ, നമുക്ക് സപ്തനക്ഷത്രങ്ങൾക്കിടയിലേയ്ക്കൊരു യാത്ര പോകാം."

പ്രൊഫസർ നിലവിളിയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. തണുത്തു മരവിച്ച, ജഡസമാനമായ ഒരു കൈപ്പത്തി അയാളുടെ കഴുത്തിൽ സ്പർശിച്ചു.

"നീതിവിതരണത്തിനുള്ള സമയമായിരിക്കുന്നു... നിനക്കുള്ള ശിക്ഷ നിന്റെ വർഗത്തിനുള്ള താക്കീതാണ്,

ബെൻഗൺ, നിനക്കുള്ളതല്ല. ജ്ഞാനം നേടിയിട്ടും കണ്ണു തുറക്കാത്തതിന്, അമ്മയ്ക്ക് പിറന്നിട്ടും അവളുടെ വർഗത്തെ കുലടയായിക്കരുതിയതിന്, അവളെ അവിശ്വസിക്കുവാൻ തലമുറകളെ പഠിപ്പിച്ചതിന്, അവളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഭയന്ന് തുറുങ്കിലടച്ചതിന്, അവൾക്കെതിരെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചതിന്....". ബെൻഗൺ കണ്ണുകൾ മുറുകെയടച്ചു.

"സർപ്പരൂപം ഞാൻ തിരിച്ചെടുക്കുന്നു. കാരണം എന്നിൽ നിന്ന് കവർന്നെടുക്കപ്പെട്ടതാണത്, നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപ്. കവർന്നതെല്ലാം തിരിച്ചെടുക്കാൻ അതെനിക്കാവശ്യമാണ്.... ഇനി ഉറങ്ങൂ...'

ഒരു തവണ പ്രൊഫസർ ഉച്ചത്തിൽ അലറി വിളിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ അലർച്ച പാതി വഴി നിലച്ചു. വരാന്തയിലൂടെ ഒരു കാൽപെരുമാറ്റം ധ്രുതിതിയിൽ ചലിക്കുന്നത് കേൾക്കായി. നിലവിളി കേട്ടെത്തിയ ഡോക്ടറായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹത്തിന് സെല്ലിന്റെ വാതിൽ തുറക്കാനായില്ല. പക്ഷെ വാതിലിന്റെ വിടവിലൂടെ ഒരു നനവ് പടർന്നിറങ്ങുന്നത് മിന്നൽ വെളിച്ചത്തിൽ ഡോക്ടർ കണ്ടു.

Chapter 8.

പ്രതികാരത്തിന്റെ തുടർച്ച

ടോണി മാർഗരറ്റിന്റെ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. മിസ്സിസ് വെസ്റ്റൺ അയാളെ ട്രിലോണിയുടെ മുറിയിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. അയാൾക്ക് ഇപ്പോൾ തന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചു കിട്ടിയിരുന്നു. ടോണി മുറിയിലേയ്ക്ക് കടന്നയുടൻ വാതിലടച്ചു കുറ്റിയിടാൻ ട്രിലോണി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ടോണി അമ്പരന്നു. പത്ത് മിനിറ്റ് മുൻപാണ് ട്രിലോണി അയാളെ വിളിച്ചു വീട്ടിലേയ്ക്ക് വരാനും വരുന്നത് ഒറ്റയ്ക്കായിരിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞത്. എന്തിനാവുമെന്ന് അയാൾക്കൂഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മാർഗരറ്റും ഒന്നും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അവൾ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് അയാളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

"എന്തിനാണ് പ്രൊഫസർ എന്നോട് വരാൻ പറഞ്ഞത്? മാർഗരറ്റ് എവിടെ?"

പ്രൊഫസർ വല്ലാതെ വിളറിയിരുന്നു. ഒരു ചുരുട്ടിന് തീ പിടിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അയാൾ ടോണിയുടെയടുത്ത് ഇരുന്നു.

"ടോണി, ഞാനിനി പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒരു കാരണവശാലും മാർഗരറ്റ് അറിയാൻ പാടില്ല."

പുകയുതിർക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അയാൾ വല്ലാതെ ചുമച്ചു.

"ഇന്ന് മുതൽ അവൾ എവിടെയൊക്കെ പോകുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം ടോണി അവളെ പിൻതുടരണം. ചില ദുരന്തങ്ങളെങ്കിലും തടയാൻ ഒരു പക്ഷെ അത് ഉപകരിക്കും."

"പ്രൊഫസർ പറയുന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്തിനാണ് മാർഗരറ്റിനെ പിൻതുടരുന്നത്?"

"ഞാൻ പറയുന്നതിന് യുക്തിസഹമായ വിശദീകരണമൊന്നും എനിക്ക് തരാനില്ല. പക്ഷെ എന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായ കാര്യമാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വിശ്വസിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് തോന്നാം. എങ്കിലും.."

"എന്താണത്?" ടോണി അക്ഷമനായി.

"ബെൻഗണിന്റെ മരണത്തിന് പിന്നിൽ മാർഗരറ്റാണെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു."

ട്രിലോണി ഒന്നു നിർത്തി.

"ഛെ! പ്രൊഫസർ എന്ത് വിഡ്ഢിത്തമാണ് ഇപ്പറയുന്നത്? മാർഗരറ്റ് എന്ത് ചെയ്യാനാണ്? കൊല നടന്നത് രാത്രിയിലാണ്. അത് തന്നെ മാർഗരറ്റിനെപ്പോലെ ഒരു പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് എങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും?"

"നീ വിശ്വസിച്ചാലുമില്ലെങ്കിലും അതാണ് സത്യം. അന്ന് രാത്രി വളരെ വൈകിയാണ് അവൾ വീട്ടിലെത്തിയത്. അവളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ചോരപ്പാടുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഞാൻ അവളെ നേരിൽ കണ്ടില്ല. ചോദിച്ചതുമില്ല. അത് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷെ ഇത് സംസാരിക്കാൻ ഞാനും.."

"നിങ്ങളുടെ സമനില തെറ്റിയിരിക്കുന്നു, പ്രൊഫസർ...!" ടോണി എഴുന്നേറ്റു.

"ഇരിക്കൂ" പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞു. "ഇത് കൂടി കേൾക്ക്, ടോണി. എന്റെ കഴുത്തിൽ ഇക്കാണുന്ന നഖപ്പാടുകൾ മാർഗരറ്റിന്റേതാണ്...!"

ടോണിക്ക് അത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

"അതെ. ഇത്ര നാളും അത് പറയാൻ കഴിയാതെ വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. അവൾ ഇപ്പോൾ നിന്റെ കാമുകിയായ മാർഗരറ്റല്ല. ഇപ്പോൾ അവൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ടേറ രാജ്ഞിയുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചാണ്. ബെൻഗണിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന സർപ്പരൂപം ഇപ്പോൾ താഴെ നിലവറ യിലെത്തിയിരിക്കുന്നത് തന്നെയാണ് തെളിവ്. എന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ജീവന്റെ ചുരുളും അവൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഇന്നലെ ടേറയുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഏഴു ദീപങ്ങൾ കോർബെക്ക് ഇവിടെയെത്തിച്ചു. ഇനിയവൾക്ക് വേണ്ടത് ജെഫ്രിയുടെ കൈവശമുള്ള തലയോടും മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെ കൈയിലുള്ള മാർജ്ജാരപ്രതിമ യുമാണ്. അതിന് മറ്റൊരർത്ഥം കൂടിയുണ്ട്, ടോണി."

"എന്താണത്?"

"ജെഫ്രിയും മാഡം ഗ്രാന്റും കൊല്ലപ്പെടാൻ പോകുന്നു. ഇന്നു രാത്രി. അല്ലെങ്കിൽ നാളെ രാത്രി. അത് കൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത് പോലെ ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞത്."

"എന്താണ് പ്രൊഫസർ, ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത്?"

"ഇന്ന് രാത്രി മാർഗരറ്റിനെ പിൻതുടരണം. ജെഫ്രിയുടെയും മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കണം. എന്റെ ഊഹം

ശരിയാണെങ്കിൽ കോർബെക്ക് അവളുടെ സഹായത്തിനുണ്ടാവും."

"പ്രൊഫസർ, എന്ത് കൊണ്ട് ആ വസ്തുക്കൾ അവൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്ത് അവർക്ക് ജീവൻ രക്ഷിച്ചു കൂടാ?"

"അവരത് ചെയ്യില്ല. ടേറയുടെ തിരിച്ചുവരവിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് മരണത്തെക്കാൾ ഭയാനകമായിരിക്കുമെന്ന് അവർക്കറിയാം. അന്ന് ടേറയുടെ ശവകുടീരം ഞങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തലാണെന്നാണ് ഞങ്ങളെല്ലാം ധരിച്ചത്. എന്നാൽ അതായിരുന്നില്ല സത്യം. തന്റെ തിരിച്ചുവരവിന് വഴിയൊരുക്കുന്നതിനായി ടേറ ഞങ്ങളെ അവളിലേയ്ക്കെത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനു വേണ്ടി അവൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു, തന്റെ ശരീരവും കാത്തുവച്ചു കൊണ്ട്. പക്ഷെ മടങ്ങിയെത്തിയാൽ അതു വരെയുള്ള കാൽപാടുകൾ അവൾ മായ്ച്ചു കളയും. അതായത് ഞങ്ങൾ അഞ്ചു പേരെയും അവൾ ഇല്ലാതാക്കും. അതുകൊണ്ട് ടോണി... വേഗം പുറപ്പെടൂ... സമയം ഇരുട്ടാൻ തുടങ്ങുകയാണ്. വൈകുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അവർ മരണത്തിലേയ്ക്കടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്...ഏത് നിമിഷവും ഞാനും വധിക്കപ്പെടാം..."

ടോണി എഴുന്നേറ്റു.

"ഞാൻ പുറപ്പെടുകയാണ് പ്രൊഫസർ. എന്നെക്കൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത് ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പ് തരുന്നു."

ടോണി ഉടൻ തന്നെ പ്രൊഫസർ ജെഫ്രിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഒരു ടാക്സി പിടിച്ചു. പക്ഷെ വിചാരിച്ചത്ര വേഗത്തിൽ അത് സാധിച്ചില്ല. വഴിയരികിൽ ഒരു അപകടം മൂലമുണ്ടായ ട്രാഫിക് തടസ്സം കാരണം അരമണിക്കൂർ അയാൾ വൈകി. തുടർയാത്രയ്ക്കിടയിൽ വണ്ടിയുടെ ഒരു ചക്രം ഊരിത്തെറിച്ചു. യാത്രാമദ്ധ്യേ ആയിരുന്നതിനാൽ ടോണിയ്ക്ക് അവിടെ നിന്ന് നടക്കേണ്ടി വന്നു. നേരം ഇരുട്ടിയതിന് ശേഷമാണ് ടോണി ജെഫ്രിയുടെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിന് മുന്നിലെത്തിയത്. അവിടം തികച്ചും സാധാരണമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലെ വെളിച്ചം പുറത്ത് നിന്ന് കാണാമായിരുന്നു. പടവുകയറി ഫ്ളാറ്റിന്റെ ഇരുണ്ട ഇടനാഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ തനിക്ക് മുൻപിലായി ഒരു സ്ത്രീ നടന്നു പോകുന്നതിന്റെ നിഴൽരൂപം ടോണി കണ്ടു. പെട്ടെന്നുള്ള ആ കാഴ്ച്ച ടോണിയെ ഞെട്ടിച്ചു

കളഞ്ഞു. അതിൽ നിന്ന് മോചിതനായപ്പോൾ അവൾ മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

മാർഗരറ്റാണോ അത്? അയാൾ ഉടൻ തന്നെ തിരിച്ചു പടവിറങ്ങി താഴെയെത്തി. പക്ഷെ ആ രൂപം തിരക്കിട്ട റോഡ് മുറിച്ചു കടന്ന് ആൾത്തിരക്കിനുള്ളിൽ മറയുന്നതാണ് ടോണി കണ്ടത്. ടോണി ഒരു നിമിഷം പാഴാക്കാതെ തിരിച്ച് അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേയ്ക്ക് പാഞ്ഞു. വാതിൽ അടച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പൂട്ടിയിരുന്നില്ല. മുറിയിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നു. ഇലക്ട്രിക് വിളക്കുകൾ കത്തിയില്ല. ടോണി കൈയിൽ തടഞ്ഞൊരു മെഴുകുതിരി കൊളുത്തിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ട് നടന്നു..

"പ്രൊഫസർ?....!"

മറുപടിയില്ല.

"പ്രൊഫസർ!"

ഇല്ല.

അടുത്ത മുറിയിലേയ്ക്ക് കടക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ വാതിൽ എന്തിലോ തടഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതറിഞ്ഞ് ടോണി തിരിയുമായി കുനിഞ്ഞു. മെഴുകുതിരി പ്രകാശിപ്പിച്ചത് രണ്ട് കാലുകളെയായിരുന്നു. നെടുവീർപ്പോടെ ടോണി വെളിച്ചം മുഖത്തേയ്ക്ക് നീട്ടി. പ്രൊഫസർ ജെഫ്രി! വെളുത്ത നിശാ വസ്ത്രമായിരുന്നു അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നത്. അയാളുടെ നാഭിയിൽ നിന്ന് രക്തം ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം മുഴുവൻ പടർന്നിരുന്നു. ടോണി നടുക്കത്തോടെ പിന്നിലേയ്ക്ക് ചാഞ്ഞി രുന്നു.

"താൻ എത്താൻ ഒരൽപം വൈകിപ്പോയി". ടോണി പിറുപിറുത്തു.

* * *

രാത്രി മാഡം ഗ്രാന്റിന് ഒരു കസ്റ്റമറുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ അകന്ന ബന്ധുവായ ഒരു വൃദ്ധയായിരുന്നു അത്. വൃദ്ധയുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചിട്ട് ഇരുപത് വർഷങ്ങളായി. ഈയടുത്ത നാളുകളിലായി അവർ തുടർച്ചയായി ഭർത്താവിനെ സ്വപ്നം കാണുന്നു. അയാൾക്ക് അവരോട് എന്തോ പറയാ നുണ്ടെന്നാണ് അവർ കരുതുന്നത്. അതേക്കുറിച്ചറിയാനാണ് വൃദ്ധ മാഡം ഗ്രാന്റിനെത്തേടിയെത്തിയത്. പ്രേതാത്മാക്കളുമായി വിനിമയം ചെയ്യാൻ ആളുകളെ സഹായിക്കുന്നൊരു 'മീഡിയം' ആയി ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു മാഡം ഗ്രാന്റ്. അത്തരക്കാരെ ലണ്ടനിൽ ഇഷ്ടം പോലെ കണ്ടെത്താനാവും. പക്ഷെ ആളുകൾക്ക്

വിശ്വാസമുള്ളവർ നന്നേ കുറവായിരുന്നു. മാഡം ഗ്രാന്റ് തിരക്കുള്ള ഒരു മീഡിയവും.

സത്യത്തിൽ അവർ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഒരു മീഡിയം ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, തികഞ്ഞ നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്നു. പുരാവസ്തു ഗവേഷണത്തിലും ഈജിപ്തോളജിയിലും കമ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗവേഷകയെങ്ങനെ ആത്മാക്കളുമായി സംസാരിക്കുന്ന മീഡിയം ആയി മാറിയെന്നത് അവരുടെ പഴയ സഹപ്രവർത്തർക്ക് അത്ഭുതമാണ്. അവരൊന്നും തന്നെ അക്കാരണം കൊണ്ട് തന്നെ മാഡം ഗ്രാന്റിനോട് ബന്ധപ്പെടാറുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവവിശ്വാസമില്ലാതിരുന്ന എത്രയോ പേർ പിന്നീട് ദൈവത്തിലെന്നല്ല, തികഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസികൾ തന്നെയായി മാറിയിരിക്കുന്നു! എന്തിനും ഒരു കാരണമുണ്ടാവാം. പക്ഷെ അത് അവർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമറിയില്ല. ബന്ധുജനങ്ങൾ കുറവ്. ഈ തൊഴിലുകൊണ്ട് തന്നെ സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ഒരു വീട് അവർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഒറ്റയ്ക്ക് കഴിയുന്നു.

സ്വീകരണമുറിയിൽ കത്തിച്ചു വച്ചൊരു മെഴുകുതിരിക്ക് മുന്നിലിരുന്ന് ഒരു സ്ഫടികഗോളത്തിലേയ്ക്കുറ്റു നോക്കുകയായി രുന്നു മാഡം ഗ്രാന്റ്. മുന്നിൽ ഭർത്താവിന്റെ സന്ദേശവും കാത്ത് വൃദ്ധയും. മാഡം ഗ്രാന്റ് മനസ്സ് ഏകാഗ്രമാക്കി സ്ഫടികഗോളത്തിലേയ്ക്ക് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ പതിവ് പോലെ അവർക്ക് പരേതനുമായി വിനിമയം സാധ്യമായില്ല. മറിച്ച് മാഡം ഗ്രാന്റ് കണ്ട കാഴ്ച്ച അവരുടെ ഏറ്റവും അഗാധമായ ഏകാഗ്രതയെയും ശിഥിലമാക്കാൻ പോന്ന ഒന്നായിരുന്നു: ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങൾ! സപ്തർഷികൾ. അതവരുടെ ഓർമ്മയെ ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷം മുന്നിലേയ്ക്കും വർത്തമാനത്തിലേയ്ക്കും ദോലനം ചെയ്യിച്ചു. അടുത്ത കാലത്ത് മാനസികരോഗാശുപത്രിയിലെ ദുർമരണം അവരുടെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് അവർ മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഓർമ്മകളെ തിരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. അതെല്ലാം തികച്ചും യാദൃശ്ചികമെന്ന് കരുതാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു അവർ. പക്ഷെ...

"മിസ്സിസ്. സ്മിത്ത്, എന്റെ ഏകാഗ്രതയ്ക്ക് തടസ്സം നേരിടുന്നു. ഇന്നെനിക്ക് സാധ്യമാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നിങ്ങൾ പോയിട്ട് നാളെ വരൂ."

മാഡം ഗ്രാന്റ് അസ്വസ്ഥതയോടെ എഴുന്നേറ്റു. വൃദ്ധയ്ക്ക് നിരാശ തോന്നി. രണ്ട് ദിവസമായി മാഡം ഗ്രാന്റ് ശ്രമിക്കുന്നു. പക്ഷെ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്തായിരിക്കും കാരണം? അത് തന്നെയായിരുന്നു മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെയും ചിന്ത. എന്താണ് തന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടുന്നത്? എന്താണ് താൻ ചിന്തിക്കാൻ പോലുമാഗ്രഹിക്കാത്ത ദൃശ്യങ്ങൾ സ്ഫടികഗോളത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്നത്? താൻ വിനിമയം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആത്മാവിനെക്കാൾ ശക്തിയുള്ള മറ്റൊരാത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമോ? അതാണ് സൂചന. തന്റെ ശക്തി സ്രോതസ്സിനു മേൽ അജ്ഞാതമായെന്തോ തടസ്സം നിൽക്കുന്നുണ്ട് , തീർച്ച .

മിസ്സിസ് സ്മിത്ത് പോയതിന് ശേഷം മാഡം ഗ്രാന്റ് തന്റെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ കുറച്ചു നേരം ധ്യാനനിരതയായിരുന്നു. നേരം ഇരുട്ടുകയായിരുന്നു. കൂടുതൽ അഗാധമായ ധ്യാനത്തിലേയ്ക്ക് അവർ നീങ്ങും തോറും പുറത്ത് അന്തരീക്ഷം കലുഷമായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂടി അവർ പരീക്ഷണത്തിനൊരുങ്ങി. ഇത്തവണയും സ്ഫടിക ഗോളത്തിൽ അവർ സപ്തനക്ഷത്രങ്ങളെ കണ്ടു. ആ തിളക്കം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തി. പെട്ടെന്ന് ആ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് മീതെ തല കീഴായി ഒരു മുഖം പ്രത്യക്ഷമായി. മുഖഛായ കൊണ്ടല്ല, ആ മുഖാലങ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ട് മാഡം ഗ്രാന്റ് ആ രൂപം ക്ഷണത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പക്ഷെ സ്ഫടികഗോളത്തിലെ ആ മുഖം അയാർത്ഥമാണെന്ന് പെട്ടെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. കാരണം ആ മുഖവുമായി ഒരാൾരൂപം അപ്പോൾ അവർക്ക് മുന്നിൽ നിശ്ചലയായി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സ്ഥായിയായ, ഭീഷണമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയുമായി.

ആ തിരിച്ചറിവ് അവരെ നടുക്കി. അതു വരെയും അവർ അവിടെ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നു. കടുത്ത വർണങ്ങൾ കൊണ്ട് അലംകൃതമായ, താമര വിടർന്ന പോലെ ഒരു കാൽപടമാണവർ ആദ്യം കണ്ടത്. മുഖമുയർത്തിയപ്പോൾ പ്രതിമ പോലെ നിശ്ചലമായ ആ രൂപം അവർ കണ്ടു, ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം. അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ തുടർന്ന് മുറിയിൽ അലങ്കാരപ്രതിമകൾക്കൊപ്പം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന കറുത്ത മാർജ്ജാരപ്രതിമയിലേയ്ക്ക് നീണ്ടു. കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ച സ്ത്രീരൂപം അത് കണ്ട് മന്ദഹസിച്ചു. അവൾ മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെ നേർക്ക് അലസം കൈകൾ നീട്ടി.

"വരൂ, പോകാം. എന്റെ സ്വത്ത് കാത്ത് സൂക്ഷിച്ചതിന് നന്ദി...."

മാഡം ഗ്രാന്റിന് ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒന്നുമൊന്നും പറയാതെ തന്നെ അവരെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് തോന്നി. ജീവനറ്റ ഒരു ശരീരം പോലെ അവർ ഇരുന്നു. സ്ത്രീരൂപം തുടർന്നു:

"ഗൂഢാലോചകരുടെ കൂടെ പങ്കു ചേർന്നതിനാൽ അവർക്കൊപ്പം ഒരിടം ഞാൻ നിനക്കും നൽകുന്നു. നിന്നെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ബോധം നിനക്ക് സഹജമായുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ നീയത് തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. മറിച്ച് സ്ത്രീയുടെ ഉടലും പുരുഷന്റെ മനസ്സുമായി നീ ജീവിച്ചു. കലാപം ചെയ്ത പെൺമയെ നീയും കുലടയായി വിധിച്ചു. അതിനാൽ നീ നിന്റെ മുൻഗാമികളെ അനുഗമിക്കും. യാത്രയാവുക!"

ജനാലവിരികൾ കാറ്റിൽ ആഞ്ഞു വീശി. മെഴുകുതിരിയണഞ്ഞു. തണുത്തുറഞ്ഞ ഒരു കൈപ്പടം മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെ മുഖത്ത് സ്പർശിച്ചു. ആ കരസ്പർശത്തിൽ അവർക്ക് തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ തനിക്ക് മുന്നിൽ ഒരു മിന്നൽ പോലെ പുനഃ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതായിത്തോന്നി. താൻ സ്വയം തിരിച്ചറിയുമ്പോഴേയ്ക്കും തന്റെ ജീവൻ ആ കൈകളിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകുന്നത് അവരറിഞ്ഞു. ശിക്ഷയെക്കാൾ ദയയാണ് തനിക്ക് ലഭിച്ചതെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. അടുത്ത നിമിഷം അവരുടെ തോന്നലുകളെല്ലാം എന്നെന്നേയ്ക്കും അവസാനിച്ചു.

Chapter 9.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്

തന്റെ വീട്ടിൽ എന്തൊക്കെയോ നടക്കാൻ പോകുന്നത് പ്രൊഫസർ ട്രിലോണി അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബെൻഗൺ, സർ ജെഫ്രി, മാഡം ഗ്രാന്റ് എന്നിങ്ങനെ മരണം അടുത്തടുത്ത് വരുന്നതും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മാർഗരറ്റ് തനിക്ക് തീർത്തും അപരിചിതയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. ആ വീട് അവളുടേതായി മാറിയിരുന്നു. ദിവസങ്ങൾക്ക് മുൻപ് തന്നെ മിസ്സിസ് വെസ്റ്റെണിനെ അവൾ ജോലിയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടു. കോർബെക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ വീട്ടിൽ വന്നു പോയി. ഒട്ടേറെ സാമഗ്രികൾ അയാൾ നിലവറയിലേയ്ക്കെത്തിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അന്ന് വരെ കണ്ടിട്ടില്ലാ ത്തൊരു താൻപോരിമയോടെ മാർഗരറ്റ് എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുകയും ആജ്ഞകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ ശബ്ദത്തിലെ മൂർച്ചയും അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ട്രിലോണിയെ ഭയപ്പെടുത്തി.

താൻ ഭയപ്പെടുന്ന ആ ചടങ്ങ് നടക്കുന്നതെന്നാവും എന്ന് ട്രിലോണിയ്ക്കറിയാമായിരുന്നു. ജീവന്റെ ചുരുൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം അയാൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അന്ന് രാത്രി തന്നോ ടൊപ്പം വീട്ടിലുണ്ടാവണമെന്ന് അയാൾ ടോണിയെ അറിയി ച്ചിരുന്നു. ജെഫ്രിയുടെയും മാഡം ഗ്രാന്റിന്റെയും മരണത്തോടെ ടോണി ആ സംഭവപരമ്പരകൾ സംശയലേശമന്യേ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം പൂർണമായും കൈവിട്ടിരുന്നില്ല. മാർഗരറ്റിനെ പഴയപടി തിരിച്ചു ലഭിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗം ഇനിയും അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ടേറയുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഥയും ആ വീട്ടിലെ ഈജിപ്ഷ്യൻ അന്തരീക്ഷവും ടേറയുമായി തനിക്കുള്ള സാദൃശ്യവും സൃഷ്ടിച്ചൊരു മനോവിഭ്രാന്തിയാവാം അവളെ ബാധിച്ചതെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു ടോണി.

രാവ് പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ നിലവറയിൽ ഒരുക്കങ്ങൾ പൂർത്തിയായിരുന്നു. മാർഗരറ്റ് ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ പുരോഹിതയുടെ വസ്ത്രങ്ങളാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്.

വിചിത്രാചാരങ്ങളോടെ പന്തങ്ങളുടെ അകമ്പടിയിൽ മാർഗരറ്റും കോർബെക്കും നിലവറയുടെ ഇടനാഴിയിലൂടെ നീങ്ങുന്നത് ട്രിലോണിയും ടോണിയും ഉദ്വേഗത്തോടെ കണ്ടു നിന്നു. ട്രിലോണി തിരികെ മുറിയിൽ കയറി അലമാരയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്ന് രണ്ട് തോക്കുകൾ പുറത്തെടുത്ത് ഒന്ന് ടോണിയ്ക്ക് നൽകി, മറ്റൊന്ന് സ്വന്തം അരയിലും തിരുകി.

"ടോണി, എന്താണ് സംഭവിക്കുകയെന്ന് ഊഹിക്കാൻ പറ്റില്ല. പക്ഷെ അസ്വാഭാവികമായെന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നു വെന്ന് തോന്നിയാൽ ആ ചടങ്ങ് നമുക്ക് തകർക്കണം. അതിന് വേണ്ടി എന്ത് ചെയ്യേണ്ടി വന്നാലും. വസ്ത്രധാരണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ജീവന്റെ ചുരുൾ വായിക്കുക മാർഗരറ്റാണെന്നാണ്.."

അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് ടോണി മനസ്സിലാക്കി യിരുന്നു. ഈ ശ്രമത്തിനിടയിൽ മാർഗരറ്റിനെ തനിക്ക് നഷ്ട പ്പെടാം.

പ്രൊഫസർ നിലവറയിലേയ്ക്ക് നേരിട്ടുള്ള വഴിയിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്നതിന് പകരം ടോണിയെ തന്റെ മുറിയ്ക്കുള്ളിലേയ്ക്ക് നയിച്ച് വാതിലടച്ചു തഴുതിട്ടു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ടോണിയുടെ സഹായത്തോടെ മുറിയിലുള്ള ഒരു അലമാര മുന്നിലേയ്ക്ക് വലിച്ചു നീക്കി. ടോണി പ്രതീക്ഷിച്ചത് പോലെ തന്നെ അതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു വാതിലുണ്ടായിരുന്നു.

"രഹസ്യമായി നിലവറയിലേയ്ക്ക് പോകാനും വരാനും വേണ്ടി ഞാൻ നിർമ്മിച്ചതാണിത്" ട്രിലോണി പറഞ്ഞു.

വാതിൽ തുറന്ന്, കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളുമായി അവർ വാതിലിനപ്പുറം നിലവറയിലേയ്ക്കുള്ള പടവുകളിറങ്ങി. പുറത്ത് കൂടിയുള്ള വഴിയ്ക്ക് സമാന്തരമായിരുന്നു രഹസ്യ വഴിയും. പടവുകൾ ഇറങ്ങി താഴെയെത്തി ഒരു വാതിലിന് മുന്നിൽ അവർ നിലയുറപ്പിച്ചു. നിലവറയിൽ പൂർണമായും വെളിച്ചമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ വാതിൽ ഒരൽപം തുറന്നിട്ട് അവർ അവിടെ ഇരുന്നു.

അകത്ത് കണ്ട കാഴ്ച്ചകൾ ട്രിലോണിയെപ്പോലും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. നിലവറയ്ക്കകം ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ ശവകുടീരത്തിനകത്തെന്ന പോലെ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. ശവപേടകത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി സപ്തനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ ഏഴു വിളക്കുകൾ! മമ്മിയോട് ചേർന്ന് തന്നെ ടേറയുടെ പ്രേതസഹായികളായ മാർജാരരൂപവും

സർപ്പരൂപവും കാട്ടാടിന്റെ തലയോടും! എന്നാൽ അവർ കരുതിയിരുന്നത് പോലെ മാർഗരറ്റായിരുന്നില്ല പുരോഹിത. മറിച്ച് പുരോഹിതവേഷത്തിൽ കോർബെക്ക് ശവപേടകത്തിന്റെ അഗ്രഭാഗത്ത് പുറം തിരിഞ്ഞ് കൈയുയർത്തി നിന്നു. മാർഗരറ്റ് അറ്റു പോയ ടേറയുടെ കൈപ്പടമെടുത്ത് കൈത്തണ്ടയോട് ചേർത്ത് വച്ചു. പിന്നെ ജീവന്റെ ചുരുൾ എടുത്ത് കോർബെക്കിന്റെ കൈകളിലേൽപിച്ചു. കോർബെക്ക് അത് നിവർത്തുമ്പോൾ മാർഗരറ്റ് ഏഴു വിളക്കുകൾ തെളിയിച്ചു. ചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു.

ആ നിമിഷത്തിനായിരുന്നു ട്രിലോണിയും ടോണിയും കാത്തിരുന്നത്.

"ടോണി, ചുറ്റുപാടും ശ്രദ്ധ വേണം. അവർ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രവർത്തി വിജയിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ എന്തെങ്കിലും ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ കോർബെക്കിനെ നമുക്ക് വെടി വയ്ക്കേണ്ടി വരും. ആ വിളക്കുകൾ കെടുകയോ, പ്രേതവസ്തുക്കൾക്ക് സ്ഥാനചലനം സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ചടങ്ങ് പൂർണമാകുകയില്ല എന്നാണ് എന്റെ അനുമാനം."

ടോണിയും പ്രൊഫസറും ഉദ്വേഗത്തോടെ കാത്തിരിക്കവെ കോർബെക്ക് ചുരുൾ നിവർത്തി.

പ്രൊഫസർ വികാരവിക്ഷോഭത്തോടെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി.

"അരുത്! മനുഷ്യാ! അത് ചെയ്യരുത്" അദ്ദേഹം പിറുപിറുത്തു.

നിലവറയിൽ അഭൗമമായ ഒരന്തരീക്ഷം വന്നു നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഏഴു വിളക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള നേർത്ത് തുടുത്ത പ്രകാശത്തിൽ നിലവറയാകെ ഭയാനകമായ മങ്ങിയ വെളിച്ചവും നിഴലും വീണു. പ്രകാശവും നിഴലും കീറി മുറിച്ച രണ്ട് ശരീരങ്ങൾ മാത്രം അവിടെ കാണപ്പെട്ടു.

"കോർബെക്ക്, ആരംഭിക്കൂ....ടേറ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു" മാർഗരറ്റ് ആജ്ഞാപിച്ചു.

കോർബെക്കിന്റെ ശബ്ദമുയർന്നു:

"സ്വർഗസ്ഥയായ ഒസിരീസ്, ഐസിസ്, ഹോറസ്! ഇതാ എന്റെ മുന്നിൽ രാജത്വവും ശക്തിയും ഒത്തു ചേർന്ന ദൈവങ്ങളുടെ സന്തതി. അവളുടെ ആത്മാവ് തന്റെ ശരീരത്തോട് ചേരുന്നതിനായി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശൈത്യമാർന്ന ഇരുണ്ട ലോകങ്ങളിലലയുന്നു. അതിനാൽ അവൾ, അവളുടെ

ദൈവങ്ങളുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കണ്ടതിലേയ്ക്ക് ഈ പ്രാർത്ഥനകളർപ്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരം അവൾ ഇനിയും ഭൂമിയിൽ വസിക്കും. ഒരിക്കൽ കൂടി വെളിച്ചം ഈ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമാറാകട്ടെ. കീറിമുറിക്കപ്പെട്ടുപോയതിനെ ആത്മാവ് വീണ്ടും കൂട്ടിച്ചേർക്കുമാറാകട്ടെ. ഒസിരീസ്, ഐസിസ്, ഹോറസ്!"

കോർബെക്ക് പ്രാർത്ഥന തുടരവെ ഒന്ന് സംഭവിച്ചു.

ഛേദിക്കപ്പെട്ട ടേറയുടെ കൈപ്പടം വീണ്ടും കൈത്തണ്ടയോടു ചേർന്നു. ആ കാഴ്ച്ച കണ്ട മാർഗരറ്റ് ആവേശകരമായൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. മാർഗരറ്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് സംഭവിച്ചതെന്തെന്ന് ട്രിലോണി ഊഹിച്ചു. അയാൾ ടോണിയുടെ കൈപിടിച്ചു.

"ടോണി. ഇതാ അത് സംഭവിക്കുകയാണ്. ഈ അത്ഭുതം സംഭവിച്ചുവെങ്കിൽ തീർച്ച ആ മൃതദേഹം നമുക്ക് കൺമുന്നിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു വരും. അത് തടഞ്ഞേ തീരൂ...'

"എന്താണ്, പ്രൊഫസർ നാം ചെയ്യേണ്ടത്?" ടോണി ഭയം കലർന്ന സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം പ്രൊഫസർ മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു.

"മാർഗരറ്റ്! മാർഗരറ്റ്!"

പ്രൊഫസർ മാർഗരറ്റിന്റെ തോളുകളിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കി.

"മാർഗരറ്റ്, കോർബെക്കിനോട് അതവസാനിപ്പിക്കാൻ പറയൂ. ഇത് ചെയ്യാൻ പാടില്ല."

സൂര്യൻ ജ്വലിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ മാർഗരറ്റ് അയാളെ നോക്കി.

"എല്ലാം അവളുടെ ഇച്ഛയായിരുന്നു. അവൾ അതിനായി നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു. അതിനാൽ അവളുടെ ഇച്ഛ നിറവേറണം."

"മാർഗരറ്റ്, നിന്റെ അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ നീയും മരിച്ചതാണ്. പക്ഷെ പിന്നീട് നിനക്ക് ജീവനുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു. അതിനർത്ഥം നിന്നിൽ അന്ന് പ്രവേശിച്ചത് ടേറയുടെ ആത്മാവാണെന്നാണ്. അത് അവളുടെ ശരീരത്തിലേയ്ക്ക് പകരപ്പെടുന്ന നിമിഷം നീ മരിക്കും. അത് കൊണ്ട് കോർബെക്കിനോട് ഈ പരീക്ഷണം അവസാനിപ്പിക്കാൻ പറയൂ. അയാൾ ആ ചുരുൾ വായിച്ചവസാനിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല."

മാർഗരറ്റ് ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അതും ടേറയുടെ ഇംഗിതമായിരുന്നു."

അടുത്ത നിമിഷം പ്രൊഫസർ മാർഗരറ്റിനെ ഒരു വശത്തേയ്ക്ക് തള്ളി മാറ്റിക്കൊണ്ട് തോക്കെടുത്ത് കോർബെക്കിന് നേർക്ക് നിറയൊഴിച്ചു. കോർബെക്ക് അലറിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടു വീണു. പക്ഷെ അയാൾ ചുരുളിൽ നിന്ന് പിടിവിടുകയോ പ്രാർത്ഥന നിർത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. ആ സമയത്ത് നില വീണ്ടെടുത്ത മാർഗരറ്റ് ട്രിലോണിയെ കഴുത്തിൽ പിടിമുറുക്കി പിന്നിലേയ്ക്ക് ആഞ്ഞു തള്ളി.

ട്രിലോണിയുടെ സഹായത്തിന് മുന്നിലേയ്ക്കടുക്കു മ്പോൾ ടോണി ഒരു കാഴ്ച്ച കണ്ട് തരിച്ചു നിന്നു. ഒരു നേരിയ പൊട്ടിത്തെറിയോടെ ശവപേടകത്തിനുള്ളിൽ നിന്ന് നേർത്ത പച്ച നിറത്തിലുള്ള പുക വമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ നിമിഷം സപ്തദീപങ്ങളുടെ പ്രകാശം മങ്ങിയിരുന്നു. തുടർന്നുണ്ടായ കാഴ്ച്ചയിൽ ആ മുറിയിലുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലരായി.

പച്ചനിറത്തിലുള്ള പുകച്ചുരുളുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് അത് വരെ ശവപേടകത്തിനുള്ളിൽ കിടന്ന രൂപത്തിൽ ടേറയുടെ മമ്മി മുകളിലേയ്ക്കുയർന്ന് വന്നു. നിലത്ത് കിടത്തിയ ഒരു പ്രതിമ സ്വയം എഴുന്നേറ്റാലെന്ന പോലെ. ഭീകരമായ ആ കാഴ്ച്ച കണ്ട് ട്രിലോണി ഭയന്ന് നിലവിളിച്ചു. ശബ്ദം പോലും നഷ്ടപ്പെട്ട് നിൽക്കുകയായിരുന്നു ടോണി. അപ്പോൾ നിലത്ത് മരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന കോർബെക്ക് ആ കാഴ്ച്ച കണ്ട് പുഞ്ചി രിച്ചു. ഒരു മായയിലെന്ന പോലെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു മാർഗരറ്റ്

അടുത്ത നിമിഷം നിലവറയുടെ ഭിത്തികൾ കുലുങ്ങി വിറച്ചു. ഭിത്തികളിൽ വിള്ളലുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് നൊടിയിടയിൽ അത് വിവിധയിടങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിച്ചു. ഭയങ്കരമായ ശബ്ദത്തോടെ മേൽക്കൂരയിൽ നിന്ന് ഭീമാകാരമായ കല്ലുകൾ താഴേയ്ക്ക് പതിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതൊരു ഭൂകമ്പമായിരുന്നിരിക്കണം. കാതടപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളും നിലവിളികളും ഉയർന്നു. പിൻതിരിഞ്ഞോടാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ട്രിലോണി ഒരു കരിങ്കൽ പാളിക്ക് പിന്നിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്നത് ടോണി കണ്ടു. പുകയിലും പൊടിയിലും മറ്റൊന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുന്നിലുള്ളൊരു ഭിത്തി തകർന്നടിഞ്ഞ വിടവിൽ മാർഗരറ്റ് വീണു കിടക്കുന്നത് ഒരു നിമിഷം ടോണി കണ്ടു. അയാൾ അതിവേഗം കുതിച്ചു ചെന്ന് അവളെ കൈകളിലെടുത്ത് വീടിന്റെ പുറത്തേയ്ക്കെന്ന് തോന്നിയ ദിശയിലേയ്ക്കോടി.

വലിയൊരു ജനാവലിയ്ക്കു മുന്നിലേയ്ക്കാണ് അയാൾ ചെന്നെത്തിയത്. അവർ ആ വലിയ വീട് പൂർണമായും തകർന്നടിയുന്ന കാഴ്ച്ചയിൽ തരിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. മുന്നിൽ കണ്ട ഒരു വാഹനത്തിലേയ്ക്ക് മാർഗരറ്റിനെ കിടത്തി മുന്നോട്ട് കുതിക്കുമ്പോൾ ടോണി ഒരു നിമിഷം തിരിഞ്ഞു നോക്കി. വീട് നിന്നിടയിടം ശൂന്യമായിരുന്നു. വെളുത്ത പൊടി ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

പിറ്റേന്ന് പ്രഭാതത്തിൽ ടോണിക്ക് കഴിഞ്ഞതൊന്നും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മാർഗരറ്റിന്റെ ഭാവമാറ്റം കണ്ടപ്പോഴൊന്നും ഇനി അവളെ പഴയത് പോലെ തനിക്ക് തിരിച്ചു ലഭിക്കുമെന്ന് അവൻ കരുതിയതല്ല. ഒരു പക്ഷെ എല്ലാം വിധിയായിരിക്കണം. ആ പര്യവേഷണസംഘത്തിലുള്ളവരെല്ലാം ഒരു കാരണത്താൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു കാരണത്താൽ മരിച്ചു. എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ വീടും നശിച്ചു. ഈ പ്രഭാതം എല്ലാറ്റിനെയും പ്രകാശമാനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാർഗരറ്റ് ആശുപത്രിയിൽ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു. പതിയെ അവൾ എല്ലാം മറന്ന് ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വരും. പപ്പയുടെ മരണത്തിന്റെ വേദന പതിയെ അടങ്ങിക്കൊള്ളും. ടേറയുടെ ശരീരവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെല്ലാം ഇല്ലാതായതിനാൽ മടങ്ങി വരവ് എളുപ്പമായിരിക്കും. ടോണി ഓർത്തു.

രാവിലെ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്ക് പോകണം. സ്വീകരണമുറിയിലേയ്ക്ക് വന്ന് ഒരു ചൂട് ചായ മൊത്തിക്കൊണ്ട് ടോണി പത്രം തുറന്നു. ട്രിലോണി ഭവനത്തിന്റെ പതനത്തെക്കുറിച്ച് വാർത്തയുണ്ട്. ഉള്ളിലായിരുന്നപ്പോൾ തോന്നിയത് പോലെ ഒരു ഭൂകമ്പമൊന്നുമായിരുന്നില്ല. കാലപ്പഴക്കമാണ് അപകടകാരണമെന്നാണ് ഡെയ്‌ലി ടെലിഗ്രാഫ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. വായന തുടരവെ ടോണി പെട്ടെന്ന് സെറ്റിയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു പോയി. നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് മൂന്ന് മൃതദേഹങ്ങൾ പോലീസ് കണ്ടെടുത്തു. തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത വിധം വികൃത മായ, മധ്യവയസ്കരായ രണ്ട് പേരുടെയും ഇരുപത്തിരണ്ട്-ഇരുപത്തിമൂന്ന് വയസു മതിയ്ക്കുന്ന ഒരു യുവതിയുടെയും മൃതദേഹങ്ങളാണ് പോലീസ് കണ്ടെടുത്തത്. ജഡങ്ങൾ ചാറിംഗ് ക്രോസ് ഹോസ്പിറ്റൽ മോർച്ചറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ടോണിയുടെ അന്ധാളിപ്പ് മാറിയില്ല.

ഇരുപത്തിമൂന്ന് വയസ് തോന്നിക്കുന്ന യുവതിയുടെ മൃതദേഹം! ആരുടേതാണത്? ടേറയുടെ മമ്മി എവിടെ?

ടോണി ഒട്ടും നിമിഷം കളയാതെ വസ്ത്രം മാറി മോർച്ചറിയിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പോലീസിനോട് ട്രിലോണി കുടുംബവുമായുള്ള അടുത്ത ബന്ധം വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടർ, ടോണിയെ മൃതദേഹങ്ങൾക്കടുത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടു പോയി. അസുഖകരമായൊരു സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. കോർബെ ക്കിന്റെയും ട്രിലോണിയുടെയും ജഡം ടോണി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മുഖമെന്ന് പറയാനൊന്നുമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും. അടുത്ത മൃതദേഹത്തിനടുത്തേയ്ക്ക് നടക്കവെ ടോണിയുടെ ഹൃദയം പെരുമ്പറ മുഴക്കി. മൂടിയിട്ട വെളുത്ത തുണിയ്ക്ക് കീഴിൽ മാർഗരറ്റിന്റെ ചേതനയറ്റ ശരീരം കണ്ട് ടോണി തകർന്ന് നിന്നു. അവളുടെ മുഖത്തിന് തകരാറില്ല. വസ്ത്രങ്ങൾ രാത്രി അവൾ ധരിച്ചിരുന്നത് തന്നെ. പൊടിയും ചെളിയും പറ്റിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ആ മുഖം നോക്കി അത് മാർഗരറ്റല്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. എത്രയോ കാലമായി താൻ കണ്ടു ശീലിച്ച ആ മുഖത്തിന്റെ ഓരോ പ്രത്യേകതയും ചലനമറ്റ ആ മുഖത്തുണ്ട്.

എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഉദ്വേഗവും ഭയവും ആളിപ്പടരുന്നൊരു ചോദ്യം ടോണിയുടെ മനസ്സിലുയർന്നു. മരിച്ചത് മാർഗരറ്റെങ്കിൽ ഇന്നലെ താൻ ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചത് ആരെയാണ്? അത് തീർച്ചയായും തന്റെ തോന്നലല്ല. ഒരാൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുന്നിലേയ്ക്കാണ് അവളെയും കൊണ്ട് താൻ ഓടിയിറങ്ങിയത്. ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ലെന്ന ഡോക്ടറുടെ ഉറപ്പ് കേട്ടതിന് ശേഷമാണ് താൻ ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് പോന്നതും. എങ്കിൽ അതാരാണ്?

ആശുപത്രിയുടെ വരാന്തയിലൂടെ ടോണി ഓടുക യായിരുന്നു. തലേന്ന് രാത്രി കണ്ട ഡോക്ടറുടെ മുന്നിലെത്തി അയാൾ നിന്ന് കിതച്ചു.

"ഡോക്ടർ, ഇന്നലെ ഞാനിവിടെയെത്തിച്ച പേഷ്യന്റ് എവിടെ?"

"അവർ രാവിലെ തന്നെ ഇവിടെ നിന്ന് പോയല്ലോ. ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ അവർക്ക് കാര്യമായ പരുക്കുക ളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന്. രാവിലെ അവർ വളരെ ഉൻമേഷവതിയായി കാണപ്പെട്ടു...അത് കൊണ്ട്..."

ടോണി തളർന്നു. ആശുപത്രിയുടെ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കി അയാൾ നിന്നു. ആരോടാണ് ഇതൊന്നു

പറയുക? ആരാണ് വിശ്വസിക്കുക? പുറത്ത് നഗരം പരന്ന് കിടന്നു. ആൾക്കൂട്ടം തെരുവുകളിലൂടെ ഒഴുകുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

ഇതിനിടയിലെവിടെയോ അവളുണ്ട്. ആഗ്രഹിച്ച വിധത്തിൽ സർവ്വസ്വതന്ത്രയായി. പുതിയൊരു കാലഘട്ടത്തിൽ, പുതിയൊരു ജീവിതത്തിൽ. പിന്നിട്ട കാൽപാടുകളെല്ലാം മായ്ച്ചു കളഞ്ഞു കൊണ്ട്. ഒരു സ്വതന്ത്ര നവസ്ത്രീയായി. മരണത്തിനപ്പുറത്ത് നിന്നും ടേറ!

ഉപസംഹാരം

ഈ കഥ പൂർണമാകണമെങ്കിൽ ഒരു ദുഃഖ വർത്തമാനം കൂടി വായനക്കാരെ അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ടേറയെക്കുറിച്ചുള്ള രഹസ്യമറിഞ്ഞതിന് രണ്ട് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ടോണി ഒരു കാർ അപകടത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട അയാൾക്ക് ജീവിതം കഠിനം തന്നെയായിരുന്നിരിക്കണം. അതിലുമപ്പുറം ആരും വിശ്വസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തൊരു രഹസ്യവും പേറിക്കൊണ്ട്.

ആ മരണത്തിൽ ദുരൂഹതകളെന്തെങ്കിലുമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നും അജ്ഞാതമാണ്. പക്ഷെ ടോണി ഒന്നു ചെയ്തിരുന്നു. ടേറയെക്കുറിച്ച് കേട്ട നാൾ മുതൽ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പു ദിനത്തിന് തൊട്ടു മുൻപ് വരെയുള്ള വസ്തുതകൾ അയാൾ ടൈപ്പ് ചെയ്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ടേറയെ ആശുപത്രിയിൽനിന്ന് കാണാതായ ദിവസം അയാൾ ആ രേഖകൾ ഡബ്ലിനിലുള്ള ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ പേരിൽ അയച്ചു കൊടുത്തു. തികച്ചും ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചെയ്ത ആ നടപടി കൊണ്ടാണ് ടേറാരാജ്ഞിയെക്കുറിച്ച് പിൽക്കാലത്ത് ലോകം അറിയാനിടയായത്. ഡബ്ലിനിലെ ലൈസിയം തിയറ്ററിലെ മാനേജരായിരുന്ന അബ്രഹാം സ്റ്റോക്കർ എന്ന ബ്രാം സ്റ്റോക്കറായിരുന്നു ടോണിയുടെ സ്നേഹിതൻ. ഡ്രാക്കുള എന്ന നോവലിലൂടെ പ്രശസ്തിയിലേക്ക് കാലെടുത്ത് വയ്ക്കുകയായിരുന്നു അന്ന് ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ. ടേറാരാജ്ഞിയെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് സ്റ്റോക്കർ എഴുതിയ സപ്തർഷികളുടെ രത്നം എന്ന നോവലിന് പിന്നീട് ആ

കുറിപ്പുകൾ ആധാരമായി. പക്ഷെ ടേറയുടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യാവസ്ഥ ടോണിയോടൊപ്പം അയാളുടെ ശവക്കുഴിയിൽ അസ്തമിച്ചു. ഇന്നും മരണമില്ലാതെ ടേറ മനുഷ്യർക്കിടയിലെവിടെയോ ഉണ്ട്...!

....

പഠനക്കുറിപ്പുകൾ

ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയും മമ്മി പരമ്പരയും

ഭീതിസിനിമകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ പേര് കേട്ട ബ്രിട്ടനിലെ ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയിൽ അന്ന് പുതിയൊരു സിനിമയുടെ ചിത്രീകരണം തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഹാമർ സിനിമയുടെ പേര് ലോകം മുഴുവനുമെത്തിക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്ക് വഹിച്ച നടൻ മി.പീറ്റർ കുഷിംഗ് സെറ്റിലുണ്ട്. ഹാമർ നിർമിച്ച ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ സിനിമാപരമ്പരയിൽ ടൈറ്റിൽ കഥാപാത്രത്തെ അവതരിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. ഡ്രാക്കുള പരമ്പരയിൽ പ്രൊഫസർ വാൻ ഹെൽസിംഗിന്റെ വേഷവും. ഏത് സിനിമാ സെറ്റിനും ഉത്സാഹം പകരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം. തൊട്ടടുത്ത് ഒരു റൈറ്റിംഗ് പാഡുമായി എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന തിരക്കഥാകൃത്ത് ക്രിസ്റ്റഫർ വിക്കിംഗിനോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

"ഹലോ, ക്രിസ്, സിനിമയുടെ ടൈറ്റിൽ എന്ത് തീരുമാനിച്ചു?"

കുഷിംഗ് കരാർ ഒപ്പിടുമ്പോൾ സിനിമയ്ക്ക് പേരിട്ടിട്ടില്ല. ഒരു നിമിഷം പാഡിൽ നിന്ന് മുഖമുയർത്തി വിക്കിംഗ് പറഞ്ഞു:

'Blood from Mummy's Tomb !'

ഏതൊരു ഹൊറർ സിനിമാപ്രേമിയെയും ഉദ്വേഗപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സങ്കൽപം, മമ്മികുടീരത്തിൽ നിന്നൊഴുകിയ രക്തം! പോരെങ്കിൽ ഡ്രാക്കുളയുടെ രചയിതാവ് ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ The Jewel of Seven Stars എന്ന നോവലിനെ ആസ്പദമാക്കിയ തിരക്കഥയും.

സിനിമാക്കാർ പൊതുവേ അന്ധവിശ്വാസികളാണ് എന്നാണ് വയ്പ്പ്. ചിത്രം തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ എന്തൊക്കെയോ ലക്ഷണപ്പിശകുകൾ ചിലർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈജിപ്ഷ്യൻ മമ്മികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ശാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് പല കഥകളും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിത്രത്തിന്റെ പ്രമേയവും അത് തന്നെ. ഇനി അത് വല്ലതുമാണോ ശകുനപ്പിഴയ്ക്ക് കാരണം?

ഒന്നാം ദിവസത്തെ ചിത്രീകരണം കഴിഞ്ഞ ദിവസം രാത്രി പീറ്റർ കുഷിംഗിന് ഒരു ഫോൺ കോൾ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ

ഹെലനെ ഗുരുതരമായ ശ്വാസകോശരോഗം നിമിത്തം ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു! പീറ്ററിന് ഭാര്യയോടുള്ള ആത്മബന്ധം എല്ലാവർക്കുമറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന് പോകാതെ വയ്യ. പോയാൽ ചിത്രീകരണം മുടങ്ങും. ഒടുവിൽ ചിത്രത്തിലെ റോൾ ഉപേക്ഷിച്ച് പീറ്റർ കുഷിംഗ് മടങ്ങി. ആൻഡ്രൂ കെയ്ർ എന്ന നടനെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു വിധത്തിൽ ചിത്രീകരണം തുടർന്നു. ചിത്രീകരണം തുടങ്ങി ആദ്യദിവസം തന്നെ ആൻഡ്രൂ കെയ്റിന് സെറ്റിൽ വച്ച് ഒരപകടം സംഭവിച്ച് ആശുപത്രിയിലായി. നായികനടി അസുഖബാധിതയായതും സിനിമയുടെ ആർട്ട് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ഒരാൾ മോട്ടോർ അപകടത്തിൽ മരിച്ചതും അതിന് ശേഷമാണ്. പ്രശ്നങ്ങൾ അവിടെയും അവസാനിച്ചില്ല.

ഷൂട്ടിംഗ് തുടങ്ങിയിട്ട് അഞ്ചാഴ്ച പിന്നിട്ട ദിവസം ഒരു രംഗം ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ സംവിധായകൻ സേത്ത് ഹോൾട്ട് നെഞ്ചും പൊത്തിപ്പിടിച്ച് സഹായി ഓബ്രി മോറി സിന്റെ കൈകളിലേയ്ക്ക് വീണു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ ക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ മരണം സിനിമയെക്കുറിച്ച് നിലനിന്നിരുന്ന മുൻവിധികൾക്ക് ആക്കം കൂട്ടിക്കാണണം. ഒടുവിൽ സിനിമയുടെ നിർമ്മാതാവ് കൂടിയായ മൈക്കൽ കരേറാസ് സംവിധായകന്റെ മേലങ്കിയണിഞ്ഞ് അവശേഷിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ കൂടി ഷൂട്ട് ചെയ്ത് സിനിമ പൂർത്തിയാക്കി. 1971 ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ സിനിമ ഹാമർ നിർമിച്ച മുൻ സിനിമകളുടെ വിജയം ആവർത്തിച്ചില്ല എങ്കിലും സ്റ്റോക്കറുടെ നോവലിന്റെ അനുകൽപ്പനം എന്ന നിലയിൽ ശ്രദ്ധ നേടി. സാങ്കേതിക നിലവാരമുള്ള നിരവധി മമ്മി സിനിമകൾ പിന്നീട് വന്നെങ്കിലും വേട്ടയാടുന്ന അന്തരീക്ഷം അനുഭവിപ്പിക്കുന്ന ഈ ചിത്രം ഹാമർ നിർമ്മിച്ച മികച്ച സിനിമകളിൽ ഒന്നായി ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും മമ്മിശാപവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ശാപങ്ങളുടെയും നിർഭാഗ്യങ്ങളുടെയും ബാക്കിപത്രമാണ് മമ്മിപ്രമേയവുമായി വന്ന സിനിമയുടെ നിർമ്മാണതടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് ചിലരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോ ഇതൊരു 'ഭാഗ്യക്കേടുള്ള സിനിമ'യായാണ് കണ്ടത്.

1934 ലാണ് ഹാമർ എന്ന സിനിമ നിർമ്മാണസ്ഥാപനം ആരംഭിക്കുന്നത്. 1955 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ വിവിധ തരം ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവെങ്കിലും 1957 മുതൽ എഴുപതുകളുടെ ഒടുവിൽ വരെ അവർ നിർമ്മിച്ച ഹൊറർ സിനിമകളാണ്

സ്റ്റുഡിയോയ്ക്ക് അന്താരാഷ്ട്രപ്രശസ്തി നേടികൊടുത്തത്. ഈ ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ സാഹിത്യത്തിലെ ക്ലാസിക് ഹൊറർ രചനകളുടെ അനുകൽപ്പനങ്ങളായിരുന്നു. ഡ്രാക്കുള, ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ, മമ്മി തുടങ്ങിയ സിനിമാപരമ്പരകൾ ഹാമർ സിനിമയെ എക്കാലവും പ്രേക്ഷകമനസ്സിൽ അടയാളപ്പെടുത്തി. ഇവയോടൊപ്പം, സയൻസ് ഫിക്ഷൻ, ത്രില്ലറുകൾ, ക്രൈം സിനിമകൾ, കോമഡി വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട സിനിമകളും പെടും. എഴുപതുകളുടെ അവസാനത്തോടെ, പഴയ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ച ഹാമർ സിനിമകൾക്ക് അന്തർ ദേശീയ നിലവാരമുള്ള ഹോളിവുഡ് സിനിമകളുടെ മുന്നിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. തുടർന്ന് എൺപതുകളിൽ അവർ ടെലിവിഷൻ രംഗത്തേയ്ക്ക് ചുവട് മാറുകയും ചെയ്തു. 2010 ൽ ഹാമർ സിനിമ വീണ്ടും പുനരാരംഭിച്ചു. പഴയ ശോഭയില്ലെങ്കിലും പുതിയ ചലച്ചിത്രങ്ങളുമായി ഇപ്പോഴും അവർ രംഗത്തുണ്ട്.

സാഹിത്യകൃതികൾ അനുകൽപ്പനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഹാമർ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന സമീപനം വളരെ പ്രത്യേകതകൾ നിറ ഞ്ഞതായിരുന്നു. മേരി ഷെല്ലിയുടെ വിഖ്യാതമായ 'ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ' എന്ന നോവലിന്റെ സിനിമാവിഷ്കാരവുമായാണ് ഹാമർ ലോകവിജയം ആരംഭിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രജ്ഞനായ വിക്ടർ ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ മൃതദേഹഭാഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു ശരീരം നിർമ്മിക്കുകയും അതിന് ജീവൻ കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് നോവലിന്റെ പ്രമേയം. ഭീതി ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സത്വമായി ഉയിരെടുക്കുന്ന ആ അസ്ഥിത്വം പിന്നീട് അതിന്റെ സൃഷ്ടാവിനെത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നയിട ത്താണ് നോവൽ അവസാനിക്കുന്നത്. 'ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ' എന്ന വാക്ക് ഇപ്പോൾ 'സൃഷ്ടാവിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന സൃഷ്ടി' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഭാഷയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഹാമർ സിനിമ ഈ കഥയെ അടിമുടി ഉടച്ചു വാർക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ആരാണ് യഥാർത്ഥ സത്വം? ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനോ അതോ അയാളുടെ സൃഷ്ടിയോ? സിനിമ ഉന്നയിക്കുന്നത് ഈ ചോദ്യമാണ്. തന്റെ ശാസ്ത്രവിജയത്തിന് വേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനാണ് സിനിമയിലെ ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ. അയാൾ ജീവൻ കൊടുക്കുന്ന സത്വം ശാസ്ത്രപുരോഗതിയ്ക്ക് വേണ്ടി ബലിയാടാകുന്ന

മനുഷ്യരുടെയും ജീവികളുടെയും പ്രതീകവും. 1957 ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ The Curse of Frankenstien എന്ന ഈ സിനിമ സംവദിക്കുന്നത് ശാസ്ത്രപുരോഗതി നശീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ തയ്യാറായ മനുഷ്യവർഗത്തോടാണ്. ഇതാണ് അനുകൽപനത്തിൽ ഹാമർ സിനിമ തുടർന്നിരുന്ന രീതി. സാഹിത്യകൃതിയുടെ അടിസ്ഥാന ആശയം മാത്രം സ്വീകരിച്ച് അവയെ പുതിയ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെയും കഥയിലൂടെയും പുനർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള കഥയാണ് പറയുന്നത് എങ്കിലും ആശയങ്ങൾ കൊണ്ട് അവ സംവദിക്കുന്നത് സിനിമ പുറത്തിറങ്ങുന്ന കാലഘട്ടത്തോടാണ്. ടെക്നിക്കളറിന്റെ കടും വർണ ങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഈ ചിത്രം സിനിമയുടെ മുതൽ മുടക്കിന്റെ എഴുപത് ഇരട്ടിയോളം ലോകവ്യാപകമായി നേടി. എന്നാൽ സെക്സിനോടും വയലൻസിനോടുമുള്ള സിനിമയുടെ തുറന്ന സമീപനം അക്കാലത്തെ നിരൂപകരെ രോഷം കൊള്ളിച്ചു. ഇന്ന് കാണുമ്പോൾ നിസാരമായി തോന്നാമെ ങ്കിലും അന്ന് അത് അപൂർവമായിരുന്നു. ഫ്രാങ്കൻസ്റ്റൈൻ പ്രഭുവിന്റെ വേഷത്തിൽ പീറ്റർ കുഷിംഗും സത്വമായി ക്രിസ്റ്റഫർ ലീയുമാണ് അഭിനയിച്ചത്. ബ്രിട്ടീഷ് ചലച്ചിത്രകാരൻ ടേറൻസ് ഫിഷർ ചിത്രം സംവിധാനം ചെയ്തു.

അനുകൽപനങ്ങളോടുള്ള ഇതേ സമീപനം ഹാമർ അടുത്ത ചിത്രമായ Dracula (1958) യിലും തുടർന്നു. ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ നോവലിൽ നിന്നാണ് കഥാവസ്തു സ്വീകരിച്ചതെങ്കിലും സിനിമ തികച്ചും വിഭിന്നമായ രീതിയിലാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ജിമ്മി സാംഗ്സ്റ്റർ രചിച്ച തിരക്കഥ ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ നോവലിനെ ഒന്നരമണിക്കൂറിലേയ്ക്ക് ചുരുക്കിയെടുത്തു. രക്തപാനാസക്തിയെ രതിയുടെ അന്യാപദേശമെന്ന രീതിയിലുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിന് പ്രാമുഖ്യം ലഭിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ടേറൻസ് ഫിഷർ ചിത്രമൊരുക്കിയത്. ക്രിസ്റ്റഫർ ലീ ഡ്രാക്കുള പ്രഭുവിന്റെ വേഷത്തിലും പീറ്റർ കുഷിംഗ് ഡോ. വാൻ ഹെൽസിംഗിന്റെ വേഷത്തിലും മടങ്ങിയെത്തി. 1972 വരെയുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ഈ സിനിമയ്ക്ക് ഏഴ് തുടർച്ചകൾ കൂടി ഹാമർ പുറത്തിറക്കി. സ്റ്റോക്കറുടെ നോവലിൽ നിന്ന് അകലം പാലിച്ചുവെങ്കിലും നോവലിന്റെ പ്രമേയത്തെ പുതിയ

കാലഘട്ടത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ബൃഹത്തായ ഒരു അനുകൽപനപദ്ധതി യായിരുന്നു അത്.

1959 ലാണ് ഹാമർ മമ്മി പരമ്പരയിലേയ്ക്കെത്തുന്നത്. 1940 കളിൽ ഹോളിവുഡിൽ യൂണിവേഴ്സൽ പിക്ചേഴ്സ് പുറത്തിറക്കിയ The Mummy's Hand (1940) The Mummy's Tomb (1942), The Mummy's Ghost (1944) എന്നീ ചിത്രങ്ങളുടെ കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളും കടമെടുത്തു കൊണ്ടാണ് ജിമ്മി സാംഗ്സ്റ്റർ തിരക്കഥ രചിച്ചത്. അനാങ്ക എന്ന ഈജിപ്ഷ്യൻ രാജകുമാരിയെ സ്നേഹിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ജീവനോടെ മമ്മിഫൈ ചെയ്യപ്പെട്ട ഖാരിസ് എന്ന പുരോഹിതന്റെ മമ്മി ചില ബ്രിട്ടീഷ് പര്യവേഷകർ വീണ്ടെടുക്കുന്നതും 'ജീവന്റെ ചുരുൾ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന മാന്ത്രികരേഖ വായിച്ചത് നിമിത്തം ഖാരിസ് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് ഭീതി വിതയ്ക്കുന്നതുമാണ് ചിത്രത്തിന്റെ പ്രമേയം. സിനിമയുടെ വിജയത്തെത്തുടർന്ന് The Curse of the Mummy's Tomb (1964), The Mummy's Shroud (1967) എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ചിത്രങ്ങളും കൂടി ഹാമർ പുറത്തിറക്കി. 1971 ൽ പുതിയൊരു മമ്മി ചിത്രത്തിനുള്ള കഥ തിരയുമ്പോഴാണ് ക്രിസ്റ്റഫർ വിക്കിംഗ് ബ്രാം സ്റ്റോക്കറുടെ The Jewel of Seven Stars എന്ന നോവലിന്റെ ആശയവുമായി വരുന്നത്. ഡ്രാക്കുളയ്ക്ക് ശേഷം സ്റ്റോക്കർ രചിച്ച നോവലുകൾ ഒന്നും തന്നെ ശ്രദ്ധ നേടിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മുൻപിറങ്ങിയ മമ്മിച്ചിത്രങ്ങൾ നേടിയ വിജയവും ക്രെഡിറ്റ്സിൽ ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ എന്ന പേരിന്റെ ആകർഷണവും ക്രിസ്റ്റഫർ വിക്കിംഗ് രചിച്ച തിരക്കഥ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഹാമറിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. നോവലിന്റെ ഒറിജിനൽ ടൈറ്റിൽ തന്നെ സിനിമയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കണം എന്ന് വിക്കിംഗ് നിർദേശിച്ചിരുന്നു വെങ്കിലും പരമ്പരയിലെ മുൻ ചിത്രങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽ Blood from Mummy's Tomb എന്ന പേര് സ്റ്റുഡിയോ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണു ണ്ടായത്.

ഷെർലക്ക് ഹോംസ് ശൈലിയിലുള്ള ഒരു കുറ്റാന്വേഷണ കഥ പോലെയാണ് നോവലിന്റെ ആരംഭം. മാൽക്കം റോസ് എന്ന കഥാനായകൻ ഒരു പുലർകാലത്ത് അയാളുടെ സുഹൃത്തായ മാർഗരറ്റ് ട്രിലോണിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് അടിയന്തിരമായി ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു. അവളുടെ പുരാവസ്തു ഗവേഷകനായ പിതാവ് ഏബൽ ട്രിലോണി അജ്ഞാതമായ കൈകളാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്വേഷണം ഏബൽ ട്രിലോണി വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് നടത്തിയ ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ

പര്യവേഷണത്തിലേയ്ക്കും അവിടെ നിന്ന് അദ്ദേഹം നാട്ടിലെത്തിച്ച ടേറാ രാജ്ഞിയുടെ മമ്മിയിലേയ്ക്കും നീളുന്നു. രാജ്ഞി യുടെ ശവകുടീരം തുറക്കുന്ന നിമിഷമാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ട്രിലോണിയുടെ ഭാര്യ മാർഗരറ്റിനെ പ്രസവിക്കുന്നത്. ടേറയുടെ മമ്മിയെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയിലേയ്ക്ക് സംഭവങ്ങൾ നീങ്ങുന്നു.

എന്നാൽ സിനിമ സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം മാറ്റിമറിക്കുന്നു. മാർഗരറ്റ് ട്രിലോണി ഈജിപ്തിന്റെ പശ്ചാത്തത്തിൽ ഭീതി സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്ന രംഗത്തോടെയാണ് സിനിമ ആരംഭിക്കുന്നത്. നോവലിലെ മിക്ക സംഭവങ്ങളെയും സിനിമ പുതിയ ക്രമത്തിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കുന്നു. പുരുഷാധിപത്യത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഒരു കാലത്ത് ജീവനോടെ അടക്കപ്പെട്ട ടേറ പുതുയുഗത്തിൽ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതായാണ് സിനിമ അവസാനിക്കുന്നത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിലെ നവസ്ത്രീയുടെ ഉദയത്തെയാണ് സ്റ്റോക്കർ ഭീതിപൂർവം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എങ്കിൽ 1950 കൾക്ക് ശേഷം ഫെമിനിസ്റ്റ് ആശയങ്ങൾ നേടിയ സ്വീകരണത്തെക്കുറിച്ചാണ് സിനിമ പറയുന്നത്. സ്റ്റോക്കർ ടേറയുടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽ പ്പിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി പറയുന്നില്ലെങ്കിലും സിനിമ നവസ്ത്രീ ഉദയം ചെയ്തതായി തന്നെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുരുഷഭീതിയുടെ ആഖ്യാനങ്ങൾ ഹൊറർ ഫിക്ഷനും ഹൊറർ സിനിമയുമായിത്തീരുന്നത് യാദൃ ശ്ചികമല്ല.

അടിസ്ഥാനപരമായി സെൻസേഷണൽ സിനിമകളായിരുന്നു ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോയുടെ മുഖമുദ്ര. ഏറിയ പങ്കും പഴയകാലം പശ്ചാത്തലമായുള്ള ഗോഥിക്-ഹൊറർ ചിത്രങ്ങൾ. ജനപ്രിയമായ പ്രമേയങ്ങൾ, കടും നിറങ്ങളും നാടകീയതയും നിറഞ്ഞ അവതരണശൈലി. കഥകൾ നടക്കുന്ന കാലഘട്ടം കൺമുന്നിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഛായാഗ്രഹണം. ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞ പശ്ചാത്തലസംഗീതം. സംവിധായകർ, നടീനടൻമാർ ആരുമാകട്ടെ, ഹാമർ സ്റ്റുഡിയോ എന്ന ബ്രാൻഡ് നോക്കി സിനിമ കാണുന്ന വിധത്തിൽ ഹാമർ സിനിമയുടെ ശൈലികൾ പ്രേക്ഷകർക്ക് സുപരിചിതമായിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് തന്നെ പറയുന്ന കഥകളുടെ രാഷ്ട്രീയം കൊണ്ട് ഭൂരിപക്ഷം പ്രേക്ഷകരുടെ പക്ഷത്ത് തന്നെയായിരുന്നു ഹാമർ

നിലയുറപ്പിച്ചിരുന്നത്. അത് കൊണ്ട് ഹാമർ ചലച്ചിത്ര ങ്ങൾ ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു സുപ്രധാന സാമൂഹികരേഖ യായി നില കൊള്ളുന്നു.

....

Barocas, Claudio. *Egypt* . London: Cassell& Collier Macmillan, 1977. Print. Monuments of Civilization

Dr. Harikrishnan. *Nile Vazhikal* . Thrissur: Current Books, 2015.Print.

Hearn, Marcus and Alan Barnes. *The Hammer Story: The Authorised History of Hammer Films.* London: Titan Books, 2007. Print.

Stoker, Bram. *The Jewel of Seven Stars* . Hertfordshire: Wordsworth Editions Ltd, 2004. Print.

The Blood from Mummy's Tomb . Dir.Seth Holt. Perf. Valerie Leon and Andrew Keir. Hammer films, 1971. Film.

ചിത്രങ്ങൾ

ഹാമർ സിനിമകളുടെ ചിത്രീകരണം നടന്നിരുന്ന
ബ്രേ സ്റ്റുഡിയോ

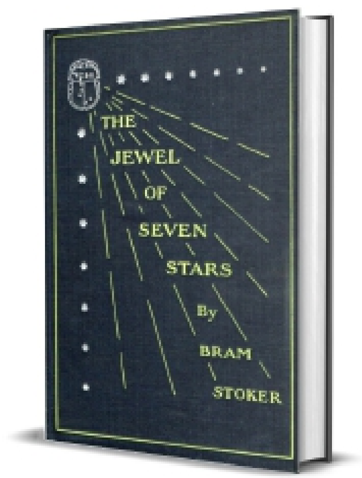

ദി ജ്യുവൽ ഓഫ് സെവൻ സ്റ്റാഴ്സ്   (1903)
ഒന്നാം എഡിഷൻ കവർ

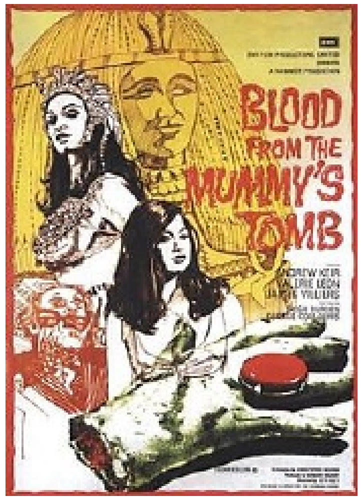

Blood from Mummy’s Tomb (1971) Poster

ടേറാരാജ്ഞിയുടെ വേഷത്തിൽ വാലെറി ലിയോൺ

ബ്രാം സ്റ്റോക്കർ

ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
ഹാമർ ലൈബ്രറിയുടെ

ആൽഫ്രഡ് ഹിച്ച്കോക്കിന്റെ 'വെർട്ടിഗോ'

1958 ലെ വേനൽക്കാലത്ത് സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ നഗര പ്രാന്തത്തിലുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ മഠത്തിൽ ദുരൂഹമായ ഒരു മരണം നടന്നു.

മഠം സന്ദർശിക്കാനെത്തിയ ഒരു യുവതി കത്തീഡ്രലിലെ മണിഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽനിന്ന് താഴേയ്ക്ക് ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യവസായിയുടെ ഭാര്യയായിരുന്നു മരണമടഞ്ഞ സ്ത്രീ.

മൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഒരു സ്വകാര്യ കുറ്റാന്വേഷകൻ നഗരത്തിൽ വച്ച് മരണമടഞ്ഞ യുവതിയെ ജീവനോടെ കാണാനിടയായി. തലമുറകളെ ഉദ്വേഗത്തിന്റെ സൂചിമുനകളിലിരുത്തിയ ദുരൂഹമായ ഒരു ചോദ്യം ശേഷിച്ചു.

കുറ്റാന്വേഷകൻ കണ്ടെത്തിയത് ആ സ്ത്രീയെ തന്നെയാണ് എങ്കിൽ മഠത്തിൽ വച്ച് മരണപ്പെട്ടത് ആരാണ്?

ഹാമർ ലൈബ്രറി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു 'മാസ്റ്റർ ഓഫ് സസ്പെൻസ്, ആൽഫ്രഡ് ഹിച്ച്കോക്കിന്റെ വെർട്ടിഗോ.ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

ഹാമർ ലൈബ്രറിയുടെ

എം.ആർ ജെയിംസിന്റെ പ്രേതകഥകൾ

നിഴൽ വീണു കിടക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രാമീണഭവനങ്ങളുടെ ഇടനാഴികളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ദുരൂഹതകൾ, പുരാതനമായ കത്തീഡ്രലുകളുടെ ഭീതിദമായ പൂർവകഥകൾ, കുതിരവണ്ടി കൾ മാത്രം ഭഞ്ജിക്കുന്ന വിജനമായ ഗ്രാമീണവീഥികൾ, ദുരൂഹനിശബ്ദത ഘനീഭവിച്ചു നിൽക്കുന്ന പ്രാചീന ശ്മശാനങ്ങൾ. എം ആർ ജെയിംസിന്റെ കഥകളിൽ ജീവിതവും മരണവും തമ്മിലുള്ള അതിർവരമ്പുകൾ വളരെ നേർത്തതാണ്. ദുരൂഹ മായ മാർഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ മരണത്തിന്റെ ഭൂമികയിലേയ്ക്കും പരേതർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ലോകത്തേയ്ക്കും സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രേതകഥകളുടെ അവസാനവാക്കാണ് എം.ആർ ജെയിംസിന്റെ കഥകൾ . അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിപ്രശസ്തമായ Ghost Stories of an Antiquary എന്ന സമാഹാരത്തിന്റെ ആദ്യ മലയാളം വിവർത്തനം. വിശദമായ പഠനത്തോടെ. ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ രചനാശൈലി, കവർ, ഡിസൈൻ, അച്ചടി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും മറ്റെന്തെങ്കിലും നിർദേശങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അവയും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കാനപേക്ഷ.

ഞങ്ങളുടെ മേൽവിലാസം :

Hammer Library
Pallickaseril, Palaparambu
Vadapuram PO, Mampad
676542, Malappuram
libraryhammer2017@gmail.com
www.hammerlibrary.com

This file was downloaded from Z-Library project

Your gateway to knowledge and culture. Accessible for everyone.

z-library.se singlelogin.re go-to-zlibrary.se single-login.ru

Official Telegram channel

Z-Access

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library